

Islam

Tổng quan ngắn gọn về Islam như được mô tả trong Kinh Qur'an và Sunnah

Một quyển sách mà chủ đích trọng tâm là giới thiệu ngắn gọn về tôn giáo Islam, trong đó chỉ ra các nền tảng, giáo lý và các đặc tính ưu việt của tôn giáo dựa theo các bằng chứng gốc, đó là từ Thiên Kinh Qur'an và Sunnah của Nabi ﷺ. Cuốn sách được gửi đến tất cả những người trưởng thành bao gồm cả người Muslim và không phải Muslim, bằng chính ngôn ngữ của họ, ở mọi thời đại và ở mọi nơi, bất kể hoàn cảnh và điều kiện.

(Cuốn sách chứa đựng các bằng chứng từ Thiên Kinh Qur'an và Sunnah)

1- Islam là bức thông điệp của Allah gửi đến toàn thể loài người. Nó là bức thông điệp thiêng liêng vĩnh cửu cuối cùng trong số các bức thông điệp của Thượng Đế:

Islam là bức thông điệp của Allah gửi đến với toàn thể loài người, Đấng Tối Cao phán: {Và TA (Allah) cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để làm một Người mang tin mừng và một Người cảnh báo cho toàn bộ nhân loại nhưng đa số nhân loại không biết.} (chương 34 - Saba': 28) Allah Tối Cao phán: { (Hỡi Thiên Sứ!) Người hãy nói: "Hỡi nhân loại! Ta đích thực là Sứ Giả của Allah được cử phái đến cho tất cả các người.} (chương 7 – Al-'Araf: 158) Và Allah Tối Cao phán: {Hỡi nhân loại, chắc chắn Thiên Sứ (Muhammad) đã đến với các người mang theo Chân Lý từ Thượng Đế của các người. Bởi thế, các người hãy tin nơi Y, điều đó tốt cho các người, còn nếu các người phủ nhận Y thì quả thật vạn vật trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về Allah. Và Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.} (chương 4 – An-Nisa': 170) Islam là bức thông điệp thiêng liêng vĩnh cửu cuối cùng trong số các bức thông điệp của Thượng Đế. Allah Tối Cao phán: {Muhammad không phải là cha của bất kỳ ai trong số những người đàn ông của các người mà Y chính là vị Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng. Quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.} (chương 33 – Al-Ahzab: 40)

2- Islam không phải là tôn giáo dành riêng cho một sắc tộc hay một cộng đồng riêng biệt nào mà nó là tôn giáo của Allah dành cho toàn thể loài người:

Islam không phải là tôn giáo dành riêng cho một sắc tộc hay một cộng đồng riêng biệt nào mà nó là tôn giáo của Allah dành cho toàn thể loài người, và lệnh đầu tiên trong ở Qur'an vĩ đại là lời phán của Ngài:

{Hỡi nhân loại, các người hãy thờ phượng Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa ra các người và các thế hệ trước các người, mong rằng các người biết kính sợ Ngài.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 21)

Và Allah Tối Cao phán:

{Hỡi con người, hãy kính sợ Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa các người từ một cá thể duy nhất (ông tổ Adam của các người) và từ Y Ngài đã tạo ra người vợ (Hauwa) của Y, rồi từ hai người họ, Ngài đã rải ra khắp nơi (trên trái đất) vô số đàn ông và phụ nữ.}

(chương 4 – An-Nisa': 1)

Ông Ibnu 'Umar thuật lại: Thiên Sứ của Allah ﷺ thuyết giảng cho người dân trong ngày chinh phục Makkah, Người nói:

"Hỡi mọi người, quả thật Allah đã xóa đi khỏi các người bụi bặm của thời tiền Islam và việc kiêu hãnh về ông cha. Trong khi con người được tóm gọn qua hai loại người: Đức hạnh, ngoan đạo, cao quý đối với Allah hoặc hư đốn, bất hạnh, đáng khinh đối với Allah. Loài người đều là con cháu của Adam, Allah đã tạo hóa ra Adam từ đất, Allah phán: {Hỡi nhân loại! TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành các quốc gia và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.} (chương 49 – Hujurat: 13)."

Tirmizdi ghi lại, số 3270.

Bạn sẽ không tìm thấy trong mệnh lệnh của Kinh Qur'an vĩ đại hoặc mệnh lệnh của Thiên Sứ cao quý ﷺ mang giới luật dành riêng cho một nhóm người, một dân tộc, hay một bộ tộc nào.

3- Islam chính là bức thông điệp của Thượng Đế được ban xuống để hoàn chỉnh các bức thông điệp trước đây, các bức thông điệp mà chúng đã được ban xuống cho các vị Nabi, các vị Sứ Giả để họ rao truyền và hướng dẫn người dân của họ.

Islam chính là bức thông điệp của Thượng Đế được ban xuống để hoàn chỉnh các bức thông điệp trước đây, các bức thông điệp mà chúng đã được ban xuống cho các vị Nabi, các vị Sứ Giả để họ rao truyền và hướng dẫn người dân của họ. Allah Tối Cao phán:

{TA thực sự đã mặc khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad) giống như việc TA đã mặc khải cho Nuh và các vị Nabi sau Y; và TA đã mặc khải cho Ibrahim, Isma'il, Is-haq (Isaac), Ya'qub (Jacob), và các bộ lạc (của Israel); và TA đã mặc khải cho Ysa, Ayyub (Job), Yunus, Harun (Aaron) và Sulayman (Solomon), và TA cũng đã ban cho Dawood (David) Kinh Zabur (Thánh Thi).}

(chương 4 – An-Nisa: 163).

Tôn giáo mà Allah đã mặc khải cho Thiên Sứ Muhammad chính là tôn giáo mà Ngài đã mặc khải cho các vị Nabi trước đây; và Ngài ra lệnh cho Họ phải thực thi theo nó qua lời phán:

{Ngài đã ban hành cho các người tôn giáo (Islam) mà Ngài đã truyền xuống cho Nuh. Và những gì TA đã mặc khải cho Người (hỡi Thiên Sứ) cũng chính là những gì TA đã truyền cho Ibrahim, cho Musa và cho Ysa, (đó là): “Các người hãy thiết lập tôn giáo và chớ phân chia thành giáo phái trong đó”. Thật khó khăn cho những người thờ đa thần chấp nhận điều Người mời gọi họ. Allah muốn chọn người nào hướng về Ngài là tùy ý Ngài và Ngài hướng dẫn về với Ngài người nào biết quay về sám hối (với Ngài).}

(chương 42 – Ash-Shura: 13).

Tôn giáo mà Allah mặc khải cho Thiên Sứ Muhammad ﷺ là tôn giáo xác nhận lại những Thiên Kinh Sách trước, như Tawrah (Kinh Cựu Ước), Injil (Kinh Tân Ước), trước khi hai quyển Thiên Kinh này bị bóp méo. Allah Tối Cao phán:

{Những điều mà TA (Allah) đã Mặc Khải cho Người (hỡi Thiên Sứ) trong Kinh Sách là chân lý, xác nhận lại những điều đã ban xuống trước Nó. Quả thật, Allah là Đấng Thông Toàn, Ngài thấy rõ các bày tỏ của Ngài.}

(chương 35 – Fatir: 31)

4- Tất cả Nabi đều có chung một tôn giáo nhưng khác nhau về giáo luật:

Tất cả Nabi đều có chung một tôn giáo nhưng khác nhau về giáo luật, Allah Tối Cao phán:{TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ) Kinh (Qur'an) bằng sự thật. Nó chứng thực lại mọi điều có trong Kinh Sách trước đây cũng như bảo tồn (nội dung) trong các Kinh Sách đó. Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy phân xử (các vụ việc) giữa họ theo những điều mà Allah đã ban xuống, Người chớ chạy theo lòng ham muốn của họ rồi ruồng bỏ chân lý đã đến với Người. TA đã quy định cho mỗi (cộng đồng) trong các người một hệ thống luật pháp và một lề lối riêng biệt. Nếu muốn, Ngài đã làm cho các người thành một cộng đồng duy nhất, nhưng (Ngài đã không làm thế) bởi vì Ngài muốn thử thách

các người qua những điều đã ban xuống cho các người. Do đó, các người hãy đua nhau làm điều thiện tốt, (bởi lẽ rồi đây) tất cả các người sẽ phải trở về trình diện Allah, rồi Ngài sẽ cho các người biết rõ về những điều mà các người từng bắt đồng nhau.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 48)Và Thiên Sứ ﷺ nói:“Trong thiên hạ, Ta là người xứng đáng nhất (có mối quan hệ gần gũi) với Ysa con trai của Maryam ở trần gian và cả Đồi Sau. Các Nabi đều anh em cùng cha khác mẹ và tôn giáo của họ chỉ là một.”Al-Bukhari ghi lại, số 3443.

5- Islam kêu gọi - giống như các Nabi: Nuh (Nô-ê), Ibrahim (Abraham), Musa (Môi-sê), Sulayman (Solomon), Dawood (David), Ysa (Giê-su), đã kêu gọi. Tất cả đều kêu gọi đến với đức tin rằng Thượng Đế là Allah, Đấng Tạo Hoá, Đấng Ban Phát, Đấng làm cho sống và làm cho chết, Đức Vua nắm mọi vương quyền, Đấng chi phối mọi việc, và Ngài là Đấng Nhân Từ, Đấng Độ Lượng.

Islam kêu gọi - giống như các Nabi: Nuh (Nô-ê), Ibrahim (Abraham), Musa (Môi-sê), Sulayman (Solomon), Dawood (David), Ysa (Giê-su), đã kêu gọi. Tất cả đều kêu gọi đến với đức tin rằng Thượng Đế là Allah, Đấng Tạo Hoá, Đấng Ban Phát, Đấng làm cho sống và làm cho chết, Đức Vua nắm mọi vương quyền, Đấng chi phối mọi việc, và Ngài là Đấng Nhân Từ, Đấng Độ Lượng. Allah Tối Cao phán:{Hỡi nhân loại! Các người hãy nhớ ân huệ mà Allah đã ban cho các người. Lẽ nào có một Đấng Tạo Hóa khác Allah đã ban bổng lộc cho các người từ trời đất? Không có Thượng Đế nào ngoài Ngài cả. Vậy sao các người lại lánh xa (điều chân lý)?}(chương 35 – Fatir: 3).Allah Tối Cao phán:{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy hỏi (những kẻ đa thần phủ nhận Allah): “Ai ban lộc cho các người từ trời đất? Ai chi phối thính giác và thị giác của các người? Ai đưa cái sống ra từ cái chết và đưa cái chết ra từ cái sống? Và ai điều hành, sắp xếp mọi hoạt động (của vũ trụ)?” Chúng sẽ nói: “Allah”. Vì vậy, Người hãy nói với chúng: “Vậy tại sao các người không sợ (Ngài)?”}(chương 10 – Yunus: 10).Allah Tối Cao phán:{Thế ai đã khởi tạo rồi tái diễn nó lại, và ai đã cung dưỡng cho các người từ trên trời và cả dưới đất. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Người (hỡi Thiên Sứ) hãy bảo (những kẻ thờ đa thần): “Các người hãy trưng ra các bằng chứng của các người nếu các người nói thật?”}(chương 27 – An-Naml: 64).Tất cả Nabi và Sứ Giả đều được phái đi để kêu gọi mọi người đến với sự thờ phượng Allah duy nhất, Ngài phán:{Quả thật, TA (Allah) đã gửi đến mỗi cộng đồng một vị Sứ Giả (để nói với họ): “Các người hãy thờ phượng một mình Allah và tránh xa tà thần.” Tuy nhiên, trong số họ có người được Allah hướng dẫn và có người không tránh khỏi sự lầm lạc. Vì vậy, các người hãy đi chu du khắp trái đất để quan sát hậu quả của những kẻ phủ nhận (đã bị trừng phạt) như thế nào!}(chương 16 – An-Nahl: 36).Allah Tối Cao phán:{Không một Sứ Giả nào được cử phái đến trước Người mà lại không được TA mặc khải cho ý rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài TA nên chỉ hãy thờ phượng riêng một mình TA.}(chương 21 – Al-Ambiya’: 25).Allah cho biết Sứ Giả Nuh đã nói:{Này hỡi dân ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Ta thực sự lo sợ giùm cho các người về sự trừng phạt vào một Ngày Vĩ Đại!}(chương 7 – Al-‘Araf: 59).Vị Khaleel Ibrahim nói - như Allah đã phán cho biết:{(Hỡi Thiên Sứ, Người hãy nhớ lại) khi Ibrahim bảo người dân của mình “Các người hãy thờ phượng Allah và hãy sợ Ngài. Điều đó là tốt nhất cho các người nếu các người biết được.”}(chương 29 – Al-‘Ankabut: 16).Nabi Saleh nói - như Allah đã phán cho biết:{Hỡi dân ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Quả thật, một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người đã đến với các người. Đây là con lạc đà cái của Allah, một dấu hiệu dành cho các người. Cho nên, các người hãy để nó được tự do ăn trên đất của Allah và chớ đừng đụng chạm đến nó bằng bất cứ điều xấu nào kéo các người bị trừng phạt đau

đón.}(chương 7 – Al-'Araf: 73).Nabi Shu'aib nói - như Allah đã phán cho biết:{Hỡi người dân của Ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Quả thật, một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người đã đến với các người. Cho nên, các người hãy đong đo cho đúng, cân cho đủ, các người chớ đừng gian lận thiên hạ bất cứ điều gì, và chớ đừng tàn phá trái đất (bằng tội lỗi) sau khi nó đã được lập trật tự. Điều đó tốt nhất cho các người nếu các người là những người có đức tin.}(chương 7 – Al-'Araf: 85).Điều đầu tiên mà Allah nói chuyện với Musa, Ngài phán:{“Và TA đã chọn Người. Vì vậy, Người hãy lắng nghe điều mặc khải.”“Quả thật, TA là Allah. Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài TA cả. Cho nên, Người hãy thờ phụng TA và hãy dâng lễ nguyện Salah để tưởng nhớ TA.”}(chương 20 – Taha: 13, 14).Allah phán cho biết về Musa rằng Người đã cầu xin Ngài phù hộ và che chở:{Ta cầu xin Thượng Đế của Ta và cũng là Thượng Đế của quý ngài che chở Ta tránh khỏi tất cả những kẻ tự cao tự đại không có đức tin nơi Ngày Phán Xét (Cuối Cùng).}(chương 40 – Ghafir: 27).Allah phán cho biết về Masih Ysa rằng Người đã nói:{Allah đích thực là Thượng Đế của ta và cũng là Thượng Đế của các người. Cho nên, các người hãy thờ phượng Ngài, đó là con đường chính đạo.}(chương 3 – Ali 'Imran: 51).Allah cũng phán cho biết rằng Masih Ysa đã nói:{Hỡi người dân Israel, các người hãy tôn thờ Allah, Thượng Đế của Ta và của các người. Ai tổ hợp thần linh cùng với Allah thì Ngài cấm kẻ đó vào Thiên Đàng và nơi ở của y sẽ là Hỏa Ngục, và đám người sai quấy sẽ không được ai giúp đỡ.}(chương 5 – Ma'idah: 72).Kể cả trong hai quyển Kinh Tawrah và Injil đều khẳng định phải thờ phượng Allah duy nhất, như được ghi trong Phục Truyền Luật Lệ Ký (6:4) về mệnh lệnh của Musa (Môi-sê):“Này hỡi toàn dân Ít-ra-en (Israel), hãy lắng nghe! CHÚA, Thượng Đế của chúng ta là CHÚA duy nhất.”Và trong Kinh Injil, Mác (12:29) cũng đã khẳng định tính duy nhất của Allah khi Masih Ysa nói:“Giê-xu (Ysa) đáp, “Mệnh lệnh quan trọng nhất như sau: ‘Toàn dân Ít-ra-en nghe đây! Thượng Đế, Chúa chúng ta chỉ có một mà thôi.”Allah đã trình bày rằng tất cả Nabi đều được phái đi với cùng một sứ mạng quan trọng, đó là kêu gọi đến với tính duy nhất của Allah:{Quả thật, TA (Allah) đã gửi đến mỗi cộng đồng một vị Sứ Giả (để nói với họ): “Các người hãy thờ phượng một mình Allah và tránh xa tà thần.” Tuy nhiên, trong số họ có người được Allah hướng dẫn và có người không tránh khỏi sự lầm lạc. Vì vậy, các người hãy đi chu du khắp trái đất để quan sát hậu quả của những kẻ phủ nhận (đã bị trừng phạt) như thế nào!}(chương 16 – An-Nahl: 36).Đấng Tối Cao phán:{Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người đã xem xét những thần linh mà các người khẩn vái ngoài Allah chưa? Các người hãy cho Ta xem những gì mà chúng đã tạo ra trên trái đất hoặc (hãy cho Ta biết) chúng có một phần chia sẻ nào trong (việc tạo ra) các tầng trời? Các người hãy mang đến cho Ta một Kinh Sách trước Kinh (Qur'an) này hoặc một vài kiến thức hiểu biết còn sót lại nếu các người nói thật!}(chương 46 – Al-Ahqaf: 4).Cổ học giả Sheikh As-Sa'di đã nói:“Hãy biết rằng lập luận của những người đa thần về tín ngưỡng đa thần của họ không dựa trên bất cứ cơ sở hay bằng chứng nào cả. Họ chỉ dựa theo những phỏng đoán vô thực, những ý kiến viển vông cũng như những tâm trí sai trái, đưa bạn đến với sự sai trái của họ, muốn bạn khẳng định tình trạng của họ, đi theo kiến thức và việc làm của họ. Tuy nhiên, hãy xem những ai đã đổ hết tuổi đời của họ (cho việc thờ phượng các tà thần ngoài Allah) đạt được lợi ích gì ở trần gian và Đời Sau?”Tayseer Al-Kareem Al-Mannaan, trang 779.

6- Allah Hiển Vinh và Tối Cao, Ngài là Đấng Tạo Hoá, Đấng duy nhất xứng đáng được thờ phượng, không ai khác ngoài Ngài đáng được thờ phượng.

Allah là Đấng duy nhất xứng đáng được thờ phượng, không ai khác ngoài Ngài đáng được thờ phượng. Allah Tối Cao phán:{(21) Hỡi nhân loại, các người hãy thờ phượng Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa ra các người và các thể hệ trước các người, mong rằng các người biết kính sợ Ngài.(22) Ngài đã tạo cho các người trái đất như một tấm thảm và bầu trời như một chiếc lọng che, Ngài ban nước mưa từ trên trời xuống làm mọc ra trái quả thành nguồn sống cho các người. Cho nên, các người chớ đừng dựng những thần linh ngang hàng với Allah trong khi các người biết rõ sự thật.}(chương 2 – Al-Baqarah: 21, 22).Đấng đã tạo hoá ra chúng ta, đã tạo hoá ra các thể hệ trước chúng ta, đã trải rộng mặt đất cho chúng ta, đã ban mưa xuống cho chúng ta để Ngài cho mọc ra vô số trái quả làm lương thực, thực phẩm cho chúng ta, chỉ một mình Ngài mới xứng đáng được

thờ phượng. Đấng Tối Cao phán: {Hỡi nhân loại! Các người hãy nhớ ân huệ mà Allah đã ban cho các người. Lẽ nào có một Đấng Tạo Hóa khác Allah đã ban bồng lộc cho các người từ trời đất? Không có Thượng Đế nào ngoài Ngài cả. Vậy sao các người lại lánh xa (điều chân lý)?} (chương 35 – Fatir: 3). Đấng Tạo Hóa và Ban Phát mới là Đấng duy nhất xứng đáng được thờ phượng, Allah Tối Cao phán: {Đó là Allah, Thượng Đế của các người (hỡi nhân loại). Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ngài là Đấng tạo hóa tất cả vạn vật nên các người hãy thờ phượng riêng Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng bảo hộ và trông coi tất cả mọi thứ.} (chương 6 – Al-An'am: 102). Bất cứ vật thể nào được thờ phượng ngoài Allah đều không xứng đáng, bởi lẽ nó không chi phối bất cứ thứ gì trong trời đất, dù chỉ là một hạt bụi, nó không phải là cộng sự của Allah trong bất cứ mặt nào, không phải là kẻ hỗ trợ cũng không phải là kẻ ủng hộ của Allah. Sao nó lại được cầu nguyện cùng với Allah hoặc được dựng thành cộng sự của Allah, Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: "Các người hãy cầu nguyện những kẻ mà các người cho rằng (chúng là thần linh của các người) ngoài Allah. Quả thật, chúng không hề nắm giữ và chi phối bất cứ vật gì trong các tầng trời và trái đất, cho dù đó chỉ là sức nặng của hạt nguyên tử; và chúng không hề có bất cứ phần chia nào trong trời đất này; và trong bọn chúng không hề có bất cứ tên nào là vị ủng hộ của Ngài cả."} (chương 34 – Saba': 22). Allah Hiển Vinh và Tối Cao đã tạo hóa ra tất cả vạn vật, Ngài đã tạo tất cả từ cái không là gì, và sự tồn tại của chúng là bằng chứng cho sự tồn tại của Ngài, hành động của Ngài và quyền được thờ phượng của Ngài, Allah Tối Cao phán: {(20) Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài đã tạo các người từ đất bụi, rồi sau đó các người trở thành những người phạm sống rải rác khắp nơi. (21) Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài đã tạo cho các người từ bản thân các người những người vợ để các người chung sống yên bình với họ và Ngài đã đặt giữa các người tình yêu thương và lòng bao dung. Trong sự việc đó quả thật là những dấu hiệu dành cho đám người biết suy ngẫm. (22) Và trong các dấu hiệu của (Allah) là việc tạo hóa các tầng trời, trái đất cũng như sự khác biệt ngôn ngữ và màu da của các người. Trong sự việc đó quả thật là các dấu hiệu cho những người hiểu biết. (23) Và trong các dấu hiệu của (Allah) là giấc ngủ của các người vào ban đêm cũng như ban ngày và việc các người tìm kiếm thiên ân của Ngài. Trong sự việc đó quả thật là các dấu hiệu cho đám người biết lắng nghe. (24) Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài làm cho các người thấy tia chớp (để các người) vừa lo sợ (sấm sét) vừa mong muốn (được mưa); và Ngài ban nước mưa từ trên trời xuống làm sống lại mảnh đất đã chết khô. Trong sự việc đó quả thật là những dấu hiệu cho đám người thông hiểu. (25) Và trong các dấu hiệu của (Allah) là bầu trời và trái đất đứng vững theo lệnh của Ngài; rồi khi Ngài gọi các người bằng một tiếng Gọi duy nhất (vào Ngày Phục Sinh) thì các người sẽ từ trong đất bước ra (để chịu sự xét xử và thưởng phạt của Ngài). (26) Tất cả những ai trong các tầng trời và trái đất đều là tạo vật của (Allah). Tất cả đều qui phục (mệnh lệnh của) Ngài. (27) (Allah) là Đấng bắt đầu việc tạo hóa rồi Ngài sẽ tái lập nó và điều đó đối với Ngài rất đơn giản.} (chương 30 – Ar-Rum: 20 – 27). Tên bạo chúa Nimrud đã phủ nhận sự tồn tại của Thượng Đế, Nabi Ibrahim đã nói với hắn như Allah đã cho biết: {Ibrahim nói: "Quả thật, Allah là Đấng làm cho mặt trời mọc lên ở hướng đông, vậy bệ hạ hãy làm cho nó mọc lên ở hướng tây xem nào." Thế là kẻ vô đức tin đã bối rối (vì đuối lý). Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người sai quấy.} (chương 2 – Al-Baqarah: 258). Tương tự, Nabi Ibrahim cũng đã dẫn chứng trước người dân của Người rằng Allah đã hướng dẫn Người, đã ban thức ăn và đồ uống cho Người, đã chữa lành bệnh mỗi khi Người bị bệnh và Ngài chính là Đấng làm cho Người chết và làm cho Người sống như Allah đã cho biết: {(78) "Ngài là Đấng đã tạo ra Ta rồi hướng dẫn Ta." (79) "Ngài là Đấng đã cho Ta ăn và cho Ta uống." (80) "Khi Ta bệnh thì Ngài là Đấng cho Ta khỏi bệnh." (81) "Ngài là Đấng làm cho Ta chết rồi làm cho Ta sống lại."} (chương 26 – Ash-Shu'ara': 78 – 81). Allah phán cho biết về Nabi Musa khi Người tranh luận, nói với Pha-ra-ông rằng Thượng Đế của hắn là: {Đấng đã ban cho vạn vật hình thể rồi hướng dẫn.} (chương 20 – Taha: 50). Và Allah đã chế ngự mọi thứ trong trời đất cho con người sử dụng và Ngài bao quanh con người bằng những ân huệ mục đích để con người thờ phượng Ngài và không phủ nhận Ngài, Allah Tối Cao phán: {Chẳng lẽ các người không nhận thấy việc Allah đã chế ngự cho các người mọi vật trong các tầng trời và mọi vật dưới đất (để các người sử dụng) và Ngài đã hoàn tất ân huệ của Ngài cho các người từ bên trong lẫn bên ngoài ư? Tuy nhiên, trong nhân loại, có kẻ thích tranh luận về Allah một cách không có kiến thức, không có bất cứ chỉ đạo nào làm cơ sở cũng như không dựa vào bất cứ Kinh Sách soi sáng nào.} (chương 31 – Luqman: 20). Tương tự, Allah cũng đã chế ngự mọi thứ trong các tầng trời và trái đất cho con người, Ngài tạo hóa ra con người dưới một hình dạng hoàn chỉnh và ban cho y đầy đủ mọi thứ mà bản thân y rất cần như thính giác, thị giác và trái tim suy nghĩ để y có thể tự học hỏi điều có lợi cho mình, điều đó chứng minh rằng Ngài là Đấng Bảo Hộ, Đấng Tạo Hóa ra y, Allah Tối Cao phán: {Chính Allah đã mang các người (hỡi con người) ra khỏi bụng mẹ của các người trong tình trạng không biết một điều gì. Rồi sau đó, Ngài ban cho các

người thánh giác, thị giác và trái tim suy nghĩ, mong rằng các người có thể biết tạ ơn.}(chương 16 – An-Nahl: 78).

Cho nên, Allah Hiển Vinh và Tối Cao đã tạo ra vũ trụ và con người, Ngài đã ban cho con người mọi thứ cần thiết từ các bộ phận của cơ thể và sức mạnh, rồi Ngài ban thêm cho con người những thứ hỗ trợ cho y hoàn thành nghĩa vụ thờ phượng Ngài, quản lý trái đất. Ngoài ra, Allah còn chế ngự mọi thứ trong các tầng trời và trái đất để phục vụ cho con người.

Allah cho thấy việc Ngài đã tạo hoá vạn vật vĩ đại này là minh chứng cho hành động siêu việt của Ngài nhằm bắt buộc họ phải chấp nhận việc thờ phượng Ngài duy nhất, Đấng Hiển Vinh và Tối Cao phán:{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy hỏi (những kẻ đa thần phủ nhận Allah): “Ai ban lộc cho các người từ trời đất? Ai chi phối thánh giác và thị giác của các người? Ai đưa cái sống ra từ cái chết và đưa cái chết ra từ cái sống? Và ai điều hành, sắp xếp mọi hoạt động (của vũ trụ)?” Chúng sẽ nói: “Allah”. Vì vậy, Người hãy nói với chúng: “Vậy tại sao các người không sợ (Ngài)?”}(chương 10 – Yunus: 31).Đấng Chân Lý Hiển Vinh phán:{Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người đã xem xét những thần linh mà các người khẩn vái ngoài Allah chưa? Các người hãy cho Ta xem những gì mà chúng đã tạo ra trên trái đất hoặc (hãy cho Ta biết) chúng có một phần chia sẻ nào trong (việc tạo ra) các tầng trời? Các người hãy mang đến cho Ta một Kinh Sách trước Kinh (Qur’an) này hoặc một vài kiến thức hiểu biết còn sót lại nếu các người nói thật!}(chương 46 – Al-Ahqaf: 4).Allah Tối Cao phán:{(10) Ngài đã khởi tạo các tầng trời không cần trụ chống đỡ như các người đang nhìn thấy và Ngài đã cắm lên trên mặt đất những quả núi kiên cố, sợ trái đất sẽ rung chuyển với các người và Ngài đã rải khắp nơi trên trái đất vô số động vật. Và TA (Allah) đã trút nước mưa từ trên trời xuống để TA cho mọc ra trên nó vô số loại cỏ cây quý giá, từng cặp và từng cặp. (11) Đây là sự tạo hóa của Allah. Vậy các người (hỡi những kẻ thờ đa thần) hãy cho TA xem đâu là tạo vật mà những thần linh (các người thờ phượng) ngoài Ngài đã tạo? Không, những kẻ sai quấy đang lầm lạc rõ ràng.}(chương 31 – Luqman: 10, 11).Đấng Chân Lý Hiển Vinh phán:{(35) Chúng được tạo ra từ cái không là gì hay chúng tự tạo ra bản thân chúng?(36) Hay phải chăng chúng đã tạo ra các tầng trời và trái đất? Không, (chỉ vì) chúng không có một niềm tin vững chắc (nơi Allah mà thôi).(37) Hay phải chăng chúng nắm giữ các kho tàng của Thượng Đế của Người? Hoặc phải chăng chúng là những kẻ toàn quyền kiểm soát (các kho tàng của Ngài)?}(chương 52 – At-Tur: 35 – 37).Sheikh As-Sa’di nói:“Đây là lập luận đối với họ về vấn đề họ chỉ có thể phủ phục trước chân lý hoặc rời khỏi lý trí tích cực và tôn giáo.”Tafsir Ibnu Sa’di, trang 816.

7- Allah là Đấng Tạo Hoá vạn vật trong vũ trụ bao gồm những gì chúng ta nhìn thấy và không nhìn thấy. Tất cả vạn vật ngoài Allah đều là tạo vật của Ngài, và Allah đã tạo hoá các tầng trời và trái đất trong sáu ngày.

Allah là Đấng Tạo Hoá vạn vật trong vũ trụ bao gồm những gì chúng ta nhìn thấy và không nhìn thấy. Tất cả vạn vật ngoài Allah đều là tạo vật của Ngài, Allah Tối Cao phán:{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với (những kẻ đa thần): “Ai là Chủ Nhân của các tầng trời và trái đất?” Người hãy nói: “(Đó là) Allah”. Người hãy nói với chúng: “Thế tại sao các người lại chọn lấy những thần linh khác ngoài Ngài làm đáng bảo hộ cho các người trong khi chúng không có khả năng tự định đoạt điều lợi cũng như điều hại cho bản thân chúng?” Người hãy nói với chúng: “Phải chăng người mù và người sáng mắt lại ngang bằng nhau ư? Hoặc phải chăng ánh sáng và bóng tối lại ngang bằng nhau ư? Hay là các người tự bịa ra các thần linh rồi tôn lên ngang bằng với Allah với niềm tin rằng (các thần linh đó) cũng có khả năng tạo ra (những thứ) giống tạo vật của Ngài ư?” Vì vậy, việc tạo hóa đối với (những kẻ đa thần) đều giống nhau. Người hãy nói với chúng: “Chính Allah mới là Đấng Tạo Hóa ra mọi thứ, Ngài là Đấng Duy Nhất, Đấng Chí Tôn.”}(chương 13 – Ar-Ra’d: 16), và Allah Tối Cao phán:{Và (quả thật) Ngài tạo ra nhiều thứ (cho các người) mà các người thậm chí không biết.}(chương 16 – An-Nahl: 8).Và Allah đã tạo hoá các tầng trời và trái đất trong sáu ngày, Allah Tối Cao phán:{Ngài là Đấng đã tạo dựng trời đất trong sáu ngày rồi ngự lên Ngai Vương. Ngài biết rõ

những gì thâm nhập vào trái đất và những gì từ dưới đất nhô lên, và (Ngài biết rõ) những gì từ trên trời xuống và những gì đi lên trời; và Ngài ở cùng với các người mọi lúc mọi nơi. Quả thật, Allah thấy rõ những gì các người làm.}(chương 57 – Al-Hadid: 4).Allah Tối Cao phán:{Thật vậy, TA (Allah) đã tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như vạn vật giữa chúng trong sáu Ngày và TA không hề mệt.}(chương 50 – Qaf: 38).

8- Allah Hiển Vinh và Tối Cao không có đối tác trong quản lý, tạo hoá, chi phối và thờ phượng.

Allah Hiển Vinh và Tối Cao không có đối tác trong quản lý, tạo hoá, chi phối và thờ phượng. Allah Tối Cao phán:{Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người đã xem xét những thần linh mà các người khẩn vái ngoài Allah chưa? Các người hãy cho Ta xem những gì mà chúng đã tạo ra trên trái đất hoặc (hãy cho Ta biết) chúng có một phần chia sẻ nào trong (việc tạo ra) các tầng trời? Các người hãy mang đến cho Ta một Kinh Sách trước Kinh (Qur’an) này hoặc một vài kiến thức hiểu biết còn sót lại nếu các người nói thật!}(chương 46 – Al-Ahqaf: 4).Cổ học giả Sheikh As-Sa’di giải thích:“Nghĩa là (hãy nói) với những người mà họ tổ hợp với Allah các bực tượng, các thần linh không có khả năng gây hại hay ban lợi cho ai, chúng không có khả năng làm cho chết hay làm cho sống và cũng không có khả năng phục sinh. Hãy nói với họ nhằm khẳng định sự bất lực của đám bực tượng và rằng chúng không hề xứng đáng được thờ phượng: {Các người hãy cho Ta xem những gì mà chúng đã tạo ra trên trái đất hoặc (hãy cho Ta biết) chúng có một phần chia sẻ nào trong (việc tạo ra) các tầng trời?} Phải chăng chúng đã tạo ra thứ gì đó trong vỏ bọc của các tầng trời và trái đất? Phải chăng chúng đã tạo ra núi non? Phải chăng chúng đã kéo dòng chảy của sông ngòi? Phải chăng chúng đã phân bố động vật? Phải chăng chúng đã làm mọc lên cây cối? Phải chăng trong chúng có kẻ đã góp phần hỗ trợ trong việc tạo hoá? Không điều nào trong số đó bởi sự thừa nhận của chính họ hơn là sự chỉ điểm của người khác. Đây chính là bằng chứng lí trí dứt khoát rằng mọi thứ ngoài Allah đều là sự thờ phượng hư cấu và ngụy tạo.Sau đó, đề cập đến việc không có bằng chứng, Allah phán: {Các người hãy mang đến cho Ta một Kinh Sách trước Kinh (Qur’an) này} tức là quyền Kinh kêu gọi đến với việc làm Shirk {hoặc một vài kiến thức hiểu biết còn sót lại} rằng Thiên Sứ đã ra lệnh làm như thế. Tất nhiên là họ bất lực trong việc dẫn chứng một vị Thiên Sứ cho việc làm đó, bởi chính họ cũng đã hiểu rõ tất cả Thiên Sứ đều kêu gọi đến với thuyết độc tôn Thượng Đế và cấm việc tổ hợp với Ngài trong thờ phượng, đó là điều vĩ đại nhất mà họ thừa hưởng được từ kiến thức của Thiên Sứ.”Tafsir Ibnu Sa’di, trang 779.Allah Hiển Vinh và Tối Cao, Ngài là Đức Vua nắm mọi quyền hành, Ngài không có cộng sự cùng chia sẻ vương quyền với Ngài, Ngài phán:{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Lạy Allah, Đức Vua nắm mọi vương quyền! Ngài muốn ban vương quyền cho ai và lấy lại vương quyền từ ai là tùy ý Ngài, Ngài muốn ban vinh dự cho ai và hạ nhục bất cứ ai là tùy ý Ngài. Mọi điều tốt lành đều nằm trong tay Ngài; quả thật, Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.”}(chương 3 – Ali ‘Imran: 26).Allah Tối Cao trình bày rõ ràng rằng vương quyền tuyệt đối là của một mình Ngài trong Ngày Tận Thế:{Ngày mà tất cả họ sẽ phải trình diện. Không có bất cứ điều gì của họ có thể giấu giếm khỏi Allah. Quyền phán xét vào Ngày đó thuộc về ai? (Chắc chắn ngày đó) thuộc về Allah, Đấng Duy Nhất, Đấng Tối Thượng.}(chương 40 – Ghafir: 16).Allah Hiển Vinh và Tối Cao không có người đối tác chia sẻ trong vương quyền, sự tạo hóa, chi phối hoặc thờ phượng, Ngài phán:{Và Người hãy nói: “Alhamdulillah, Đấng đã không nhận bất cứ ai làm con trai (của Ngài) cũng như không có đối tác chia sẻ trong vương quyền; Ngài không yếu đuối để cần đến vị bảo hộ. Hãy tán dương sự vĩ đại của Ngài.”}(chương 17 – Al-Isra: 111).Và Allah Tối Cao phán:{Đấng mà quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về riêng một mình Ngài, Ngài không nhận (bất cứ ai) làm con trai và Ngài cũng không hề có bất cứ đối tác nào chia sẻ cùng Ngài trong việc ngự trị (vũ trụ); Ngài đã tạo hóa vạn vật và định cho mỗi vật với mức lượng nhất định.}(chương 25 – Furqan: 2).Ngài là Đấng Chi Phối còn tất cả những gì ngoài Ngài đều là những thứ chịu sự chi phối của Ngài, Ngài là Đấng Tạo Hoá còn tất cả những gì ngoài Ngài đều là tạo vật của Ngài, và Ngài là Đấng điều hành tất cả. Vì vậy, Đấng có quyền năng này xứng đáng được thờ phượng, còn mọi hình thức thờ phượng ngoài Ngài đều là sự thiếu năng của tâm trí và là sự đa thần bằng hoại thể giới trần gian và thể giới Đời Sau, Allah Tối Cao phán:{Họ (dân Kinh Sách) bảo (tín đồ Muslim): “Nếu muốn được hướng dẫn đúng đường thì các người hãy là người Do Thái hoặc tín đồ Thiên Chúa.” Người hãy bảo họ (hỡi Muhammad): “Không, tôn giáo thuần túy của Ibrahim (mới thực sự được hướng dẫn đúng đường) và

Người không phải là kẻ thờ đa thần.”}(chương 2 – Al-Baqarah: 135). Và Allah Tối Cao phán: {Ai tốt hơn người đã dâng trọn (cả thể xác lẫn tâm hồn của mình) cho Allah đồng thời là một người đức hạnh và luôn đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim?! Quả thật, Allah đã chọn Ibrahim làm vị Khaleel (của Ngài).}(chương 4 – An-Nisa’: 125). Đấng Chân Lý Hiển Vinh khẳng định rõ ràng rằng ai đó đi theo tín ngưỡng khác tín ngưỡng của Ibrahim, vị Khaleel của Allah, thì y là kẻ ngu muội, Allah Tối Cao phán: {Chỉ người nào (bất công với chính bản thân mình) bởi sự ngu muội của y mới chối bỏ tôn giáo của Ibrahim, bởi TA đã chọn Y (làm một vị lãnh đạo gương mẫu) ở đời này và ở Đời Sau chắc chắn Y sẽ thuộc hàng ngu những người đức hạnh.}(chương 2 – Al-Baqarah: 130).

9- Allah Hiển Vinh không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa), và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài.

Allah Hiển Vinh không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa), và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài. Đấng Chân Lý Hiển Vinh phán: {(1) Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Ngài là Allah, Đấng Duy Nhất.”(2) “Allah là Đấng Tự Hữu (Ngài không cần ai nhưng tất cả đều cần Ngài).”(3) “Ngài không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa).”(4) “Và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài.”}(chương 112 – Al-Ikhlās 1 - 4). Và Allah Tối Cao phán: {Ngài là Thượng Đế của các tầng trời, trái đất và những gì giữa chúng. Bởi thế, các người hãy thờ phượng Ngài, và các người hãy kiên nhẫn trong việc thờ phượng Ngài. Quả thật, không có một ai (vật gì) sánh vai với Ngài (trong thờ phượng).}(chương 19 – Maryam: 65). Và Đấng Chân Lý, Tối Cao phán: {(Allah là) Đấng tạo hóa các tầng trời và trái đất. Từ bản thân các người, Ngài tạo ra những người vợ cho các người; và từ các loại gia súc, Ngài tạo ra nhiều con cái. Bằng cách đó, Ngài làm cho các người trở nên đông đúc. Không có cái gì giống Ngài. Và Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.}(chương 42 – Ash-Shura: 11).

10- Allah Hiển Vinh và Tối Cao không hoá thân vào bất cứ thứ gì, cũng không có bất cứ tạo vật nào là hiện thân của Ngài:

Allah Hiển Vinh và Tối Cao không hoá thân vào bất cứ thứ gì, cũng không có bất cứ tạo vật nào là hiện thân của Ngài và càng không hợp nhất vào bất cứ vật thể nào, bởi Allah là Đấng Tạo Hoá và tất cả mọi thứ ngoài Ngài đều là tạo vật của Ngài, Ngài tồn tại mãi và tất cả mọi thứ ngoài Ngài đều tiêu vong, tất cả mọi thứ đều là vật sở hữu của Ngài và Ngài là Chủ Sở Hữu. Vì vậy, Allah sẽ không hoá thân thành bất cứ gì trong tạo vật của Ngài và không một thứ gì là hiện thân của cơ thể Ngài, Allah Hiển Vinh và Tối Cao hơn tất cả, vĩ đại hơn mọi thứ. Allah đã bác bỏ lời vu khống rằng Allah hoá thân thành Masih qua lời phán: {Quả thật, những ai nói “Allah chính là Masih (Giê-su) con trai của Maryam (Maria)” là những kẻ vô đức tin. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Vậy thì ai có quyền ngăn Allah khi Ngài muốn tiêu diệt Masih con trai của Maryam và mẹ của Y cùng toàn thể loài người trên trái đất?!” Quả thật, Allah nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất và vạn vật giữa chúng, Ngài tạo ra bất cứ thứ gì Ngài muốn, và Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 17). Và Allah Tối Cao phán: {(115) Hướng đông và hướng tây đều là của Allah, cho nên, dù các người có quay mặt về hướng nào đi chăng nữa thì cũng đều hướng đến Allah cả. Quả thật, Allah là Đấng Bao La, Đấng Hiểu Biết.(116) Họ (những người Do Thái, Thiên Chúa và đa thần) bảo rằng Allah có con trai. Thật trong sạch thay Ngài! Không phải như thế, bởi tất cả vạn vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Ngài, tất cả đều phủ phục trước Ngài (với vai trò là những tạo vật của Ngài).(117) Ngài (Allah) đã sáng tạo ra các tầng trời và trái đất, (đối với Ngài) mỗi khi Ngài định điều gì, Ngài chỉ cần phán “Hãy thành”, (ngay lập tức) nó sẽ thành (theo đúng ý của Ngài).}(chương 2 – Al-Baqarah: 115 – 117). Và Allah Tối Cao phán: {(88) Và họ (Do Thái, Thiên Chúa và một số kẻ đa thần) nói: “Đấng Độ Lượng đã có một đứa con trai.”(89) Quả thật các người (hỡi những kẻ đã nói lời

đó) đã mang đến một điều sàm bậy quá mức.(90) Các tầng trời gần như muốn vỡ tung, trái đất gần như muốn nứt ra làm hai và những quả núi gần như muốn sụp đổ từ lời nói đó.(91) Họ đã bịa đặt cho Đấng Độ Lượng có con trai.(92) Và thật không hợp lẽ chút nào khi cho rằng Đấng Độ Lượng có một đứa con trai.(93) Bởi quả thật tất cả những ai trong các tầng trời và trái đất đều đến trình diện Đấng Độ Lượng như một người bề tôi.(94) Quả thật, Ngài đã kiểm kê và đánh số họ một cách chính xác, (không điều gì của họ che giấu được Ngài).(95) Và vào Ngày Phục Sinh, từng người đơn lẻ đến trình diện Ngài.}(chương 19 – Maryam: 88 – 95).Và Đấng Tối Cao phán:{Allah (là Thượng Đế), không có Thượng Đế (đích thực) nào ngoài Ngài, Đấng Hằng Sống, Đấng Bất Diệt, Ngài không ngủ và cũng không buồn ngủ. Tất cả vạn vật trong các tầng trời và tất cả vạn vật trong trái đất đều thuộc về Ngài. Không ai có quyền can thiệp (biện minh, cầu xin ân xá cho ai) trước Ngài trừ phi Ngài cho phép. Ngài biết hết mọi điều xảy ra phía trước họ và đằng sau họ, không một ai đủ năng lực biết được kiến thức của Ngài ngoại trừ điều nào Ngài muốn cho y biết. Kursi (Bệ gác chân) của Ngài bao trùm hết cả các tầng trời và trái đất, và việc quản lý trời đất không làm Ngài mỗi mệt bởi Ngài là Đấng Tối Thượng, Đấng Vĩ Đại.}(chương 2 – Al-Baqarah: 255).Đấy là chuyện của Allah, là chuyện tạo hoá của Ngài, thế thì làm sao Ngài hoá thân vào ai đó? Hoặc chọn lấy ai đó làm con trai? Hoặc dựng ra một thần linh ngang hàng cùng Ngài?

11- Allah Hiên Vinh, Tối Cao, tử tế, nhân từ với đám bầy tôi của Ngài, thế nên Ngài đã gửi các Sứ Giả và ban xuống cho Họ các Kinh Sách.

Allah Hiên Vinh, Tối Cao, tử tế, nhân từ với đám bầy tôi của Ngài, thế nên Ngài đã gửi các Sứ Giả và ban xuống cho Họ các Kinh Sách, để đưa loài người từ bóng tối của sự vô đức tin và đa thần đến với ánh sáng của sự tôn thờ duy nhất một Thượng Đế và chỉ đạo của Ngài, Allah Tối Cao phán:{Ngài là Đấng đã ban xuống cho Người Bề Tôi (Muhammad) của Ngài các Lời Mặc Khải rõ ràng để Ngài đưa các người ra ánh sáng từ nơi tăm tối. Quả thật, Allah tử tế và nhân từ đối với các người.}(chương 57 – Al-Hadid: 9).Và Allah Tối Cao phán:{TA (Allah) cử Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để mang lại hồng phúc cho vũ trụ và muôn loài.}(chương 21 – Al-Ambiya': 107).Allah đã ra lệnh báo Nabi của Ngài thông báo với đám bầy tôi của Ngài rằng Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ, Ngài phán:{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy thông báo cho các bề tôi của TA biết rằng TA thực sự là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.}(chương 15 – Al-Hijr: 49).Vì sự tử tế và nhân từ của Ngài, Ngài giải nạn và ban điều tốt đẹp cho đám bầy tôi của Ngài. Allah phán:{Nếu Allah muốn điều nguy hại chạm đến Người thì chẳng có ai có khả năng loại bỏ nó khỏi Người ngoại trừ Ngài, còn nếu Ngài muốn điều tốt lành cho Người thì cũng chẳng có ai ngăn cản được thiên lộc đó (của Ngài). Ngài ban nó cho bất cứ ai Ngài muốn trong đám bề tôi của Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.}(chương 10 - Yunus: 107).

12- Allah, Ngài là Thượng Đế, là Đấng Nhân Từ, Ngài là Đấng Duy Nhất phán xét các tạo vật trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng sau khi toàn bộ được phục sinh từ cõi mộ. Ngài thường phạt từng người tương ứng với những việc làm tốt xấu mà y đã làm. Người có đức tin và hành thiện sẽ được hưởng thụ muôn đời, còn ai vô đức tin và làm tội lỗi sẽ phải bị trừng phạt khủng khiếp ở Đời Sau.

Allah, Ngài là Thượng Đế, là Đấng Nhân Từ, Ngài là Đấng Duy Nhất phán xét các tạo vật trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng sau khi được phục sinh từ cõi mộ. Ngài thường phạt từng người tương ứng với những việc làm tốt xấu mà y đã làm. Người có đức tin và hành thiện sẽ được hưởng thụ muôn đời, còn ai vô đức tin và làm tội lỗi sẽ phải bị trừng phạt khủng khiếp ở Đờì Sau. Với sự công bằng toàn diện của Allah Hiên Vinh và Tối Cao, cũng như sự sáng suốt và nhân từ của Ngài đối với tạo vật của Ngài là Ngài quy định trần gian là nơi làm việc và quy định Đờì Sau là nơi thanh toán, thưởng và phạt cho đến khi người đức hạnh nhận được phần thưởng cho công đức tốt lành của y và kẻ tội lỗi, bạo ngược và xấu xa gánh lấy hậu quả cho việc xấu xa và bất công mà y đã tạo. Bởi đây là vấn đề mà rất nhiều người đã xa lánh mặc dù Allah đã dẫn chứng rất nhiều bằng chứng khẳng định rằng việc phục sinh là sự thật không có gì phải nghi ngờ, Ngài phán: {Trong các dấu hiệu (chứng minh quyền năng) của Ngài là Người (Thiên Sứ) sẽ thấy đất đai khô nứt nhưng khi TA ban nước (mưa) xuống thì nó cựa mình sống lại và mọc ra (cây cối và thảo mộc). Thật vậy, Đấng đã làm cho nó sống lại chắc chắn sẽ làm cho người chết sống lại (vào Ngày Phục Sinh). Quả thật, Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.} (chương 41 – Fussilat: 39). Và Allah Tối Cao phán: {Hỡi nhân loại! Nếu các người hoài nghi về sự phục sinh thì (các người hãy biết rằng) quả thật TA đã tạo hóa các người từ đất bụi rồi từ tinh dịch rồi từ một hòn máu đặc rồi từ một miếng thịt, (sau đó TA làm cho nó) thành một cơ thể hoàn chỉnh hoặc không thành (sẩy thai) mục đích để TA trưng bày cho các người thấy (quyền năng của TA). Và TA đặt trong các dạ con những gì TA muốn đến một thời hạn ấn định; sau đó TA cho các người ra đời thành những đứa bé; rồi để các người trưởng thành; và trong các người có người bị cho chết sớm và có người được cho sống đến tuổi già không còn biết gì sau khi đã biết rất nhiều. Và người (hỡi con người) thấy đất đai nứt nẻ chết khô nhưng khi TA ban nước mưa xuống tươi lên nó thì nó cựa mình sống lại và mọc lên đủ loại cây cối từng cặp.} (chương 22 – Al-Hajj: 5). Trong câu Kinh này, Đấng Chân Lý đã liệt kê ra ba bằng chứng trí tuệ khẳng định sự phục sinh, gồm:

1- Con người được Allah tạo ra đầu tiên từ đất. Và Đấng đã tạo ra y từ đất chắc chắn thừa khả năng tái sinh y thêm lần nữa sau khi y đã trở thành đất.

2- Đấng đã tạo hoá con người từ tinh dịch chắc chắn thừa khả năng làm cho y sống lại sau cái chết.

3- Đấng phục hồi sự sống cho mảnh đất chết khô bằng nước mưa thừa khả năng làm cho nhân loại sống lại sau khi họ đã chết. Câu Kinh này là bằng chứng vĩ đại khẳng định phép màu của Qur'an. Thật đáng kinh ngạc cho câu Kinh này, nó không quá dài nhưng lại kết hợp được ba bằng chứng trí tuệ xuất sắc cho một vấn đề trọng yếu.

Allah Tối Cao phán: {Ngày mà TA sẽ cuốn tròn bầu trời giống như các tờ kinh được cuốn tròn cho những quyển Kinh; TA sẽ tái lập nó lại giống như TA đã khởi tạo nó lần đầu, một Lời Hứa ràng buộc TA phải thực hiện. TA chắc chắn sẽ làm điều đó.} (chương 21 – Al-Ambiya': 104). Allah Tối Cao phán: {(78) Y đưa ra hình ảnh thí dụ cho TA nhưng lại quên mất sự tạo hóa của mình (khi y đã được TA tạo ra từ cái không là gì). Y bảo: "Ai có thể làm sống lại những khúc xương khi chúng đã rã mục?" (79) Người (Thiên Sứ) hãy nói: "Đấng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu sẽ làm cho chúng sống lại. Bởi vì, Ngài thông toàn tất cả việc tạo hóa."} (chương 36 – Yasin: 78, 79). Và Allah Tối Cao phán: {(27) Việc tạo các người khó hay việc TA đã dựng bầu trời khó hơn? (28) Ngài (Allah) đã nhắc (bầu trời) lên cao và cân đối nó. (29) Ngài đã làm cho ban đêm của nó trở thành tối và làm cho nó sáng trở lại vào ban mai. (30) Sau đó, Ngài đã trải rộng mặt đất bằng phẳng. (31) Từ đất, Ngài đã cho nước phun ra và làm mọc ra những đồng cỏ. (32) Và những quả núi, Ngài đã đặt chúng vững chắc.} (chương 79 – An-Nazi'at: 27 – 32). Đấng Chân Lý trình bày cho biết rằng việc tạo hoá con người không khó hơn việc tạo hoá trời đất và mọi thứ trong chúng. Vì vậy, Đấng có khả năng tạo hoá ra các tầng trời và trái đất không thể nào bất lực trong việc làm cho con người sống lại lần thứ hai.

13- Allah Hiên Vinh và Tối Cao đã tạo hoá Adam (ông tổ của loài người) từ đất và từ Người mà loài người được phân bố đầy khắp nơi trên trái đất. Vì vậy, con người có chung nguồn gốc, họ đều như nhau, không dân tộc

nào tốt hơn dân tộc nào, ngoại trừ lòng Taqwa (kính sợ Allah).

Allah Hiên Vinh và Tối Cao đã tạo hoá Adam (ông tổ của loài người) từ đất và từ Người mà loài người được phân bố đầy khắp nơi trên trái đất. Vì vậy, con người có chung nguồn gốc, họ đều như nhau, không dân tộc nào tốt hơn dân tộc nào, ngoại trừ lòng Taqwa, Allah Tối Cao phán: {Hỡi nhân loại! TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành các quốc gia và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.} (chương 49 – Al-Hujurat: 13). Allah Tối Cao phán: {Allah đã tạo hóa các người từ đất bụi, rồi từ một giọt tinh dịch; sau đó Ngài làm cho các người thành đôi (vợ chồng). Không một người phụ nữ nào mang thai hoặc hạ sinh mà Ngài không biết. Không một người nào sống thọ hay đoản thọ mà không được ghi trong Quyển Kinh (Mẹ - Law-hul-mahfuzh). Quả thật, (tất cả) những sự việc đó thật đơn giản đối với Allah.} (chương 35 – Fatir: 11). Và Allah Tối Cao phán: {Ngài là Đấng đã tạo hóa các người từ đất bụi, rồi từ giọt tinh dịch, rồi từ một hòn máu đặc, sau đó Ngài đưa các người ra (khỏi bụng mẹ của các người) thành những đứa bé, sau đó Ngài (làm cho các người phát triển) đến (tuổi) trưởng thành, và sau đó Ngài làm cho các người trở thành già yếu. Trong các người, có người chết sớm; và có người sống đến thời hạn qui định; (qua sự việc đó) mong rằng các người thông hiểu.} (chương 40 – Ghafir: 67). Allah Tối Cao trình bày cho biết rằng Ngài đã tạo hoá Masih Giê-su bằng mệnh lệnh "Kun!" - "Hãy thành!" giống như việc Ngài đã tạo hoá ra Adam từ đất bằng mệnh lệnh "Kun!" - "Hãy thành!", Ngài phán: {Quả thật, việc tạo hóa Ysa đối với Allah cũng giống như (việc Ngài đã tạo ra) Adam. Ngài đã tạo (Adam) từ đất sét rồi phán: "Hãy thành!" thế là (Adam) thành (con người hoàn chỉnh đúng như thế).} (chương 3 – Ali 'Imran: 59). Như đã đề cập ở mục số (2) rằng Nabi đã trình bày rõ ràng con người đều ngang bằng nhau, không ai hơn ai ngoại trừ lòng Taqwa.

14- Tất cả mỗi đứa trẻ sơ sinh đều được sinh ra trên Fit-rah (tôn giáo tự nhiên).

Tất cả mỗi đứa trẻ sơ sinh đều được sinh ra trên Fit-rah, Allah Tối Cao phán: {Bởi thế, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hướng mặt mình về tôn giáo thuần túy (chỉ tôn thờ một mình Allah), Fitrah (tôn giáo tự nhiên) của Allah, tôn giáo mà theo đó Ngài đã tạo ra loài người, không có bất cứ sự thay đổi nào trong tạo hóa của Allah. Đó là chính đạo nhưng đa số nhân loại không biết.} (chương 30 – Ar-Rum: 30). Tôn giáo thuần túy là tín ngưỡng của Ibrahim (Abraham), Allah Tối Cao phán: {Sau đó, TA đã mặc khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad): "Hãy đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim bởi Y không phải là một kẻ thờ đa thần.}" (chương 16 – An-Nahl: 123). Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Mỗi đứa trẻ sinh ra đều theo Fit-rah (tôn giáo tự nhiên) nhưng cha mẹ của nó làm cho nó thành tín đồ Do Thái hoặc Thiên Chúa hoặc Bái Hỏa giáo, cũng giống như một con vật được sinh ra lành mạnh không thiếu bộ phận nào." Sau đó ông Abu Huroiroh xướng đọc câu Kinh: {Fitrah (tôn giáo tự nhiên) của Allah, tôn giáo mà theo đó Ngài đã tạo ra loài người, không có bất cứ sự thay đổi nào trong tạo hóa của Allah. Đó là chính đạo nhưng đa số nhân loại không biết.} (chương 30 – Ar-Rum: 30). Sahih Al-Bukhari, số 4775. Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Thượng Đế của Ta đã ra lệnh cho Ta dạy các người những điều các người chưa hề biết về những gì mà Ngài đã dạy Ta trong ngày nay đây, rằng tất cả tài sản mà TA đã ban cho bề tôi của TA đều Halal (hợp pháp) và TA đã tạo ra bày tôi của TA, tất cả chúng đều trên tín ngưỡng thuần túy, nhưng Shaytan đã đến lôi kéo chúng rời khỏi tôn giáo của chúng và cấm chúng về những thứ mà TA cho phép chúng sử dụng và hấn xúi giục chúng tổ hợp cùng với TA những thứ mà TA không ban cho bất cứ thẩm quyền nào." Muslim, số 2865.

15- Không một con người nào sinh ra liền mang tội hoặc phải gánh tội của người khác:

Không một con người nào sinh ra liền mang tội hoặc phải gánh tội của người khác. Allah Tối Cao cho chúng ta biết rằng Adam và vợ của Người - Hawwa - làm trái lệnh cấm của Allah, cả hai ăn trái của

cây cấm. Nhưng rồi cả hai đã hối cải và cầu xin Allah tha thứ. Allah khiến cho cả hai nói ra những lời lẽ tốt lành và Allah đã chấp nhận lời sám hối của cả hai, như Ngài phán: {(35) Và TA đã phán bảo (Adam): “Này Adam, Người và vợ của Người hãy sống trong Thiên Đàng và hai Người hãy ăn thỏa thích những gì mình muốn, nhưng hai Người chớ đến gần cây này kẻo hai Người trở thành những kẻ làm điều sai quấy.”} (36) Tuy nhiên, Shaytan đã làm cho cả hai rời khỏi Thiên Đàng, hẳn đã làm cho hai người họ bị trục xuất khỏi nơi đang sinh sống. Và TA đã phán bảo (vợ chồng Adam và Iblis): “Các người hãy xuống trái đất mà sống, các người sẽ là kẻ thù của nhau; và trên trái đất các người sẽ có một cuộc sống tạm đến một thời hạn nhất định.” (37) Nhưng rồi Adam đã hối cải với Thượng Đế bằng lời lẽ học được từ Ngài, và Ngài đã tha thứ tội lỗi cho Y bởi Ngài là Đấng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đấng Khoan Dung. (38) TA phán: “Tất cả các người (vợ chồng Adam và Iblis) hãy đi xuống khỏi nơi đó (Thiên Đàng). Rồi khi nào có chỉ đạo từ nơi TA đến với các người, ai biết đi theo chỉ đạo của TA thì họ sẽ không lo sợ và sẽ không buồn phiền.” (chương 2 – Al-Baqarah: 35 – 38). Khi Allah đã chấp nhận sự ăn năn hối cải của Adam, Người đã không còn mang tội kể từ đó bởi Người đã được xoá tội bởi sự sám hối đó, cho nên con cháu của Người không thừa kế lỗi lầm của Người trước đây, và con người không gánh tội lỗi của ai khác, Allah Tối Cao phán: {Tất cả mỗi linh hồn chỉ phải chịu trách nhiệm cho việc mình đã làm, không ai phải gánh tội cho ai. Rồi đây các người sẽ phải trở về trình diện Thượng Đế của các người để Ngài cho các người biết về những gì mà các người đã từng tranh cãi.} (chương 6 – Al-An’am: 164). Allah Tối Cao phán: {Ai đi theo chỉ đạo thì việc theo đó có lợi cho bản thân y; còn ai làm lạc thì y chỉ làm hại bản thân mình mà thôi. Không ai gánh chịu tội lỗi của người khác. Và TA không bao giờ trừng phạt (một ai) cho đến khi TA đã cử phái (đến với họ) một vị Thiên Sứ (cảnh báo trước).} (chương 17 – Al-Isra’: 15). Và Allah Tối Cao phán: {Không ai phải chịu trách nhiệm cho tội lỗi của người khác; nếu một người yêu cầu được gánh tội thay cho ai đó thì y cũng không thể gánh tội thay được, cho dù đó là bà con ruột thịt của y đi chăng nữa. Quả thật, Người (hỡi Thiên Sứ) chỉ có thể cảnh báo những ai sợ Thượng Đế của họ về điều vô hình, cũng như những ai mà họ chu đáo duy trì lễ nguyện Salah. Ai tẩy sạch tội lỗi thì thật ra việc tẩy sạch đó chỉ có lợi cho bản thân y mà thôi. Và tất cả đều phải trở về trình diện Allah (vào Ngày Phục Sinh để Ngài phán xét và thưởng phạt).} (chương 35 – Fatir: 18).

16- Mục đích mà con người được tạo ra là để thờ phượng riêng Allah duy nhất:

Mục đích mà con người được tạo ra là để thờ phượng riêng Allah duy nhất, Allah Tối Cao phán: {TA đã không tạo ra loài Jinn và loài người ngoại trừ là để chúng thờ phượng một mình TA.} (chương 51 - Azd-Zdariyat: 56).

17- Islam coi trọng và ban vinh dự cho con người – cả nam lẫn nữ - và đảm bảo cho họ đầy đủ quyền lợi, nhưng họ phải chịu trách nhiệm cho mọi việc làm, mọi hành vi, mọi lựa chọn của chính họ, tức hành động gây hại bản thân hay gây hại người khác.

Islam coi trọng và ban vinh dự con người – cả nam lẫn nữ. Vì vậy, Allah Tối Cao tạo hoá ra con người để họ làm đại diện trên trái đất, Allah Tối Cao phán: {Người hãy nhớ lại (hỡi Muhammad) khi Thượng Đế của Người thông báo với các Thiên Thần: “TA sẽ đặt (con người) làm đại diện của TA trên trái đất.”} (chương 2 – Al-Baqarah: 30). Đây là vinh dự toàn diện mà Allah dành cho toàn thể con cháu của Adam, Ngài phán: {Quả thật, TA đã ưu đãi cho con cháu của Adam (khi TA ra lệnh bảo các Thiên Thần quỳ lạy chào ông tổ Adam của họ) và TA đã chuyên chở họ trên đất liền (bằng động vật cũng như các phương tiện khác) và trên biển khơi (bằng tàu bè), TA đã cấp cho họ biết bao bổng lộc tốt đẹp, và TA đã làm cho họ vượt trội hơn nhiều tạo vật khác mà TA đã tạo.} (chương 17 – Al-Isra’:

70). Và Allah Tối Cao phán: {Quả thật, TA (Allah) đã tạo ra con người với một hình thể tốt đẹp nhất.} (chương 95 – At-Tin: 4). Allah cấm con người biến bản thân thành người tội lỗi cho thần linh hoặc thần phục hoặc vâng lời kẻ khác ngoài Ngài, Allah Tối Cao phán: {(165) Tuy nhiên, trong nhân loại có những kẻ dựng lên các thần linh để thờ phượng thay vì Allah, họ yêu thương các thần linh đó giống như yêu thương Allah; riêng những người có đức tin thì họ yêu thương Allah mãnh liệt hơn (mọi thứ). Và nếu như những kẻ sai quấy đó tận mắt nhìn thấy hình phạt thì lúc đó họ mới ngộ ra rằng tất cả quyền lực đều thuộc về Allah và Ngài quả thật rất nghiêm khắc trong sự trừng phạt. (166) Khi nhìn thấy hình phạt, những kẻ được thờ phượng tuyên bố vô can với tất cả những ai đã thờ phượng chúng và mọi quan hệ giữa chúng đều bị cắt đứt hoàn toàn.} (chương 2 – Al-Baqarah: 165, 166). Allah Tối Cao trình bày cho biết tình trạng của những kẻ đi theo và những kẻ được người khác đi theo một cách sai trái trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng: {(32) Những tên cường bạo đáp lời những kẻ yếu thế, nói: “Há bọn ta đã ngăn cản các người theo chỉ đạo sau khi nó đã đến với các người chẳng? Không, chính các người mới là những kẻ tội lỗi.” (33) Những kẻ yếu thế đáp lời những tên cường bạo: “Đúng vậy, các người đã bày mưu cả đêm lẫn ngày khi bảo chúng tôi vô đức tin nơi Allah và dựng những đối tác ngang vai cùng với Ngài.” (Tất cả) bọn họ sẽ hối hận khi nhìn thấy hình phạt. TA sẽ xiềng những chiếc gông vào cổ của những kẻ vô đức tin. Quả thật bọn họ bị trừng phạt chỉ bởi những điều mà bọn họ đã làm.} (chương 34 – Saba’: 32, 33). Với sự công bằng toàn diện của Allah Hiển Vinh và Tối Cao trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng, những tên kêu gọi và những tên lãnh đạo lệch lạc sẽ gánh tội của họ và cả tội lỗi của những ai mù quáng đi theo họ, Allah Tối Cao phán: {Để chúng gánh trọn tội lỗi của chúng vào Ngày Phán Xét và gánh luôn cả tội lỗi của những kẻ chúng đã dắt đi lạc mà không hay biết. Thật tội tệ cho điều mà chúng phải gánh chịu?!} (chương 16 – An-Nahl: 25). Islam đảm bảo cho con người đầy đủ quyền lợi ở cuộc sống trần gian và Đời Sau. Quyền lợi to lớn nhất mà Islam đảm bảo cho con người, đó là quyền của Allah đối với loài người và quyền của con người đối với Allah. Ông Mu’adz thuật lại: Tôi ngồi phía sau Nabi (trên lưng lạc đà), Người gọi: “Này Mu’adz!” Tôi đáp: “Tôi đây, xin lắng nghe Người chỉ dạy.” Rồi Nabi nói ba lần: “Cậu có biết quyền của Allah đối với đám bầy tôi của Ngài là gì không?” Tôi đáp: “Thưa, không.” Người nói: “Quyền của Allah đối với đám bầy tôi của Ngài là họ phải thờ phượng riêng Ngài và không được thờ phượng bất cứ thứ gì khác cùng Ngài.” Rồi đi được khoảng một giờ thì Nabi nói: “Này Mu’adz!” Tôi đáp: “Tôi đây, xin lắng nghe Người chỉ dạy.” Người hỏi: “Cậu có biết quyền của đám bầy tôi đối với Allah là gì khi họ đã làm như thế không? Đó là Ngài không trừng phạt họ.” Sahih Al-Bukhari, số 6840. Islam đảm bảo cho con người tôn giáo chân lý, đảm bảo hậu duệ, tài sản và danh dự cho y. Thiên Sứ ﷺ nói: “Quả thực, Allah đã cấm các người xâm phạm đến tính mạng, tài sản và danh dự của các người giống như sự nghiêm cấm trong ngày này, tháng này, và tại xứ sở này của các người.” Sahih Al-Bukhari, số 6501. Quả thật, Thiên Sứ ﷺ đã trình trọng công bố lời giao ước vĩ đại này trong lần hành hương Hajj chia tay trước mặt hơn trăm ngàn Sahabah. Người đã lặp lại ý nghĩa này và khẳng định nó lần nữa trong ngày giết tế (‘Eid Al-Adhha) trong lần hành hương chia tay. Islam bắt buộc con người phải chịu trách nhiệm cho mọi việc làm, mọi hành vi, mọi lựa chọn của chính y, Allah Tối Cao phán: {Tất cả mỗi người đều bị TA cột quyền sổ (ghi chép việc làm thiện ác vào cổ của y) và vào Đời Sau quyền sổ đó được mở sẵn (đặt trước mặt y).} (chương 17 – Al-Isra’: 13). Nghĩa là tất cả hành động tốt hoặc xấu đều được Allah cho đi cùng với y, không được gán cho ai khác. Vì vậy, người khác không bị phán xét bởi việc làm của y và y cũng không bị phán xét bởi việc làm của người khác, Allah Tối Cao phán: {Hỡi con người! Người thực sự đang nỗ lực phấn đấu để đến với Thượng Đế của Người, và người sẽ gặp Ngài (để Ngài phán xét và thưởng phạt).} (chương 84 – Al-Inshiqaq: 6). Đáng Tối Cao phán: {Người nào làm điều thiện thì được phúc cho bản thân mình, còn người nào làm điều xấu thì sẽ gặp điều xấu (tương ứng). Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) không bao giờ bất công với người bề tôi (của Ngài).} (chương 41 – Fussilat: 46). Islam bắt con người phải chịu trách nhiệm trước mọi hành động gây hại đến bản thân và người khác, Allah Tối Cao phán: {Ai làm điều tội lỗi thì thật ra y chỉ tự hại bản thân mình. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Biết, Đáng Sáng Suốt.} (chương 4 – An-Nisa’: 111). Và Allah Tối Cao phán: {Vì lẽ đó, TA (Allah) đã quy định cho con cháu Israel rằng ai giết chết một sinh mạng không phải để đền mạng (theo luật Qisas) hoặc không phải là kẻ phá hoại trái đất thì giống như y đã giết toàn bộ nhân loại; và ai cứu một mạng người thì giống như y đã cứu toàn bộ nhân loại.} (chương 5 – Al-Ma-idah: 32). Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Không một sinh mạng nào bị giết oan ngoại trừ đứa con trai đầu lòng của Adam phải gánh lấy phần trách nhiệm bởi y là kẻ đã vạch ra đường lối giết người đầu tiên.” Sahih Muslim, số 5150.

18- Islam qui định nam và nữ như nhau về hành vi, trách nhiệm, thưởng và phạt.

Islam qui định nam và nữ như nhau về hành vi, trách nhiệm, thưởng và phạt, Allah Tối Cao phán: {Người nào hành thiện, dù nam hay nữ, đồng thời là người có đức tin thì sẽ được vào Thiên Đàng, họ sẽ không bị đối xử bất công một tí nào.} (chương 4 – An-Nisa': 124). Allah Tối Cao phán: {Bất cứ ai hành thiện, dù nam hay nữ, trong lúc y là một người có đức tin, TA chắc chắn sẽ ban cho y một cuộc sống tốt đẹp; và TA chắc chắn sẽ ban cho (những người như thế) một phần thưởng tốt hơn những gì họ đã từng làm.} (chương 16 – An-Nahl: 97). Allah Tối Cao phán: {“Người nào làm điều xấu thì chỉ bị phạt tương ứng với tội đã phạm. Người nào làm điều thiện tốt, dù nam hay nữ, và là người có đức tin thì sẽ vào Thiên Đàng, nơi mà họ sẽ được ban cho vô vàn bổng lộc.”} (chương 40 – Ghafir: 40). Allah Tối Cao phán: {Quả thật, những người Muslim, nam cũng như nữ; những người có đức tin, nam cũng như nữ; những người cung kính, nam cũng như nữ; những người chân thật, nam cũng như nữ; những người kiên nhẫn, nam cũng như nữ; những người khiêm nhường, nam cũng như nữ; những người bố thí, nam cũng như nữ; những người nhịn chay, nam cũng như nữ; những người giữ bản thân không phạm các hành vi tình dục Haram, nam cũng như nữ; những người tưởng nhớ nhiều đến Allah, nam cũng như nữ; Allah đã chuẩn bị cho họ sự tha thứ và phần thưởng vĩ đại.} (chương 33 – Al-Ahzab: 35).

19- Islam ưu đãi phụ nữ, Islam xem phụ nữ là chị em ruột thịt với nam giới và bắt nam giới phải trách nhiệm cấp dưỡng khi có khả năng. Vì vậy, cha phải cấp dưỡng cho con gái, con trai phải cấp dưỡng cho mẹ khi đã trưởng thành và có khả năng và chồng phải cấp dưỡng cho vợ.

Islam xem phụ nữ là chị em ruột thịt với nam giới, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Quả thật, phụ nữ là chị em ruột thịt với nam giới.” Tirmizdi, số (113). Một trong những ưu đãi mà Islam dành cho phụ nữ là Islam bắt buộc con trai phải cấp dưỡng cho mẹ khi có khả năng, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Bàn tay cho cao quý nhất là cho mẹ, cho cha, cho chị em (gái), cho anh em trai rồi đến những người thân gần nhất.” Imam Ahmad Phần giảng giải về vị trí của cha mẹ sẽ có trong đoạn (29) - dưới sự cho phép của Allah. Trong những ưu đãi mà Islam dành cho phụ nữ là Islam bắt buộc chồng phải cấp dưỡng cho vợ khi có khả năng, Allah Tối Cao phán: {Người dư dả sẽ chi tiêu theo điều kiện dư dả của mình, còn người ít điều kiện thì chi tiêu theo những gì mà Allah ban cấp cho y. Allah không bắt bất cứ linh hồn nào phải nặng gánh mà hãy tùy theo những gì Ngài đã ban cho. (Hãy biết rằng) sau khó khăn, Allah sẽ làm cho dễ dàng.} (chương 65 – At-Talaq: 7). Một người đàn ông hỏi Nabi: Người vợ có quyền gì đối với người chồng? Người đáp: “Hãy cho cô ta ăn và cho cô ta mặc giống như người được ăn và được mặc, và người không được đánh vào mặt và chê bai.” Imam Ahmad Thiên Sứ của Allah ﷺ trình bày rõ ràng một số quyền của vợ đối với chồng: “Đối với các nàng, các người có trách nhiệm nuôi ăn và nuôi mặc một cách tử tế.” Sahih Muslim Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Đủ để một người mang tội y thiếu trách nhiệm với người được cấp dưỡng.” Imam Ahmad Al-Khattabi nói: “Với người được cấp dưỡng” muốn nói người mà y phải có trách nhiệm cấp dưỡng. Ý nghĩa của hadith giống như Người nói với người có trách nhiệm cấp dưỡng: Chớ đừng xem việc cấp dưỡng cho gia đình người là hành động từ thiện với tâm niệm sẽ được ban phúc, bởi điều đó sẽ khiến người mang tội khi người thiếu trách nhiệm với họ.” Một trong những ưu đãi mà Islam dành cho phụ nữ là Islam bắt buộc cha phải cấp dưỡng cho con gái, Allah Tối Cao phán: {Những bà mẹ (sau li dị) sẽ cho con bú trong hai năm tròn đối với (người cha nào) muốn cho con bú đủ kỳ hạn. Với khoảng ấy thời gian người cha phải có trách nhiệm cấp dưỡng tiền bạc và quần áo cho người mẹ một cách tử tế phù hợp (với lễ truyền

thống).}(chương 2 – Al-Baqarah: 233).Allah đã trình bày rõ ràng việc một người đàn ông được sinh cho một đứa con thì anh ta phải có trách nhiệm nuôi ăn và nuôi mặc con của anh ta phù hợp với lẽ truyền thống, Allah Tối Cao phán:{Nếu họ giúp các người cho con bú, các người hãy trả tiền công cho họ.}(chương 65 – At-Talaq: 6).Allah qui trách nhiệm buộc người cha phải trả thù lao người cho con anh ta bú. Điều này cho thấy việc cấp dưỡng cho con cái là trách nhiệm của người cha, và con bao hàm cả trai và gái.Và Hadith dưới đây là bằng chứng khẳng định trách nhiệm của người cha, người chồng đối với vợ và con của anh ta.Bà 'A-ishah kể: Quả thật, bà Hind đã than với Nabi: Abu Sufyan là một người đàn ông keo kiệt, vì vậy tôi cần phải lấy thêm tiền của ông ta (để chi dùng). Thiên Sứ ﷺ nói với bà:"Cô hãy lấy vừa đủ cho cô và con cô chi dùng phù hợp sinh hoạt thường lệ."Al-BukhariNabi cao quý còn trình bày cho biết ân phúc của việc cấp dưỡng cho con gái và chị em gái, Người nói:"Ai đùm bọc hai hoặc ba đứa con gái hoặc hai hoặc ba chị em gái đến khi họ kết hôn hoặc y chết bỏ lại họ thì Ta và y giống như hai ngón tay này." Rồi Người chìa ngón trỏ và ngón giữa ra.Al-Silsilah Al-Sahihah, số 296.

20- Chết không phải là chấm hết mà nó là sự chuyển tiếp từ cõi của việc làm đến với cõi thường phạt. Cái chết liên quan đến thể xác và linh hồn. Chết là linh hồn rời khỏi thể xác, sau đó, vào Ngày Phục Sinh nó sẽ nhập trở lại thể xác. Sau khi chết, linh hồn sẽ không chuyển sang cơ thể khác và cũng không chuyển thành một kiếp khác.

Chết không phải là chấm hết, Allah Tối Cao phán:{Người (Thiên Sứ) hãy nói với họ: "Thần Chết, vị được giao nhiệm vụ (bắt hồn) các người, sẽ rút hồn các người, rồi các người sẽ được đưa về trình diện Thượng Đế của các người.}"(chương 32 – As-Sajdah: 11).Cái chết liên quan đến thể xác và linh hồn. Chết là linh hồn rời khỏi thể xác, sau đó, vào Ngày Phục Sinh nó sẽ nhập trở lại thể xác, Allah Tối Cao phán:{Allah cho bắt lấy linh hồn khi nào nó đến lúc phải chết và khi nó chưa chết lúc trong giấc ngủ. Hồn của người nào Ngài quyết định cho chết thì sẽ bị giữ lại; và các hồn khác thì được gọi trở về thể xác đến một thời hạn ấn định. Quả thật, trong đó là các Dấu hiệu cho đám người biết suy ngẫm.}(chương 39 – Az-Zumar: 42).Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Quả thật, khi linh hồn bị rút đi thì cặp mắt dõi nhìn theo nó."Muslim, số 920.Sau khi chết, con người sẽ chuyển tiếp từ cõi của việc làm đến với cõi thường phạt, Allah Tối Cao phán:{Rồi tất cả các người phải trở về trình diện Ngài, lời hứa của Allah là sự thật. Thật vậy, Ngài đã bắt đầu (quá trình) tạo hóa rồi Ngài sẽ lập lại nó để Ngài có thể ban thưởng cho những ai đã tin tưởng và hành thiện theo lẽ công bằng. Riêng đối với những kẻ vô đức tin, chúng sẽ được chiêu đãi bằng một loại nước sôi và một hình phạt đau đớn cho những điều mà chúng đã từng phủ nhận.}(chương 10 – Yunus: 4).

Linh hồn sẽ không chuyển sang thể xác khác và cũng không chuyển thành một kiếp khác. Việc cho rằng linh hồn nhập vào cái thai để chuyển sang kiếp không được chứng minh rằng linh hồn nhập vào cái thai để chuyển sang kiếp không được chứng minh bằng lý trí tuệ hãy sự cảm nhận của các giác quan, hơn nữa không có sự truyền dạy nào được chứng thực về học thuyết này từ các vị Nabi.

21- Islam kêu gọi đến với đức tin gồm các nền tảng chính, đó là tin nơi Allah; tin nơi các Thiên Thần của Ngài; tin nơi các Thiên Kinh Sách như Tawrah (Kinh Cựu Ước), Injil (Kinh

Tân Ước), Zabur (Thánh Thi) – trước khi bị bóp méo – và Kinh Qur'an; tin vào tất cả các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, cũng như tin vào vị Thiên Sứ cuối cùng trong số họ và Người là Muhammad; tin vào Ngày Cuối Cùng, và chúng ta biết định ninh rằng cuộc sống trần gian này nếu như có ngày kết thúc thì sự sống và sự tồn tại của nó vốn là thứ phù phiếm; và tin vào sự Tiền Định.

Islam kêu gọi đến với đức tin gồm các nền tảng chính, các nền tảng mà tất cả các vị Nabi, các vị Thiên Sứ đều kêu gọi đến với chúng, đó là:

Thứ nhất: Tin Allah là Thượng Đế, là Đấng Tạo Hoá, là Đấng Ban Phát, là Đấng Chi Phối vũ trụ này, duy chỉ Ngài mới xứng đáng được thờ phượng, còn tất cả sự thờ phượng ngoài Ngài đều là sai, tất cả thần linh được thờ phượng ngoài Ngài đều là ngụy tạo, chúng không xứng đáng được thờ phượng ngoài trừ một mình Ngài duy nhất. Và các bằng chứng cho vấn đề này đã được trình bày trong đoạn số (8).

Trong Qur'an, Allah Hiển Vinh và Tối Cao đã đề cập đến các nền tảng chính này ở nhiều câu Kinh khác nhau, tiêu biểu như: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: "Bây tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hồi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài."}(chương 2 – Al-Baqarah: 285). Và Allah Tối Cao phán: {Sự ngoan đạo không phải ở việc các người quay mặt về hướng đông hay hướng tây mà sự ngoan đạo là một người phải có đức tin nơi Allah, nơi cõi Đời Sau, nơi các vị Thiên Thần, nơi Kinh Sách và nơi các vị Nabi, đồng thời bố thí tài sản mà y yêu thích cho bà con ruột thịt, cho các trẻ mồ côi, cho những người thiếu thốn, cho những người lỡ đường, cho những người ăn xin, chuộc tự do cho nô lệ; chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah, thực hiện đúng giao ước khi đã giao ước; kiên nhẫn chịu đựng trong khó khăn (đói khổ), trong biến cố (bệnh tật), và lúc chinh chiến với kẻ thù. Đó mới là những người chân thật (trong đức tin) và đó mới là những người ngoan đạo.}(chương 2 – Al-Baqarah: 177). Allah kêu gọi đến với các nền tảng đức tin này, và Ngài trình bày rõ rằng ai phủ nhận chúng là kẻ lầm lạc, Allah Tối Cao phán: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy tin nơi Allah, nơi Thiên Sứ của Ngài, nơi Kinh Sách (Qur'an) mà Ngài đã ban xuống cho Thiên Sứ của Ngài cũng như các Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống trước đây. Người nào phủ nhận Allah, các Thiên Thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các Thiên Sứ của Ngài và Ngày Phán Xét Cuối Cùng thì quả thật y đã lầm lạc quá xa.}(chương 4 – An-Nisa': 136). Theo Hadith được 'Umar bin Al-Khattab thuật lại: Một ngày nọ, trong lúc chúng tôi đang ngồi cùng Thiên Sứ của Allah ﷺ bỗng có một người đàn ông xuất hiện trong bộ áo trắng tinh, mái tóc đen huyền, không có dấu hiệu nào cho thấy ông ta là khách lữ hành, song không ai trong chúng tôi biết ông ta là ai. Ông ta đến ngồi trực diện với Nabi ﷺ, ông để hai đầu gối của mình chạm hai đầu gối của Người, hai bàn tay đặt lên hai đùi của mình, ông nói: "Này Muhammad! Hãy cho ta biết Islam là gì?" Thiên Sứ ﷺ đáp: "Islam là anh tuyên thệ La ilaha ila lol loh và Muhammad ro su lul loh (không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài trừ Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài), dâng lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay Ramadan và hành hương Hajj nếu khả năng." Người đàn ông nói: "Người đã nói sự thật." Chúng tôi lấy làm ngạc nhiên vì ông ta hỏi Người rồi xác nhận Người nói sự thật. Người đàn ông hỏi tiếp: "Hãy cho ta biết về đức tin Iman." Thiên Sứ ﷺ đáp: "Anh tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, nơi các Thiên Sứ của Ngài, nơi Ngày Cuối

Cùng và anh tin vào sự Tiên Định tốt và xấu." Người đàn ông nói: "Người đã nói sự thật. Người hãy cho ta biết về Ehsan." Thiên Sứ ﷺ đáp: "Anh thờ phượng Allah như thể anh nhìn thấy Ngài còn nếu như anh không nhìn thấy Ngài thì quả thật Ngài nhìn thấy anh." Sahih Muslim, số 8. Trong Hadith này, Đại Thiên Thần Jibril đã đến gặp Thiên Sứ Muhammad ﷺ để hỏi về các cấp bậc của tôn giáo, đó là: Islam, Iman và Ehsan. Thiên Sứ Muhammad đã trả lời ngài, sau đó, Người cho các vị Sahabah của Người biết đó chính là Đại Thiên Thần Jibril, ngài đến để dạy họ về tôn giáo của họ. Đây chính là Islam, một thông điệp của Thượng Đế được Đại Thiên Thần Jibril truyền tải. Thiên Sứ Muhammad ﷺ rao truyền nó cho nhân và các vị Sahabah Người đã giữ gìn và truyền tải cho thế hệ sau họ. Thứ hai: Tin nơi các Thiên Thần, và Thiên Thần thuộc thế giới vô hình. Allah tạo ra họ dưới một hình thể nhất định và giao phó cho họ những công việc vĩ đại. Một trong những công việc cao quý nhất của họ là truyền tải các thông điệp từ Thượng Đế đến các vị Nabi, các vị Sứ Giả. Thiên Thần có địa vị cao nhất là Đại Thiên Thần Jibril. Bằng chứng khẳng định việc Đại Thiên Thần truyền tải thông điệp đến các vị Sứ Giả là lời phán của Đấng Tối Cao: {Ngài phái các Thiên Thần xuống, theo mệnh lệnh của Ngài, truyền đạt Lời Mặc Khải đến cho người nào Ngài muốn trong số bầy tôi của Ngài (và nói với họ): "Các người (hỡi các Sứ Giả) hãy cảnh báo (loài người) rằng không có Thượng Đế đích thực nào ngoài TA, vì vậy hãy kính sợ riêng TA".} (chương 16 – An-Nahl: 2). Và Allah Tối Cao phán: {(192) Quả thật, Nó (Qur'an) đích thực được Thượng Đế của vũ trụ ban xuống. (193) Do Ruh (Đại Thiên Thần Jibril) đáng tin mang Nó xuống. (194) Đặt vào con tim của Người (hỡi Thiên Sứ) để Người trở thành một Người cảnh báo. (195) Bằng tiếng Ả-rập rõ ràng. (196) Nó quả thật đã được nhắc đến trong những Kinh Sách trước.} (chương 26 – Ash-Shu'ara': 192 – 196). Thứ ba: Tin nơi các Thiên Kinh Sách như Tawrah (Kinh Cựu Ước), Injil (Kinh Tân Ước), Zabur (Thánh Thi) – trước khi bị bóp méo – và Kinh Qur'an. Allah Tối Cao phán: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy tin nơi Allah, nơi Thiên Sứ của Ngài, nơi Kinh Sách (Qur'an) mà Ngài đã ban xuống cho Thiên Sứ của Ngài cũng như các Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống trước đây. Người nào phủ nhận Allah, các Thiên Thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các Thiên Sứ của Ngài và Ngày Phán Xét Cuối Cùng thì quả thật y đã làm lạc quá xa.} (chương 4 – An-Nisa': 136). Allah Tối Cao phán: {(3) Ngài đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ) Kinh Sách (Qur'an). (Nó) là chân lý đích thực (không có gì phải hoài nghi) dùng để xác định lại những điều được ban xuống trước (Nó). Và Ngài đã ban xuống Kinh Tawrah (Cựu Ước) và Kinh Injil (Tân Ước). (4) (Kinh Tawrah và Kinh Injil) được ban xuống trước làm nguồn chỉ đạo cho nhân loại và (tiếp sau đó) Ngài ban xuống Furqan (4) (Kinh Qur'an). Quả thật, những kẻ đã phủ nhận các lời mặc khải của Allah sẽ phải gánh lấy sự trừng phạt khủng khiếp. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng toàn quyền trừng phạt (không thể kháng cự).} (chương 3 – Ali 'Imran: 3, 4). Allah Tối Cao phán: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: "Bầy tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bầy tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi hỡi Thượng Đế của bầy tôi, và bầy tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài."} (chương 2 – Al-Baqarah: 285). Và Đấng Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: "Chúng tôi đã tin nơi Allah, nơi những gì được thiên khải xuống cho chúng tôi, cho Ibrahim (Abraham), cho Isma'il, cho Is-haq (Isaac), cho Ya'qub (Jacob), và cho những vị Nabi (thuộc con cháu của Ya'qub); chúng tôi tin nơi những gì được thiên khải xuống cho Musa, cho Ysa cũng như toàn bộ các vị Nabi được Thượng Đế phái đến; chúng tôi không phân biệt bất cứ ai trong số họ; và chúng tôi là những tín đồ Muslim (thần phục Allah)."} (chương 3 – Ali 'Imran: 84). Thứ tư: Tin vào tất cả các vị Nabi, các vị Thiên Sứ. Bắt buộc phải tin toàn bộ các vị Nabi, các vị Thiên Sứ đều được Allah cử phái đến. Họ có nhiệm vụ truyền đạt cho người dân của họ thông điệp, tôn giáo và giáo luật của Ngài, Allah Tối Cao phán: {Các người hãy nói với họ (hỡi những người Muslim!): "Chúng tôi tin tưởng vào Allah, tin tưởng vào những gì đã được mặc khải cho chúng tôi, cho Ibrahim, cho Isma'il, cho Is-haq, cho Ya'qub, cho mười hai bộ lạc của Israel; chúng tôi tin vào những gì đã được thiên khải cho Musa, cho Ysa và cho tất cả các vị Nabi được Thượng Đế của Họ cử phái đến, chúng tôi không hề phân biệt bất cứ ai trong số Họ và chúng tôi là những tín đồ Muslim (thần phục Ngài)."} (chương 2 – Al-Baqarah: 136). Allah Tối Cao phán: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: "Bầy tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bầy tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi hỡi Thượng Đế của bầy tôi, và bầy tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài."} (chương 2 – Al-Baqarah: 285). Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: "Chúng tôi đã tin nơi Allah, nơi những gì được thiên khải xuống cho chúng tôi, cho Ibrahim

(Abraham), cho Isma'il, cho Is-haq (Isaac), cho Ya'qub (Jacob), và cho những vị Nabi (thuộc con cháu của Ya'qub); chúng tôi tin nơi những gì được thiên khải xuống cho Musa, cho Ysa cũng như toàn bộ các vị Nabi được Thượng Đế phái đến; chúng tôi không phân biệt bất cứ ai trong số họ; và chúng tôi là những tín đồ Muslim (thần phục Allah).”(chương 3 – Ali 'Imran: 84). Và phải tin vị Thiên Sứ cuối cùng trong số các vị Thiên Sứ và Nabi và Người là Muhammad, Allah Tối Cao phán:“(Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah lấy giao ước với các vị Nabi rằng: “Cho dù TA có ban cho các người Kinh Sách và sự khôn ngoan ra sao nhưng một khi Thiên Sứ (Muhammad) được cử đến để thực hiện thì bắt buộc các người phải hết lòng tin tưởng Y và hết lòng phò trợ Y.” (Allah) hỏi họ: “Các người có chấp nhận và đảm bảo với TA về giao ước này không?” Tất cả đều đáp: “Bây tôi xin chấp nhận.” (Allah) phán: “Thế thì các người hãy chứng nhận và TA cũng sẽ chứng nhận cùng các người.”(chương 3 – Ali 'Imran: 81). Islam bắt buộc phải hết lòng tin tưởng vào tất cả các vị Nabi, các vị Thiên Sứ nói chung, cũng như bắt buộc tin tưởng vào vị Thiên Sứ cuối cùng trong số họ, đó là Thiên Sứ Muhammad, Allah Tối Cao phán:“(Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách, các người không có bất cứ cơ sở nào (cho tôn giáo của mình) cho đến khi các người tuân thủ theo Tawrah và Injil và những điều được ban xuống cho các người từ Thượng Đế của các người (Qur'an). Chắc chắn bọn họ (dân Kinh Sách) sẽ càng thái quá và vô đức tin hơn nữa qua những gì mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ), cho nên Người chớ thương tiếc cho đám người vô đức tin.”(chương 5 – Al-Ma'idah: 68). Và Allah Tối Cao phán:“(Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), các người hãy đến với một lời phán như nhau giữa chúng tôi và các người rằng chắc chắn chúng ta chỉ thờ phượng một mình Allah, không tổ hợp với Ngài bất cứ ai (vật gì) và không ai trong chúng ta nhận lấy ai khác ngoài Allah làm Thượng Đế.” Nhưng nếu họ ngoảnh mặt bỏ đi thì Người hãy nói với họ: “Vậy thì các người hãy chứng thực rằng chúng tôi là những người Muslim (thần phục Allah).”(chương 3 – Ali 'Imran: 64). Ai phủ nhận bất kỳ một vị Nabi nào là xem như y đã phủ nhận toàn bộ các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, bởi lẽ Allah đã thông báo về tội trạng như thế đối với người dân của Nuh (Nô-ê):“(Người dân của Nuh đã chối bỏ tất cả Thiên Sứ (của Allah).”(chương 26 – Ash-Shu'ara': 105). Như đã biết rằng không một vị Thiên Sứ nào trước Nuh nhưng sau khi người dân của Nuh phủ nhận Người thì họ bị kết tội họ đã phủ nhận toàn bộ các vị Nabi và Thiên Sứ, bởi lẽ sự kêu gọi của họ là một và mục đích của họ cũng chỉ là một. Thứ năm: Tin vào Ngày Cuối Cùng. Đó là Ngày Tận Thế, vào thời khắc cuối cùng của trần gian Allah ra lệnh cho Thiên Thần Israfil thổi còi, tất cả sẽ chết theo ý muốn của Allah, Ngài phán:“(Khi Tiếng Còi (Tận Thế) được thổi lên, tất cả những ai trong các tầng trời và tất cả những ai trong trái đất đều sẽ chết ngoại trừ ai mà Allah muốn (cho sống). Rồi khi Tiếng Còi thứ hai được thổi lên thì họ sẽ (sống lại) đứng dậy và ngóng nhìn.”(chương 39 – Az-Zumar: 68). Sau khi mọi thứ trong các tầng trời và trái đất bị diệt vong ngoại trừ ai đó được Allah muốn ngoại lệ. Lúc đó, Allah sẽ cuốn toàn bộ trời đất như Ngài đã phán:“(Ngày mà TA sẽ cuốn tròn bầu trời giống như các tờ kinh được cuốn tròn cho những quyển Kinh; TA sẽ tái lập nó lại giống như TA đã khởi tạo nó lần đầu, một Lời Hứa ràng buộc TA phải thực hiện. TA chắc chắn sẽ làm điều đó.”(chương 21 – Al-Ambiya': 104). Và Allah Tối Cao phán:“(Những kẻ đa thần) đã đánh giá Allah không đúng với giá trị và quyền năng của Ngài. Vào Ngày Phục Sinh, Ngài sẽ túm lấy toàn bộ trái đất và tất cả các tầng trời sẽ được cuộn lại trong tay phải của Ngài. Thật Quang Vinh thay Ngài! Ngài tối cao vượt hẳn những gì mà họ đã qui cho Ngài.”(chương 39 – Az-Zumar: 67). Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Vào Ngày Tận Thế, Allah sẽ cuốn tròn các tầng trời, Ngài túm lấy chúng bằng tay phải của Ngài, xong Ngài nói: "TA là Chúa Tể. Đâu rồi những kẻ quyền lực? Đâu rồi những kẻ cao ngạo? Sau đó, Ngài cuốn tròn trái đất và những hành tinh như trái đất bằng tay trái của Ngài, xong Ngài nói: "TA là Chúa Tể. Đâu rồi những kẻ quyền lực? Đâu rồi những kẻ cao ngạo?" Muslim. Sau đó, Allah ra lệnh cho Thiên Thần Israfil thổi còi thêm lần nữa, tất cả loài người sẽ sống trở lại, họ đứng dậy ngóng nhìn, Allah Tối Cao phán:“(Rồi khi Tiếng Còi thứ hai được thổi lên thì họ sẽ (sống lại) đứng dậy và ngóng nhìn.”(chương 39 – Az-Zumar: 68). Sau khi Allah đã phục sinh nhân loại, Ngài triệu tập họ cho việc thanh toán, Allah Tối Cao phán:“(Ngày mà trái đất sẽ vỡ nứt, và họ nhanh chóng đi ra (đến nơi triệu tập). Đó là một cuộc triệu tập dễ dàng đối với TA.”(chương 50 – Qaf: 44). Và Allah Tối Cao phán:“(Ngày mà tất cả họ sẽ phải trình diện. Không có bất cứ điều gì của họ có thể giấu giếm khỏi Allah. Quyền phán xét vào Ngày đó thuộc về ai? (Chắc chắn ngày đó) thuộc về Allah, Đáng Duy Nhất, Đáng Tối Thượng.”(chương 40 – Ghafir: 16). Trong Ngày này, Allah sẽ phán xét toàn bộ loài người, Ngài sẽ lấy lại công bằng cho người bị đàn áp từ kẻ bạo ngược, Ngài sẽ thưởng phạt từng người dựa theo hành động tốt xấu của họ, Allah Tối Cao phán:“(Ngày đó, mỗi linh hồn sẽ được đền bù (xứng đáng) cho những gì nó đã kiếm được. Ngày đó không có bất công. Quả thật, Allah rất nhanh trong việc thanh toán (phán xét và thưởng phạt).”(chương 40 – Ghafir: 17). Allah Tối Cao phán:“(Chắc chắn Allah không hề bất công (cho ai về

bất cứ điều gì) dù (điều đó) chỉ nhỏ bằng hạt nguyên tử đi chăng nữa. Nếu có được một điều tốt nào, Ngài sẽ nhân nó lên gấp bội và Ngài sẽ ban thêm một phần thưởng vĩ đại khác.}(chương 4 – An-Nisa': 40).Allah Tối Cao phán: {(7) Vì vậy, bất cứ ai hành thiện dù việc thiện đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.(8) Và bất cứ ai làm việc xấu dù việc xấu đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.}(chương 99 – Az-Zalzalah: 7, 8).Và Allah Tối Cao phán:{Rồi đây TA sẽ thiết lập các bàn cân công lý vào Ngày Phán Xét. Lúc đó sẽ không có một linh hồn nào bị đối xử bất công về bất cứ điều gì, cho dù một điều gì đó chỉ bằng sức nặng của một hạt cải thì TA cũng sẽ mang nó ra (để phân xử công minh). Và một mình TA thôi đủ thanh toán (các việc làm của đám bầy tôi của TA).}(chương 21 – Al-Ambiya': 47).Sau phục sinh và thanh toán là thưởng và phạt. Đối với ai làm điều thiện tốt thì được ban cho sự hưởng thụ bất tận không bao giờ tàn, còn đối với ai làm điều và vô đức tin thì sẽ bị trừng phạt, Allah Tối Cao phán:{(56) Mọi quyền hành trong Ngày hôm đó đều thuộc về Allah, Ngài sẽ xét xử họ. Cho nên, những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ ở trong những Ngôi Vườn Thiên Đàng hạnh phúc.(57) Còn những kẻ vô đức tin và phủ nhận những Lời Mặc Khải của TA thì sẽ phải hứng chịu một sự trừng phạt nhục nhã.}(chương 22 – Al-Hajj: 56, 57).Chúng ta biết cuộc sống trần gian này nếu như có ngày kết thúc thì sự sống và sự tồn tại của nó vốn là thứ phù phiếm, Allah Tối Cao phán:{"Có phải các ngươi nghĩ rằng TA đã tạo hóa các ngươi là để vui chơi vô ích và rằng các ngươi sẽ không quay trở lại trình diện TA chăng?"}(chương 23 – Al-Mu'minun: 115).Thứ sáu: Tin nơi sự Tiền Định. Bắt buộc phải tin rằng Allah biết hết mọi thứ, tất cả những gì đã xảy ra, những gì đang xảy và những gì sẽ xảy ra trong vũ trụ này, đều được Allah an bày trước khi trời đất được tạo ra, Allah Tối Cao phán:{Mọi chìa khóa (kho tàng) của cõi vô hình đều nằm ở nơi (Allah), không ai biết rõ chúng ngoại trừ một mình Ngài. Ngài biết rõ mọi vật trên đất liền cũng như trong biển cả, không một chiếc lá nào rơi rụng cũng như không một hạt nào trong bóng tối của lòng đất mà Ngài không biết, cái xanh tươi hay sự khô héo, tất cả đều được ghi sẵn trong một quyển sổ định mệnh (Lawhu Al-Mahfuzh) rõ ràng.}(chương 6 – Al-An'am: 59).Và tất cả mọi thứ đều được bao trùm bởi kiến thức của Allah, Ngài phán:{Allah là Đấng đã tạo ra bảy tầng trời và (bảy) trái đất giống như chúng. Mệnh lệnh (của Ngài) truyền xuống giữa chúng để các ngươi biết rằng Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ và rằng Allah bao trùm toàn bộ mọi thứ bằng kiến thức của Ngài.}(chương 65 – At-Talaq: 12).Không điều gì xảy ra trong vũ trụ này mà không nằm trong ý muốn của Allah, Ngài đã tạo ra nó và làm dễ dàng các nguyên nhân của nó, Allah Tối Cao phán:{Đấng mà quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về riêng một mình Ngài, Ngài không nhận (bất cứ ai) làm con trai và Ngài cũng không hề có bất cứ đối tác nào chia sẻ cùng Ngài trong việc ngự trị (vũ trụ); Ngài đã tạo hóa vạn vật và định cho mỗi vật với mức lượng nhất định.}(chương 25 – Furqan: 2).Trong tất cả mọi sự việc đều thể hiện nguồn trí tuệ sâu rộng của Allah mà loài người không sao thấu tóm được, Allah Tối Cao phán:{(Các thông điệp đó là) nguồn trí tuệ sâu rộng, nhưng sự cảnh báo không có ích gì (cho chúng).}(chương 54 – Al-Qamar: 5).Và Allah Tối Cao phán:{(Allah) là Đấng bắt đầu việc tạo hóa rồi Ngài sẽ tái lập nó và điều đó đối với Ngài rất đơn giản, và Ngài tối cao bên trên tất cả mọi thứ trong các tầng trời và trái đất. Quả thật, Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Sáng Suốt.}(chương 30 – Ar-Rum: 27).Allah mô tả bản thân Ngài là khôn ngoan, sáng suốt và Ngài gọi chính Ngài là Al-Hakim (Đấng Sáng Suốt), Ngài phán:{Allah đã chứng nhận không có Thượng Đế (đích thực) nào khác ngoài Ngài, các Thiên Thần và những người hiểu biết đang duy trì nền công lý cũng chứng nhận (như thế). Quả thật, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.}(chương 3 – Ali 'Imran: 18).Allah cho về Ysa (Giê-su) rằng Người sẽ nói chuyện với Allah trong Ngày Phán Xét:{"Nếu Ngài trừng phạt họ thì bởi vì họ vốn dĩ là đám bầy tôi của Ngài nhưng nếu Ngài lượng thứ cho họ thì bởi vì Ngài là Đấng Toàn Năng, Sáng Suốt.}(chương 5 – Al-Ma'idah: 118).Allah phán bảo với Musa (Mô-i-sê) khi Ngài gọi Người lúc Người bên cạnh ngọn núi Tur:{"Hỡi Musa, TA chính là Allah, Đấng Quyền Lực, Đấng Sáng Suốt.}(chương 27 – An-Naml: 9).Allah đã miêu tả Qur'an vĩ đại chứa đựng nguồn kiến thức sâu rộng, Ngài phán:{Alif. Lam. Ra. (Đây là) một Kinh Sách chứa đựng những câu mang ý tổng quát rồi sau đó được trình bày chi tiết bởi Đấng Sáng Suốt, Đấng Thông Toàn.}(chương 11 – Hud: 1).Và Allah Tối Cao phán:{(Với những gì TA đã trình bày cho ngươi – hỡi con người), đó là sự khôn ngoan mà TA đã thiên khải cho ngươi, cho nên ngươi chớ dựng lên một thần linh nào đó cùng với Allah kéo ngươi bị ném vào Ngục Lửa, bị sỉ nhục và bị bỏ xó.}(chương 17 – Al-Isra': 39).

22- Các vị Nabi không sai lầm về những gì họ truyền đạt từ Allah, họ không sai lầm về mọi

thứ trái ngược với trí tuệ hoặc những gì đạo đức lành mạnh từ chối. Giới Nabi, họ được giao trách nhiệm truyền đạt mọi mệnh lệnh của Allah cho đám bầy tôi của Ngài (con người). Các vị Nabi không có bất cứ đặc điểm nào của Đấng tạo hoá hoặc Đấng Thờ Phụng. Đúng hơn, họ là những người phàm như bao người phàm khác, có điều họ được Allah mặc khải các thông điệp của Ngài.

Các vị Nabi không sai lầm về những gì họ truyền đạt từ Allah, bởi Ngài đã tuyển chọn họ trong số tạo vật của Ngài để đảm nhận sứ mạng truyền đạt bức thông điệp của Ngài, Allah Tối Cao phán: {Allah tuyển chọn các vị Sứ Giả trong giới Thiên Thần và trong nhân loại. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Nghe, Đáng Hằng Thấy.} (chương 22 – Al-Hajj: 75). Đấng Tối Cao phán: {Quả thật, Allah đã chọn Adam, Nuh, dòng dõi của Ibrahim và dòng dõi của 'Imran vượt trội hơn thiên hạ (trong thời đại của họ).} (chương 3 – Ali 'Imran: 33). Và Đấng Tối Cao phán: {(Allah) phán: “Này Musa, quả thật, TA đã chọn Người (và ban hồng phúc cho Người) hơn ai khác trong nhân loại qua Bức Thông Điệp và Lời Phán của TA. Cho nên, Người hãy nhận lấy điều mà TA đã ban cho Người và Người hãy là người biết tri ân.”} (chương 7 – Al-'Araf: 144). Giới Thiên Sứ nhận thức rõ ràng rằng thông điệp mà họ nhận được là lời thiên khải của Thượng Đế và được giới Thiên Thần chứng nhận cho việc thiên khải đó, Allah Tối Cao phán: {(26) (Ngài là) Đáng biết những điều không thể nhìn thấy. Và Ngài không tiết lộ những điều không thể nhìn thấy của Ngài cho bất cứ ai. (27) Ngoại trừ những ai mà Ngài hài lòng trong số các Sứ Giả của Ngài. Và Ngài phái cảnh vệ binh tháp tùng Y đằng trước và đằng sau. (28) Để Ngài có thể biết rằng họ đã truyền đạt các Thông Điệp của Thượng Đế của họ hay chưa và Ngài bao quát (kiểm soát) mọi điều nơi họ và tất cả mọi thứ đều được Ngài đếm số lượng.} (chương 72 – Al-Jinn: 26 – 28). Allah ra lệnh bảo họ phải truyền đạt Bức Thông Điệp của Ngài, Ngài phán: {Hỡi Thiên Sứ (Muhammad), Người hãy truyền đạt toàn bộ thông điệp mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người. Nếu như Người không làm vậy thì quả thật Người đã không truyền đạt thông điệp của Ngài. Allah sẽ bảo vệ Người khỏi (sự hãm hại của) thiên hạ. Quả thật, Allah không bao giờ hướng dẫn đám người vô đức tin.} (chương 5 – Al-Ma'idah: 67). Đấng Tối Cao phán: {Các vị Thiên Sứ vừa là những người báo tin mừng (cho người có đức tin) vừa là những người cảnh báo (đến những kẻ vô đức tin) để nhân loại không còn có lý do khiếu nại trước Allah sau khi các vị Thiên Sứ được phái đến (gặp họ). Quả thật, Allah là Đáng Toàn Năng, Đáng Sáng Suốt.} (chương 4 – An-Nisa': 165). Giới Thiên Sứ rất sợ hãi Allah và hết lòng kính sợ Ngài nên không bao giờ dám tự ý thêm hoặc bớt bất cứ điều gì về bức thông điệp, Allah Tối Cao phán: {(44) Nếu Y (Muhammad) đã bịa ra một số lời rời gán cho TA. (45) Chắc chắn TA đã tóm bắt Y bằng tay phải. (46) Sau đó, TA đã cắt đứt động mạch chủ của Y. (47) (Lúc đó), không một ai trong các người có thể bảo vệ Y.} (chương 69 – Al-Haqqah : 44 – 47). Cổ học giả Ibnu Kathir giảng giải: Đấng Tối Cao phán: {(44) Nếu Y (Muhammad) đã bịa ra một số lời} nghĩa là nếu giống như những gì các người khẳng định rằng Muhammad đã bịa thêm hoặc bớt đi lời nào đó trong bức thông điệp hoặc Y nói một điều gì đó từ bản thân Y rồi gán cho TA thì chắc chắn TA đã trừng phạt Y ngay tức khắc. Vì lẽ đó, Allah phán: {(45) Chắc chắn TA đã tóm bắt Y bằng tay phải.} có lời giải thích là TA liền trừng phạt Y bằng tay phải, bởi tay phải sẽ tóm bắt mạnh mẽ hơn. Đấng Tối Cao phán: {(116) (Người - hỡi Thiên Sứ hãy nhớ lại) khi Allah phán bảo: “Hỡi Ysa con trai của Maryam, phải chăng nhà Người đã bảo thiên hạ ‘các người hãy tôn vinh Ta và mẹ của Ta như hai thượng đế thay vì Allah’ đúng không? (Ysa) thưa: “Thật vinh quang và tối cao thay Ngài, làm sao bề tôi dám nói ra điều mà bề tôi không có thẩm quyền. Nếu như bề tôi thực sự đã nói như thế thì chắc chắn Ngài đã biết bởi vì Ngài biết rõ những gì trong bản thân bề tôi còn bề tôi thì không biết những điều trong bản thân Ngài. Quả thật, Ngài là Đáng thông toàn mọi điều vô hình.”

(117) “Bè tôi chỉ nói với họ những gì Ngài đã ra lệnh cho bè tôi, (đó là): ‘Các người hãy thờ phượng Allah, Thượng Đế của Ta và Thượng Đế của các người.’ Bè tôi là nhân chứng cho họ trong suốt thời gian bè tôi còn sống bên họ, nhưng sau khi Ngài đưa bè tôi lên cùng với Ngài thì Ngài là Đấng Giám Sát họ và Ngài làm chứng cho tất cả mọi việc.”(chương 5 – Al-Ma-idah: 116, 117). Trong những ưu đãi mà Allah đặc ân cho giới Nabi là Ngài củng cố đức tin của họ trong sứ mạng truyền đạt thông điệp của Ngài, Allah Tối Cao phán:{(54) “Bọn ta chỉ nói với người rằng có thể một số thần linh của bọn ta sẽ mang đến điều xấu cho người”. (Hud) nói với chúng: “Vậy thì Ta xin Allah làm chứng và các người cũng hãy làm chứng rằng Ta không can hệ với những gì các người thờ phượng.” (55) “Ngoài Ngài. Các người hãy cùng nhau lên kế hoạch hãm hại ta và đừng để cho Ta yên thân.”(56) “Quả thật, Ta xin phó thác cho Allah, Thượng Đế của Ta và Thượng Đế của các người. (Các người hãy biết rằng) không một sinh vật nào (sống trên trái đất này) mà Ngài không nắm quyền quản lý chúng. Quả thật, Thượng Đế của Ta ở trên con đường ngay chính (chân lý).”}(chương 11 – Hud: 54 – 56). Và Allah Tối Cao phán:{(73) Họ (người đa thần) gần như kéo được Người (Thiên Sứ Muhammad) rời xa điều mà TA (Allah) đã mặc khải cho Người và xúi giục Người bịa ra một điều khác chống lại TA. Và nếu được như thế thì chắc chắn họ sẽ nhận Người làm một người thân tín.(74) Và nếu TA không giữ vững đức tin của Người (thêm kiên định) thì suýt nữa Người đã xiêu lòng nghe theo họ.(75) (Nếu Người nghe theo họ) thì chắc chắn TA đã cho Người ném gấp đôi hình phạt ở đời này và gấp đôi hình phạt của Đời Sau, rồi Người không thể tìm ra ai đó giúp đỡ Người chống lại TA được.(chương 17 – Al-Isra’: 73 – 75). Những câu Kinh này và những câu Kinh trước nó đều là bằng chứng khẳng định Qur’an là do Đấng Chủ Tể của vũ trụ và vạn vật ban xuống, bởi nếu như Qur’an là do Thiên Sứ Muhammad sáng tác thì chắc chắn nó đã không những lời hướng về Người như thế. Allah luôn bảo vệ giới Thiên Sứ của Ngài khỏi sự hãm hại của thiên hạ, Ngài phán:{(Hỡi Thiên Sứ (Muhammad), Người hãy truyền đạt toàn bộ thông điệp mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người. Nếu như Người không làm vậy thì quả thật Người đã không truyền đạt thông điệp của Ngài. Allah sẽ bảo vệ Người khỏi (sự hãm hại của) thiên hạ. Quả thật, Allah không bao giờ hướng dẫn đám người vô đức tin.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 67). Và Allah Tối Cao phán:{(Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy kể cho (những kẻ đa thần) nghe về thông tin của Nuh, khi Y bảo người dân của mình: “Hỡi dân của Ta! Nếu địa vị của Ta cũng như sự nhắc nhở của Ta về các dấu hiệu của Allah trở thành gánh nặng cho các người thì Ta xin phó thác cho Allah. Vậy các người hãy quyết theo kế hoạch của các người, các người hãy kêu gọi các thần linh của các người đến hỗ trợ công việc của các người, rồi các người chớ để cho kế hoạch của các người có điều gì sơ suất, sau đó hãy (dùng nó) xử trí Ta và chớ cho Ta thời gian nghỉ ngơi.”}(chương 10 – Yunus: 71). Allah Tối Cao phán cho biết về lời nói của Musa:{(45) Cả hai (Musa và Harun) thưa: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Quả thật, bầy tôi sợ rằng y (Pha-ra-ông) sẽ có hành động quá quắt hoặc tàn bạo với bầy tôi.” (46) (Allah) phán: “Hai người đừng sợ! Quả thật TA luôn ở cùng với hai người. TA nghe và thấy (hết mọi việc).”}(chương 20 – Taha: 45, 46). Allah Tối Cao trình bày rõ ràng chính Ngài bảo vệ giới Thiên Sứ của Ngài trước kẻ thù của họ, sẽ chẳng có bất cứ điều gì có thể hại được họ, và Đấng Chân Lý Hiển Vinh cũng cho biết rằng Ngài sẽ bảo quản lời mặc khải của Ngài. Vì vậy, Qur’an sẽ không bị thêm bớt bất cứ điều gì, Allah Tối Cao phán:{(Thật vậy, chính TA đã ban Thông Điệp Nhắc Nhở (Qur’an) xuống và chính TA sẽ bảo quản Nó.}(chương 9 – Al-Hijr: 9). Giới Thiên Sứ không sai lầm về mọi thứ trái ngược với trí tuệ hoặc đạo đức. Allah Tối Cao tuyên dương vị Nabi Muhammad của Ngài rằng:{(Và quả thật, Người (Thiên Sứ Muhammad) là người có phẩm chất đạo đức vĩ đại.}(chương 68 – Al-Qalam: 4). Và Allah còn phán:{(Quả thật), người bạn của các người (Muhammad) không phải là một kẻ mất trí.}(chương 81 – At-Takwir: 22). Như thế đó cho đến khi giới Nabi hoàn thành sứ mạng truyền đạt bức thông điệp một cách tốt nhất. Và giới Nabi, họ được giao trách nhiệm truyền đạt mọi mệnh lệnh của Allah cho đám bầy tôi của Ngài. Tuy nhiên, giới Nabi không có bất cứ đặc điểm nào của đáng tạo hoá hoặc đáng thờ phượng, đúng hơn, họ là những con người phàm như bao người phàm khác, có điều Allah mặc khải cho họ các bức thông điệp của Ngài. Allah Tối Cao phán:{(Các Sứ Giả của chúng tôi nói với chúng: “Đúng vậy, chúng tôi vốn cũng chỉ là những người phàm như các người, tuy nhiên, Allah muốn ban ân huệ cho người nào trong đám bầy tôi của Ngài là tùy ý Ngài. Và chúng tôi không thể mang đến cho các người bất cứ thẩm quyền nào trừ khi Allah cho phép, và những người có đức hãy phó thác cho Allah.”}(chương 14 – Ibrahim: 11). Allah Tối Cao đã ra lệnh cho Thiên Sứ Muhammad ﷺ công bố với người dân của Người:{(Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta thật ra cũng chỉ là một người phàm giống như các người nhưng Ta được mặc khải cho biết rằng quả thật Thượng Đế của các người chỉ có một Đấng Duy nhất. Bởi thế, ai mong được gặp gỡ Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và ngoan đạo; và chớ đừng dựng một ai (vật gì) làm đối tác của Ngài trong việc thờ phượng Ngài.”}(chương 18 – Al-Kahf: 110).

23- Islam kêu gọi đến với sự thờ phượng Allah duy nhất dựa trên các nền tảng của sự thờ phượng chính, đó là: (Thứ nhất): Lễ nguyện Salah gồm các nghi thức đứng, cúi mình, quỳ lạy, tụng niệm, tán dương và nguyện cầu. Một người phải hoàn thành lễ nguyện Salah này ngày đêm năm lần. Trong lễ nguyện Salah, loại bỏ mọi sự khác biệt; vì vậy, người giàu, người nghèo, nhà lãnh đạo và thường dân đều đứng cùng một hàng trong lễ nguyện Salah. (Thứ hai): Zakah, là xuất một ít tài sản theo định lượng nhất định – khi tài sản đã hội tụ đủ điều kiện mà Allah đã quy định – chỉ bắt buộc đối với người giàu có và phân phát lại cho người nghèo khó và những người khác theo quy định của Allah. Zakah chỉ bắt buộc một lần trong năm. (Thứ ba): Nhịn chay, là nhịn ăn, uống, giao hợp vợ chồng trong suốt ban ngày của tháng Ramadan, nhằm rèn luyện bản thân ý chí và nhẫn nại. (Thứ tư): Hành hương Hajj, là đi thăm viếng Ngôi Nhà của Allah tại Makkah thiêng liêng một lần duy nhất trong đời đối với ai có khả năng. Trong hành hương thể hiện sự ngang bằng nhau của con người trước Allah, tất cả đều hướng đến Đấng Tạo Hoá Hiển Vinh và loại bỏ mọi khác biệt và phân cấp.

Islam kêu gọi đến với sự thờ phượng Allah duy nhất dựa trên các nền tảng của sự thờ phượng chính và các việc hành đạo khác. Với các hình thức thờ phượng vĩ đại này, Allah đã quy định bắt tất cả các vị Nabi và Thiên Sứ phải thực hiện. Trong đó việc hành đạo vĩ đại nhất là:

Thứ nhất: Lễ nguyện Salah, Allah bắt buộc toàn thể tín đồ Muslim cũng như toàn thể Nabi và Thiên Sứ phải thực hiện. Allah ra lệnh bắt Ibrahim - vị Nabi và là vị Khaleel của Ngài - phải giữ sạch Ngôi Nhà của Ngài để mọi người đến Tawaf và lễ nguyện Salah, Allah Tối Cao phán: {Người hãy nhớ lại khi TA đã chỉ định Ngôi đền (Ka'bah) linh thiêng làm một nơi an toàn cho thiên hạ tới lui thăm viếng và (TA ra lệnh cho những ai đến viếng): "Các người hãy lấy chỗ đứng của Ibrahim làm chỗ dâng lễ nguyện Salah." Và TA bắt Ibrahim và Isma'il cam kết giữ Ngôi Đền của TA luôn trong sạch cho những người đến để Tawaf (đi vòng quanh Nó), những người đến để l'tikaf (chuyên tu trong Nó) và những người đến để lễ nguyện Salah trong Nó.} (chương 2 – Al-Baqarah: 125). Trong lần đầu kêu gọi Musa, Allah sắc lệnh cho Nabi Musa phải thiết lập lễ nguyện, Ngài phán: {(12) "Quả thật TA là Thượng Đế của Người. Nào, Người hãy cởi giày của Người ra bởi đích thực Người đang ở nơi thung lũng Tuwa linh thiêng." (13) "Và TA đã chọn Người. Vì vậy, Người hãy lắng nghe điều mặc khải." (14) "Quả thật, TA là Allah. Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài TA cả. Cho nên, Người hãy thờ phụng TA và hãy dâng lễ nguyện Salah để tưởng nhớ TA."} (chương 20 – Taha: 12 - 14). Masih Ysa đã cho biết rằng Allah đã ra lệnh cho Người phải duy trì lễ nguyện Salah và Zakah như Allah Tối Cao phán: {"Ngài ban phúc cho Ta bất cứ nơi nào Ta có mặt và ra lệnh cho Ta phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah suốt thời gian Ta sống trên đời."} (chương 19 – Maryam: 31). Lễ nguyện Salah trong Islam là hình thức thờ phượng gồm các nghi thức đứng thẳng, cúi mình, quỳ lạy, tụng niệm, tán dương và nguyện cầu. Một người phải hoàn thành lễ nguyện Salah này ngày đêm năm lần, Allah Tối Cao phán: {Các người hãy giữ gìn và duy trì các lễ nguyện Salah, nhất là cuộc lễ chính giữa (Salah 'Asr), và các người hãy đứng dâng lễ vì Allah một cách thành tâm cùng với tinh thần đầy sùng kính.} (chương 2 – Al-Baqarah: 238). Và Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy chu đáo dâng lễ nguyện Salah lúc mặt trời nghiêng bóng cho đến đêm tối và Người hãy đọc Qur'an lúc hừng đông bởi quả thật, việc đọc Qur'an lúc hừng đông được (hai nhóm Thiên Thần ban đêm và ban ngày) chứng giám.} (chương 17 – Al-Isra': 78). Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Lúc cúi mình, các người hãy tôn cao Thượng Đế Tối Cao và Quyền Năng; lúc quỳ lạy, các người hãy nâng câu nguyện bởi đó là thời điểm đó các người xứng đáng được chấp nhận lời nguyện cầu." Sahih Muslim Thứ hai: Zakah, Allah sắc lệnh bắt buộc nó đối với các tín đồ Muslim giống như Ngài đã sắc lệnh bắt buộc nó đối với các vị Nabi và Thiên Sứ trước đây. Đó là một ít tài sản – khi đã hội tụ đủ điều kiện mà Allah đã qui định – bắt buộc từ nguồn tài sản của người giàu có đem cho người nghèo khó và những người khác theo quy định của Allah. Zakah chỉ bắt buộc một lần trong năm, Allah Tối Cao phán: {Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy lấy tài sản mà họ Sadaqah để tẩy sạch và thanh lọc họ. Người hãy cầu nguyện phúc lành cho họ, quả thật lời cầu nguyện phúc lành của Người là một sự bằng an cho họ. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Nghe, Đáng Hằng Biết.} (chương 9 – At-Tawbah: 103). Khi Thiên Sứ của Allah gửi Mu'azd đi Yemen, Người nói với ông: "Người đến gặp người dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), hãy kêu gọi họ đến với lời tuyên thệ Laa i laa ha il lol loh wa in ni ro su lul loh (ý nghĩa: không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Ta là Thiên Sứ của Allah). Nếu như họ nghe theo người thì hãy cho họ biết rằng Allah bắt buộc họ phải hoàn thành lễ nguyện Salah trong ngày đêm năm lần. Nếu như họ nghe theo người thì hãy cho họ biết rằng Allah bắt buộc họ phải xuất Zakah, lấy tài sản người giàu đem chia lại cho người nghèo trong người dân của họ. Nếu như họ nghe theo người thì người hãy coi chừng đối với những loại tài sản tốt nhất của họ; người hãy sợ sự cầu nguyện của người bị đối xử bất công bởi vì giữa nó và Allah không có bức màn ngăn cách." Tirmizdi, số (625). Thứ ba: Nhịn chay, Allah Tối Cao sắc lệnh nó đối với các tín đồ Muslim giống như Ngài đã sắc lệnh nó đối với các vị Nabi và Thiên Sứ trước đây, Allah Tối Cao phán: {Hỡi những người có đức tin, việc nhịn chay đã được sắc lệnh cho các người giống như nó đã được sắc lệnh cho các thế hệ trước các người, mong rằng các người trở thành những người ngoan đạo.} (chương 2 – Al-Baqarah: 183). Nhịn chay là nhịn ăn, uống, giao hợp vợ chồng trong suốt ban ngày của tháng Ramadan, nhằm rèn luyện bản thân ý chí và sự nhẫn nại. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Allah Toàn Năng và Hiển Vinh phán: Sự nhịn chay là của TA, TA trọng thưởng việc làm đó, y đã bỏ đi ham muốn, thức ăn và đồ uống chỉ vì TA, sự nhịn chay là cái khiên. Người nhịn chay có hai niềm vui: niềm vui lúc xả chay và niềm vui khi trình diện Thượng Đế của y." Sahih Al-Bukhari, số 7492. Thứ tư: Hành hương Hajj, Allah Tối Cao sắc lệnh nó đối với các tín đồ Muslim giống như Ngài đã sắc lệnh nó đối với các vị Nabi và Thiên Sứ trước đây. Allah đã ra lệnh cho Nabi Ibrahim, vị Khaleel của Ngài, kêu gọi thiên hạ đến hành hương Hajj như Ngài đã phán: {"Người hãy thông báo kêu gọi nhân loại đến hành hương (Ngôi Đền mà Người đã xây). Họ sẽ đi bộ hoặc cưỡi từng con lạc đà gầy yếu đến với Người từ mọi nẻo đường."} (chương 22 – Al-Hajj: 27). Allah đã ra lệnh cho Ibrahim phải luôn giữ sạch Ngôi Đền Ka'bah linh thiêng để cho người hành hương Hajj đến viếng thăm, Ngài phán: {(Người hỡi Thiên Sứ Muhammad hãy nhớ lại) khi TA chỉ định cho Ibrahim địa điểm xây dựng Ngôi Đền, (TA đã phán bảo

Y): “Người không được Shirk với TA bất cứ thứ gì và Người hãy giữ Ngôi Đền của TA trong sạch cho những người đi Tawwaf và cho những người đứng, cúi mình và quỳ lạy (trong lễ nguyện Salah).”}(chương 22 – Al-Hajj: 26). Hành hương Hajj là đi thăm viếng Ngôi Nhà của Allah tại Makkah thiêng thiêng bằng một số nghi thức nhất định. Nó chỉ bắt buộc một lần duy nhất trong đời đối với ai có khả năng. Allah Tối Cao phán: {Tại đó có những chứng tích rõ ràng như chỗ đứng của Ibrahim, và ai đã vào trong đó là đã được an toàn. Và nhân loại phải đi hành hương đến ngôi đền (Ka'bah) để (thờ phượng) Allah khi có đủ khả năng cho sự việc đó. Còn ai phủ nhận (không tuân theo) thì quả thật, Allah rất giàu có vốn không cần đến vũ trụ và vạn vật.}(chương 3 – Ali 'Imran: 97). Trong việc hành hương Hajj toàn thể tín đồ Muslim đều tập trung tại một nơi duy nhất, thành tâm một lòng hướng về Đấng Tạo Hoá Hiển Vinh bằng việc hành đạo. Tất cả người hành hương đều thực hiện các nghi thức Hajj trên cùng một hình thức. Điều đó biểu hiện rõ ràng rằng con người trước Allah đều như nhau, loại bỏ mọi sự khác biệt về môi trường, văn hoá, địa vị, tầng lớp xã hội.

24- Điểm nổi bật nhất của thờ phượng trong Islam là hình thức, giờ giấc, điều kiện của nó đều do Allah Hiển Vinh và Tối Cao quy định. Thiên Sứ của Ngài truyền đạt nó, cho đến nay tuyệt đối không có sự thêm bớt của con người. Và tất cả hình thức thờ phượng vĩ đại này đều được tất cả các vị Nabi kêu gọi thực hiện.

Điểm nổi bật nhất của thờ phượng trong Islam là hình thức, giờ giấc, điều kiện của nó đều do Allah Hiển Vinh và Tối Cao quy định. Thiên Sứ của Ngài truyền đạt nó, cho đến nay tuyệt đối không có sự thêm bớt của con người, Allah Tối Cao phán: {Ngày nay, TA đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các người, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các người.}(chương 5 – Al-Ma'idah: 3). Và Allah Tối Cao phán: {Vì vậy, Người hãy nắm chắc những gì đã được mặc khải cho Người. Quả thật, Người đang ở trên con đường ngay thẳng (chính đạo).}(chương 43 – Az-Zukhruf: 43). Allah Tối Cao phán về lễ nguyện Salah: {Khi các người đã hoàn thành xong lễ nguyện Salah thì các người hãy tụng niệm, tán dương Allah (như được truyền dạy theo Sunnah) trong mọi lúc dù đang đứng, đang ngồi hoặc đang nằm nghiêng một bên. Sau khi các người được bình an (không còn sợ hãi nữa) thì các người hãy thiết lập lễ nguyện Salah (cho thật chu đáo). Quả thật, lễ nguyện Salah đã được ban hành cho những người có đức tin vào giờ giấc ấn định.}(chương 4 – An-Nisa': 103). Allah Tối Cao phán về việc chi Zakah: {Quả thật, của bố thí (Zakah) chỉ dành cho người nghèo, người thiếu thốn, người thu gom và quản lý, người có trái tim thiện cảm (với Islam), nô lệ (bao gồm tù binh), người mắc nợ, dành phục vụ cho con đường chính nghĩa của Allah, và cho người lỡ đường. Một nghĩa vụ bắt buộc (được áp đặt) từ nơi Allah. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Sáng Suốt.}(chương 9 – At-Tawbah: 60). Allah Tối Cao phán về nhịn chay: {Tháng Ramadan là tháng mà Qur'an được ban xuống làm nguồn hướng dẫn cho nhân loại, trình bày rõ ràng về sự hướng dẫn và là tiêu chuẩn phân biệt (phúc và tội, chân lý và ngụy tạo). Vì vậy, ai trong các người chứng kiến tháng này (khi đang ở nhà) thì phải nhịn chay nguyên tháng, còn ai bị bệnh hoặc đi xa nhà thì y hãy nhịn bù lại vào những ngày khác tương ứng với số ngày đã không nhịn. Allah muốn điều dễ dàng cho các người chứ không hề muốn gây khó khăn cho các người; và Ngài muốn các người hoàn thành tốt (việc nhịn chay) trong số ngày được quy định và Ngài muốn các người tán dương sự vĩ đại của Ngài về việc Ngài đã hướng dẫn các người, mong rằng các người biết tri ân.}(chương 2 – Al-Baqarah: 185). Allah Tối Cao phán về hành hương Hajj: {Việc hành hương Hajj chỉ (được thực hiện) trong những tháng nhất định. Cho nên, ai thực hiện cuộc hành hương Hajj thì chớ dâm dục, chớ làm điều tội lỗi cũng như chớ cãi vã trong suốt thời gian hành hương. Và bất cứ việc tốt đẹp nào mà các người làm, Allah đều biết rõ (Ngài sẽ ghi nhận tất cả). Và các người hãy mang theo lương thực (cho chuyển đi) nhưng lương thực tốt nhất chính là Taqwa (sự ngay chính, ngoan

đạo và sợ Allah). Bởi thế, các người hãy Taqwa đối với TA hỡi những người hiểu biết!}(chương 2 – Al-Baqarah: 197). Và tất cả hình thức thờ phượng vĩ đại này đều được tất cả các vị Nabi kêu gọi thực hiện.

25- Thiên Sứ của Islam là Muhammad con trai của ông ‘Abdullah, thuộc hậu duệ của Thiên Sứ Isma’il con trai của Thiên Sứ Ibrahim (Abraham). Người sinh năm 571 tại Makkah, và nhận lãnh sứ mạng tại đó, rồi di cư đến Madinah. Người chưa từng tham gia cùng với người dân của mình thờ phượng các bực tượng. Tuy nhiên, Người có tham gia cùng với họ trong những việc làm thời tiền Islam. Trước khi nhận lãnh sứ mạng Thiên Sứ, Người được biết đến với phẩm chất đạo đức vĩ đại, người dân của Người thường gọi Người là Al-Amin (người chân thật và ngay thẳng). Khi Người tròn bốn mươi tuổi, Allah chọn Người làm Thiên Sứ và hỗ trợ Người với những phép màu vĩ đại. Phép màu vĩ đại nhất là Kinh Qur’an cao quý. Qur’an là phép màu vĩ đại nhất trong tất cả các phép màu mà Allah đã ban cho các vị Nabi, các vị Thiên Sứ. Nó là phép màu trong số các phép màu mà Allah đã ban cho các vị Nabi, các vị Thiên Sứ còn tồn tại cho đến ngày nay. Sau khi Người được Allah phù hộ hoàn thành xuất sắc sứ mạng truyền đạt tôn giáo của Ngài, Allah đã cho Người chết ở tuổi sáu mươi ba và được an táng tại Madinah Nabawi. Thiên Sứ Muhammad là vị Thiên Sứ, vị Nabi cuối cùng

được Allah dựng lên mang sự hướng dẫn và tôn giáo chân lý đưa nhân loại ra khỏi bóng tối của thờ phượng bực tượng, của sự vô đức tin và ngụ muội đến với ánh sáng của Tawhid (tôn thờ một mình Allah) và đức tin. Allah xác nhận rằng Ngài đã cử phái Người làm một vị kêu gọi đến với Ngài dưới sự cho phép của Ngài.

Thiên Sứ của Islam là Muhammad con trai của ông 'Abdullah, thuộc hậu duệ của Thiên Sứ Isma'il con trai của Thiên Sứ Ibrahim (Abraham). Người sinh năm 571 tại Makkah, và nhận lãnh sứ mạng tại đó, rồi di cư đến Madinah. Người chưa từng tham gia cùng với người dân của mình thờ phượng các bực tượng. Tuy nhiên, Người có tham gia cùng với họ trong những việc làm thời tiền Islam. Trước khi nhận lãnh sứ mạng Thiên Sứ, Người được biết đến với phẩm chất đạo đức vĩ đại. Người được biết đến với phẩm chất đạo đức vĩ đại, người dân của Người thường gọi Người là Al-Amin (người chân thật và ngay thẳng). Allah Tối Cao miêu tả Người như sau: {Và quả thật, Người (Thiên Sứ Muhammad) là người có phẩm chất đạo đức vĩ đại.} (chương 68 – Al-Qalam: 4). Khi Người tròn bốn mươi tuổi, Allah chọn Người làm Thiên Sứ và hỗ trợ Người với những phép màu vĩ đại. Phép màu vĩ đại nhất là Kinh Qur'an cao quý. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Bất cứ vị Nabi nào cũng được ban cho một phép lạ để con người tin. Còn riêng Ta thì được ban cho lời mặc khải, Allah đã mặc khải cho Ta. Vì vậy, Ta mong rằng mình có được nhiều tín đồ nhất trong Ngày Phán Xét." Sahih Al-Bukhari. Kinh Qur'an vĩ đại là lời mặc khải của Allah đến Thiên Sứ của Ngài, Ngài phán: {Đây là Kinh Sách mà trong đó không có gì phải nghi ngờ, một nguồn hướng dẫn dành cho những người ngoan đạo.} (chương 2 – Al-Baqarah: 2). Và Allah Tối Cao phán: {Tại sao họ không chịu nghiên ngẫm về Qur'an? Nếu như Nó đến từ một ai khác ngoài Allah thì chắc chắn họ đã tìm thấy trong đó rất nhiều điều mâu thuẫn, đối lập nhau.} (chương 4 – An-Nisa': 82). Allah thách thức toàn thể loài Jinn và loài người cùng phối hợp nhau để mang đến một quyển Kinh tương tự, Ngài phán: {Người hãy nói với họ: "Dẫu cho loài người lẫn loài Jinn (ma quỷ) có hợp sức với nhau để sáng tác ra một kinh sách giống như kinh Qur'an này đây thì chắc chắn họ cũng không thể mang đến một quyển giống như nó ngay cả họ có nỗ lực và cố gắng đến mấy đi chăng nữa."} (chương 17 – Al-Isra': 88). Allah thách thức họ mang đến mười chương Kinh tương tự, Ngài phán: {Hay chúng nói: "Y đã bịa ra Nó (Qur'an)." Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: "Vậy các người hãy mang đến mười chương Kinh giống như Nó đã được bịa ra xem nào và các người hãy kêu gọi bất cứ ai ngoài Allah đến hỗ trợ các người, nếu các người nói thật!"} (chương 11 – Hud: 13). Hơn thế nữa, Allah thách thức họ mang đến một chương Kinh duy nhất tương tự, Ngài phán: {Còn nếu như các người hoài nghi về Qur'an mà TA đã mặc khải cho người Bè Tôi của TA (Muhammad) thì các người hãy mang đến một chương Kinh giống như Nó, và các người hãy mời gọi các nhân chứng của các người ngoài Allah đến xác nhận nếu các người trung thực.} (chương 2 – Al-Baqarah: 23).

(chương 17 – Al-Isra': 88).

Allah thách thức họ mang đến mười chương Kinh tương tự, Ngài phán:

{Hay chúng nói: "Y đã bịa ra Nó (Qur'an)." Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: "Vậy các người hãy mang đến mười chương Kinh giống như Nó đã được bịa ra xem nào và các người hãy kêu gọi bất cứ ai ngoài Allah đến hỗ trợ các người, nếu các người nói thật!"}

(chương 11 – Hud: 13).

Hơn thế nữa, Allah thách thức họ mang đến một chương Kinh duy nhất tương tự, Ngài phán:

{Còn nếu như các người hoài nghi về Qur'an mà TA đã mặc khải cho người Bè Tôi của TA (Muhammad) thì các người hãy mang đến một chương Kinh giống như Nó, và các người hãy mời gọi các nhân chứng của các người ngoài Allah đến xác nhận nếu các người trung thực.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 23).

Qur'an là phép màu vĩ đại nhất trong tất cả các phép màu mà Allah đã ban cho các vị Nabi, các vị Thiên Sứ. Nó là phép màu trong số các phép màu mà Allah đã ban cho các vị Nabi, các vị Thiên Sứ còn tồn tại cho đến ngày nay. Sau khi Người được Allah phù hộ hoàn thành xuất sắc sứ mạng truyền đạt tôn giáo của Ngài. Allah đã cho Người chết ở tuổi sáu mươi ba và được an táng tại Madinah Nabawi.

Thiên Sứ Muhammad là vị Thiên Sứ, vị Nabi cuối cùng được Allah dựng lên cho loài người, Allah Tối Cao phán:{Muhammad không phải là cha của bất kỳ ai trong số những người đàn ông của các người mà Y chính là vị Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng. Quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.}(chương 33 – Al-Ahzab: 40) Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Thiên Sứ ﷺ nói:“Hình ảnh của Ta và hình ảnh của các vị Nabi trước Ta giống như hình ảnh của một người đàn ông xây một ngôi nhà, y đã hoàn tất tốt công trình và hoàn thành rất đẹp trừ một miếng gạch tại một góc của công trình; thế là mọi người đi vòng quanh ngôi nhà, họ ngưỡng mộ nhưng họ nói phải chi chỗ này được gắn vào một miếng gạch thì hoàn mỹ biết mấy, Ta chính là viên gạch đó và Ta chính là vị Nabi cuối cùng.”Sahih Al-Bukhari. Trong Injil (Kinh Tân Ước), Masih Ysa đã báo trước về vị Thiên Sứ xuất hiện sau này tên là Muhammad ﷺ:“Hòn đá bị thợ xây bỏ ra, trở thành đá đầu góc nhà. Chắc hẳn các người đã đọc lời Thánh Kinh này: Chúa Giê-su bảo họ rằng Thượng Đế đã làm điều ấy, thật kỳ lạ trong mắt của chúng ta.” (Ma-thi-ơ:21:42). Và trong Tawrah (Kinh Cựu Ước): “Ta sẽ lập lên cho chúng một vị Nabi giống như người, thuộc trong số anh em của chúng. Ta sẽ để lời phàn của Ta trong miệng y, y sẽ nói với chúng mọi điều ta phán dặn y.” (Phục truyền luật lệ 18:18) Thiên Sứ Muhammad được Allah dựng lên mang sự hướng dẫn và tôn giáo chân lý và Allah đã chứng nhận rằng Người đang ở trên chân lý, rằng Ngài cử phái Người kêu gọi đến với Ngài, dưới sự cho phép của Ngài, Allah Tối Cao phán:{(Những người Do Thái đã phủ nhận Người – Thiên Sứ Muhammad) nhưng một mình Allah đã đủ làm chứng cho những điều mà Ngài đã ban xuống cho Người. Ngài đã ban Nó (Qur'an) xuống (cho Người) bằng kiến thức của Ngài, và các vị Thiên Thần (của Ngài) làm chứng (cho điều đó). Quả thật, một mình Allah thôi đã đủ làm chứng (cho điều đó).}(chương 4 – An-Nisa': 166). Và Allah Tối Cao phán:{Ngài là Đấng đã phái Sứ Giả của Ngài (Thiên Sứ Muhammad) mang nguồn chỉ đạo và tôn giáo chân lý đến để Ngài làm cho nó vượt trội tất cả mọi tôn giáo; và một mình Allah đã đủ làm chứng (cho điều này).}(chương 48 – Al-Fath: 28). Allah cử Thiên Sứ Muhammad mang sự hướng dẫn đưa nhân loại ra khỏi bóng tối của thờ phượng bực tượng, sự vô đức tin và ngụ muội đến với ánh sáng của Tawhid (tôn thờ một mình Allah) và đức tin, Ngài phán:{Vớ (Qur'an), Allah hướng dẫn những ai đi theo sự hài lòng của Ngài đến với những con đường bình an (thoát khỏi sự trừng phạt) và đưa họ ra khỏi nơi tăm tối đến với ánh sáng theo sự ưng thuận của Ngài; và Ngài hướng dẫn họ đến con đường ngay chính.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 16). Và Allah Tối Cao phán:{Alif. Lam. Ra. (Đây là) Kinh Sách mà TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) để Người có thể đưa nhân loại từ chốn tăm tối ra ánh sáng bằng sự cho phép của Thượng Đế của họ, hầu đi đến con đường của Đấng Toàn Năng, Đấng Đáng Ca tụng.}(chương 14 - Ibrahim: 1)

{Muhammad không phải là cha của bất kỳ ai trong số những người đàn ông của các người mà Y chính là vị Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng. Quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.}

(chương 33 – Al-Ahzab: 40)

Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Thiên Sứ ﷺ nói:

“Hình ảnh của Ta và hình ảnh của các vị Nabi trước Ta giống như hình ảnh của một người đàn ông xây một ngôi nhà, y đã hoàn tất tốt công trình và hoàn thành rất đẹp trừ một miếng gạch tại một góc của công trình; thế là mọi người đi vòng quanh ngôi nhà, họ ngưỡng mộ nhưng họ nói phải chi chỗ này được gắn vào một miếng gạch thì hoàn mỹ biết mấy, Ta chính là viên gạch đó và Ta chính là vị Nabi cuối cùng.”

Sahih Al-Bukhari.

Trong Injil (Kinh Tân Ước), Masih Ysa đã báo trước về vị Thiên Sứ xuất hiện sau này tên là Muhammad ﷺ:

"Hòn đá bị thợ xây bỏ ra, trở thành đá đầu góc nhà. Chắc hẳn các người đã đọc lời Thánh Kinh này: Chúa Giê-su bảo họ rằng Thượng Đế đã làm điều ấy, thật kỳ lạ trong mắt của chúng ta." (Ma-thi-

ơ:21:42). Và trong Tawrah (Kinh Cựu Ước): “Ta sẽ lập lên cho chúng một vị Nabi giống như ngươi, thuộc trong số anh em của chúng. Ta sẽ để lời phàn của Ta trong miệng y, y sẽ nói với chúng mọi điều ta phán dặn y.” (Phục truyền luật lệ 18:18)

Thiên Sứ Muhammad được Allah dựng lên mang sự hướng dẫn và tôn giáo chân lý và Allah đã chứng nhận rằng Người đang ở trên chân lý, rằng Ngài cử phái Người kêu gọi đến với Ngài, dưới sự cho phép của Ngài, Allah Tối Cao phán:

{(Những người Do Thái đã phủ nhận Người – Thiên Sứ Muhammad) nhưng một mình Allah đã đủ làm chứng cho những điều mà Ngài đã ban xuống cho Người. Ngài đã ban Nó (Qur’an) xuống (cho Người) bằng kiến thức của Ngài, và các vị Thiên Thần (của Ngài) làm chứng (cho điều đó). Quả thật, một mình Allah thôi đã đủ làm chứng (cho điều đó).}

(chương 4 – An-Nisa’: 166).

Và Allah Tối Cao phán:

{Ngài là Đấng đã phái Sứ Giả của Ngài (Thiên Sứ Muhammad) mang nguồn chỉ đạo và tôn giáo chân lý đến để Ngài làm cho nó vượt trội tất cả mọi tôn giáo; và một mình Allah đã đủ làm chứng (cho điều này).}

(chương 48 – Al-Fath: 28).

Allah cử Thiên Sứ Muhammad mang sự hướng dẫn đưa nhân loại ra khỏi bóng tối của thờ phượng bực tượng, sự vô đức tin và ngụ muội đến với ánh sáng của Tawhid (tôn thờ một mình Allah) và đức tin, Ngài phán:

{Với (Qur’an), Allah hướng dẫn những ai đi theo sự hài lòng của Ngài đến với những con đường bình an (thoát khỏi sự trừng phạt) và đưa họ ra khỏi nơi tăm tối đến với ánh sáng theo sự ưng thuận của Ngài; và Ngài hướng dẫn họ đến con đường ngay chính.}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 16).

Và Allah Tối Cao phán:

{Alif. Lam. Ra. (Đây là) Kinh Sách mà TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) để Người có thể đưa nhân loại từ chốn tăm tối ra ánh sáng bằng sự cho phép của Thượng Đế của họ, hầu đi đến con đường của Đấng Toàn Năng, Đấng Đáng Ca Tụng.}

(chương 14 - Ibrahim: 1)

26- Bộ luật Islam được Thiên Sứ Muhammad mang đến là bức thông điệp cuối cùng và là bộ thiên luật mà Thượng Đế đã ban xuống. Nó là bộ luật hoàn hảo tuyệt đối, trong đó điều chỉnh tôn giáo và đời sống của nhân loại. Bộ luật ưu tiên bảo vệ tôn giáo, sinh mạng, tài sản, trí tuệ và giống nòi của con người. Nó thay thế tất cả các bộ thiên luật được ban xuống trước đây, giống như việc các bộ thiên luật trước đây mang đến là bức thông điệp cuối cùng và là bộ

thiên luật mà Thượng Đế đã ban xuống. Nó là bộ luật hoàn hảo tuyệt đối, trong đó điều chỉnh tôn giáo và đời sống của nhân loại. Bộ luật ưu tiên bảo vệ tôn giáo, sinh mạng, tài sản, trí tuệ và giống nòi của con người. Nó thay thế tất cả các bộ thiên luật được ban xuống trước đây, giống như việc các bộ thiên luật trước đây đã thay thế nhau.

Bộ luật Islam được Thiên Sứ Muhammad mang đến là bức thông điệp cuối cùng và là bộ thiên mà Thượng Đế đã ban xuống. Allah đã hoàn thiện bức thông điệp - tôn giáo - này và ban đầy đủ ân huệ cho con người bằng việc gửi Thiên Sứ Muhammad đến với họ, Allah Tối Cao phán:{Ngày nay, TA đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các người, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các người.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 3).Bộ luật Islam là bộ luật hoàn hảo tuyệt đối, trong đó, điều chỉnh tôn giáo và đời sống của nhân loại, bởi trong bộ luật này hội tụ hết tất cả các bộ luật trước đây và được Allah hoàn thiện nó đến mức hoàn mỹ tuyệt đối, Ngài phán:{Qur'an này đích thực hướng dẫn (nhân loại) đến với điều chân chính nhất đồng thời báo tin mừng cho những người có đức tin và hành thiện rằng họ sẽ được phần thưởng vô cùng to lớn (nơi Allah).}(chương 17 – Al-Isra': 9).Bộ luật Islam đã trút bỏ khỏi con người những điều khoản mà chúng đã từng là gánh nặng và xiềng xích đối với các cộng đồng trước đây, Allah Tối Cao phán:{Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ. Vì vậy, những ai có đức tin nơi Y, ủng hộ Y, giúp đỡ Y và đi theo Ánh Sáng đã được ban xuống cho Y là những người thành công.}(chương 7 – Al-'Araf: 157).Bộ luật Islam thay thế tất cả các bộ luật đã được ban xuống trước đây, Allah Tối Cao phán:{TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ) Kinh (Qur'an) bằng sự thật. Nó chứng thực lại mọi điều có trong Kinh Sách trước đây cũng như bảo tồn (nội dung) trong các Kinh Sách đó. Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy phân xử (các vụ việc) giữa họ theo những điều mà Allah đã ban xuống, Người chớ chạy theo lòng ham muốn của họ rồi ruồng bỏ chân lý đã đến với Người. TA đã quy định cho mỗi (cộng đồng) trong các người một hệ thống luật pháp và một lẽ lối riêng biệt. Nếu muốn, Ngài đã làm cho các người thành một cộng đồng duy nhất, nhưng (Ngài đã không làm thế) bởi vì Ngài muốn thử thách các người qua những điều đã ban xuống cho các người. Do đó, các người hãy đua nhau làm điều thiện tốt, (bởi lẽ rồi đây) tất cả các người sẽ phải trở về trình diện Allah, rồi Ngài sẽ cho các người biết rõ về những điều mà các người từng bất đồng nhau.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 48)Kinh Qur'an cao quý chứa đựng bộ luật chứng thực lại những điều trong các thiên Kinh Sách trước, Nó khẳng định hoặc xoá bỏ chúng.

{Ngày nay, TA đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các người, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các người.}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 3).

Bộ luật Islam là bộ luật hoàn hảo tuyệt đối, trong đó, điều chỉnh tôn giáo và đời sống của nhân loại, bởi trong bộ luật này hội tụ hết tất cả các bộ luật trước đây và được Allah hoàn thiện nó đến mức hoàn mỹ tuyệt đối, Ngài phán:

{Qur'an này đích thực hướng dẫn (nhân loại) đến với điều chân chính nhất đồng thời báo tin mừng cho những người có đức tin và hành thiện rằng họ sẽ được phần thưởng vô cùng to lớn (nơi Allah).}

(chương 17 – Al-Isra': 9).

Bộ luật Islam đã trút bỏ khỏi con người những điều khoản mà chúng đã từng là gánh nặng và xiềng xích đối với các cộng đồng trước đây, Allah Tối Cao phán:

{Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ. Vì vậy, những ai có đức tin nơi Y, ủng hộ Y, giúp đỡ Y và đi theo Ánh Sáng đã được ban xuống cho Y là những người thành công.}

(chương 7 – Al-'Araf: 157).

Bộ luật Islam thay thế tất cả các bộ luật đã được ban xuống trước đây, Allah Tối Cao phán:

{TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ) Kinh (Qur'an) bằng sự thật. Nó chứng thực lại mọi điều có trong Kinh Sách trước đây cũng như bảo tồn (nội dung) trong các Kinh Sách đó. Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy phân xử (các vụ việc) giữa họ theo những điều mà Allah đã ban xuống, Người chớ chạy theo lòng ham muốn của họ rồi rùng bở chân lý đã đến với Người. TA đã quy định cho mỗi (cộng đồng) trong các người một hệ thống luật pháp và một lẽ lối riêng biệt. Nếu muốn, Ngài đã làm cho các người thành một cộng đồng duy nhất, nhưng (Ngài đã không làm thế) bởi vì Ngài muốn thử thách các người qua những điều đã ban xuống cho các người. Do đó, các người hãy đua nhau làm điều thiện tốt, (bởi lẽ rồi đây) tất cả các người sẽ phải trở về trình diện Allah, rồi Ngài sẽ cho các người biết rõ về những điều mà các người từng bất đồng nhau.}

(chương 5 – Al-Ma'idah: 48)

Kinh Qur'an cao quý chứa đựng bộ luật chứng thực lại những điều trong các thiên Kinh Sách trước, Nó khẳng định hoặc xoá bỏ chúng.

27- Allah Hiển Vinh và Tối Cao không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào ngoài Islam, tôn giáo được Thiên Sứ Muhammad mang đến, và ai chọn theo tôn giáo nào khác tôn giáo Islam thì không bao giờ được chấp nhận.

Allah Hiển Vinh và Tối Cao không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào ngoài Islam, tôn giáo được Thiên Sứ Muhammad mang đến, và ai chọn theo tôn giáo nào khác tôn giáo Islam thì không bao giờ được chấp nhận. Allah Tối Cao phán: {“Ai chọn lấy một tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam thì việc làm đó của y sẽ không bao giờ được (Allah) chấp nhận và ở Đời Sau y sẽ là một trong những kẻ thua thiệt.”} (chương 3 – Ali 'Imran: 85). Và Allah Tối Cao phán: {Quả thật, tôn giáo được chấp nhận nơi Allah chỉ có Islam. Những ai được ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) đã không tranh cãi nhau (về điều này) cho đến khi họ biết rõ sự thật (Islam được mang đến không bởi một người thuộc cộng đồng của họ) thì họ mới đâm ra đổ kỵ và chia rẽ. Và ai vô đức tin nơi các lời mặc khải của Allah thì quả thật Allah mau chóng xét xử (họ).} (chương 3 – Ali 'Imran: 19). Đây là Islam, tôn giáo thuần túy của vị Nabi Ibrahim (Abraham), Khaleel của Allah, Allah Tối Cao phán: {Chỉ người nào (bất công với chính bản thân mình) bởi sự ngu muội của y mới chối bỏ tôn giáo của Ibrahim, bởi TA đã chọn Y (làm một vị lãnh đạo gương mẫu) ở đời này và ở Đời Sau chắc chắn Y sẽ thuộc hàng ngũ những người đức hạnh.} (chương 2 – Al-Baqarah: 130). Và Allah Tối Cao phán: {Ai tốt hơn người đã dâng trọn (cả thể xác lẫn tâm hồn của mình) cho Allah đồng thời là một người đức hạnh và luôn đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim?! Quả thật, Allah đã chọn Ibrahim làm vị Khaleel (của Ngài).} (chương 4 – An-Nisa': 125). Và Allah ra lệnh bảo Thiên Sứ Muhammad: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Quả thật, Ta được Thượng Đế của Ta hướng dẫn đến với con đường ngay chính, một tôn giáo đúng đắn, tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim; và (Ibrahim) không phải là kẻ thờ đa thần.”} (chương 6 – Al-An'am: 161).

Allah Tối Cao phán:

{“Ai chọn lấy một tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam thì việc làm đó của y sẽ không bao giờ được (Allah) chấp nhận và ở Đời Sau y sẽ là một trong những kẻ thua thiệt.”}

(chương 3 – Ali ‘Imran: 85).

Và Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, tôn giáo được chấp nhận nơi Allah chỉ có Islam. Những ai được ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) đã không tranh cãi nhau (về điều này) cho đến khi họ biết rõ sự thật (Islam được mang đến không bởi một người thuộc cộng đồng của họ) thì họ mới đâm ra đổ kỵ và chia rẽ. Và ai vô đức tin nơi các lời mặc khải của Allah thì quả thật Allah mau chóng xét xử (họ).}

(chương 3 – Ali ‘Imran: 19).

Đây là Islam, tôn giáo thuần túy của vị Nabi Ibrahim (Abraham), Khaleel của Allah, Allah Tối Cao phán:

{Chỉ người nào (bắt công với chính bản thân mình) bởi sự ngu muội của y mới chối bỏ tôn giáo của Ibrahim, bởi TA đã chọn Y (làm một vị lãnh đạo gương mẫu) ở đời này và ở Đời Sau chắc chắn Y sẽ thuộc hàng ngũ những người đức hạnh.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 130).

Và Allah Tối Cao phán:

{Ai tốt hơn người đã dâng trọn (cả thể xác lẫn tâm hồn của mình) cho Allah đồng thời là một người đức hạnh và luôn đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim?! Quả thật, Allah đã chọn Ibrahim làm vị Khaleel (của Ngài).}

(chương 4 – An-Nisa’: 125).

Và Allah ra lệnh bảo Thiên Sứ Muhammad:

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Quả thật, Ta được Thượng Đế của Ta hướng dẫn đến với con đường ngay chính, một tôn giáo đúng đắn, tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim; và (Ibrahim) không phải là kẻ thờ đa thần.”}

(chương 6 – Al-An’am: 161).

28- Kinh Qur’an cao quý là Kinh Sách được Allah thiên khải cho Thiên Sứ Muhammad, Nó là lời phán của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Allah đã thách thức toàn thể loài người và loài Jinn (ma quỷ) cùng hợp sức nhau để tạo ra một quyển kinh tự tượng hoặc chỉ một chương kinh bất kỳ, và lời thách thức này đến tận ngày nay vẫn chưa có đáp án. Kinh Qur’an cao quý giải đáp rất nhiều câu hỏi quan trọng của hàng triệu người đang trong hiện trạng rối rắm. Kinh Qur’an cao quý vẫn được bảo tồn

bản gốc tiếng Ả-rập cho đến ngày nay, không bị thêm bớt và bóp méo dù chỉ là một chữ. Quyển Kinh được xuất bản rộng rãi khắp nơi, và quyển Kinh vĩ đại này là một phép màu là Kinh Sách được Allah thiên khai cho Thiên Sứ Muhammad, Nó là lời phán của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Allah đã thách thức toàn thể loài người và loài Jinn (ma quỷ) cùng hợp sức nhau để tạo ra một quyển kinh tư tượng hoặc chỉ một chương kinh bất kỳ, và lời thách thức này đến tận ngày nay vẫn chưa có đáp án. Kinh Qur'an cao quý giải đáp rất nhiều câu hỏi quan trọng của hàng triệu người đang trong hiện trạng rối rắm. Kinh Qur'an cao quý vẫn được bảo tồn bản gốc tiếng Ả-rập cho đến ngày nay, không bị thêm bớt và bóp méo dù chỉ là một chữ. Quyển Kinh được xuất bản rộng rãi khắp nơi, và quyển Kinh vĩ đại này là một phép màu kỳ diệu bởi lời xướng đọc bản gốc hoặc bản dịch ý nghĩa và nội dung của Nó. Ngoài Kinh Qur'an, đường lối Sunnah của Thiên Sứ Muhammad, tiểu sử của Người, cách giáo dục của Người cũng được bảo tồn và truyền đạt rất kỹ lưỡng và chuẩn xác bởi những nhà học giả uy tín đáng tin cậy và cũng được xuất bản bằng tiếng Ả Rập mà Thiên Sứ dùng nói chuyện hằng ngày, và đã được biên dịch ra nhiều ngôn ngữ khác nhau. Kinh

Qur'an cao quý và đường lối Sunnah của Thiên Sứ là hai bộ nguồn luật nền tảng của một bộ luật Islam. Vì vậy, bộ luật Islam không được lấy từ lời nói hay hành động của bất kỳ cá nhân nào, mà chỉ được lấy từ lời thiên khải: đó là Kinh Qur'an vĩ đại và đường lối Sunnah.

Kinh Qur'an cao quý là Kinh Sách bằng tiếng Ả-rập được Allah thiên khải cho Thiên Sứ Muhammad, một người Ả-rập, và Nó là lời phán của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật, Allah Tối Cao phán:{(192) Quả thật, Nó (Qur'an) đích thực được Thượng Đế của vũ trụ ban xuống.(193) Do Ruh (Đại Thiên Thần Jibril) đáng tin mang Nó xuống.(194) Đặt vào con tim của Người (hỡi Thiên Sứ) để Người trở thành một Người cảnh báo.(195) Bằng tiếng Ả-rập rõ ràng.}(chương 26 – Ash-Shu'ara': 192 – 195).Và Allah Tối Cao phán:{Quả thật Người (hỡi Thiên Sứ) đã tiếp thu Qur'an từ Đấng Anh Minh, Toàn Tri.}(chương 27 – An-Naml: 6).Kinh Qur'an này là do Allah thiên khải, chứng thực lại những điều của các thiên Kinh Sách trước, Ngài phán:{Qur'an này không thể nào do ai khác ngoài Allah làm ra. Nó xác nhận lại những gì trước Nó và giải thích chi tiết về Kinh Thánh trước đây (như Tawrah, Injil, Zabur...), không có gì phải hoài nghi rằng Nó đến từ Đấng Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật.}(chương 10 – Yunus: 37).Kinh Qur'an vĩ đại rạch ròi rất nhiều vấn đề mà hai nhóm Do Thái và Thiên Chúa thường tranh luận nhau về tôn giáo của họ, Allah Tối Cao phán:{Kinh Qur'an này thực sự kể lại cho con cháu của Israel nhiều điều mà họ thường tranh chấp nhau trong đó.}(chương 27 – An-Naml: 76).Kinh Qur'an vĩ đại chứa đựng nhiều bằng chứng và lý lẽ dùng để lập luận trước toàn thể loài người về những sự thật liên quan đến Allah Hiên Vinh và Tối Cao, về tôn giáo và sự thưởng phạt của Ngài, Allah Tối Cao phán:{Quả thật, TA đã trình bày cho nhân loại trong Qur'an này tất cả các hình ảnh thí dụ, mong rằng họ biết ghi nhớ và lưu tâm.}(chương 39 – Az-Zumar: 27).Đấng Tối Cao phán:{TA đã ban xuống cho Người Kinh (Qur'an) như một lời giải thích rõ ràng cho tất cả mọi điều, như là một sự hướng dẫn, sự thương xót, và là nguồn báo tin vui cho những người Muslim (thần phụng Allah).}(chương 16 – Al-Nahl: 89).Kinh Qur'an cao quý giải đáp rất nhiều câu hỏi quan trọng của hàng triệu người đang trong hiện trạng rối rắm. Kinh Qur'an cao quý giải thích rõ ràng trình tự việc Allah tạo hoá ra các tầng trời và trái đất, Đấng Tối Cao phán:{Lẽ nào những kẻ vô đức tin không nhận thấy rằng các tầng trời và trái đất quyện lại với nhau trước khi TA chế chúng ra làm đôi hay sao? Và TA đã tạo mọi sinh vật từ nước, lẽ nào chúng không tin ư?}(chương 21 – Al-Ambiya': 30).Qur'an trình bày về việc Allah đã tạo hoá ra con người như thế nào, Ngài phán:{Hỡi nhân loại! Nếu các người hoài nghi về sự phục sinh thì (các người hãy biết rằng) quả thật TA đã tạo hóa các người từ đất bụi rồi từ tinh dịch rồi từ một hòn máu đặc rồi từ một miếng thịt, (sau đó TA làm cho nó) thành một cơ thể hoàn chỉnh hoặc không thành (sẩy thai) mục đích để TA trưng bày cho các người thấy (quyền năng của TA). Và TA đặt trong các dạ con những gì TA muốn đến một thời hạn ấn định; sau đó TA cho các người ra đời thành những đứa bé; rồi để các người trưởng thành; và trong các người có người bị cho chết sớm và có người được cho sống đến tuổi già không còn biết gì sau khi đã biết rất nhiều. Và người (hỡi con người) thấy đất đai nứt nẻ chết khô nhưng khi TA ban nước mưa xuống tưới lên nó thì nó cựa mình sống lại và mọc lên đủ loại cây cối từng cặp.}(chương 22 – Al-Hajj: 5). Và con người sẽ đi về đâu, sự thưởng phạt dành cho người ngoan đạo và tội lỗi ra sao sau khi kết thúc cuộc sống trên cõi đời này đã được đề cập các bằng chứng cho vấn đề này ở đoạn 20. Phải chăng sự tồn tại của con người là ngẫu nhiên hay vì mục đích cao quý nào đó?Allah Đấng Tối Cao phán:{Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur'an) mà họ sẽ tin đây!}(chương 7 – Al-'Araf: 185).Và Đấng Tối Cao phán:{“Có phải các người nghĩ rằng TA đã tạo hóa các người là để vui chơi vô ích và rằng các người sẽ không quay trở lại trình diện TA chăng?”}(chương 23 – Al-Mu'minun: 115).Kinh Qur'an cao quý vẫn được bảo tồn bản gốc tiếng Ả-rập như đã được ban xuống, cho đến ngày nay, Allah Tối Cao phán:{Thật vậy, chính TA đã ban Thông Điệp Nhắc Nhở (Qur'an) xuống và chính TA sẽ bảo quản Nó.}(chương 9 – Al-Hijr: 9).Kinh Qur'an vẫn còn nguyên bản không bị thêm bớt dù chỉ là một chữ, trong Nó tuyệt đối không tồn sự đối lập hoặc thiếu sót hoặc thay đổi, Allah Tối Cao

phán: {Tại sao họ không chịu nghiên ngẫm về Qur'an? Nếu như Nó đến từ một ai khác ngoài Allah thì chắc chắn họ đã tìm thấy trong đó rất nhiều điều mâu thuẫn, đối lập nhau.} (chương 4 – An-Nisa': 82). Kinh Qur'an được xuất bản rộng rãi khắp nơi, và quyển Kinh vĩ đại này là một phép màu kỳ diệu bởi lời xướng đọc bản gốc hoặc bản dịch ý nghĩa và nội dung của Nó. Ngoài Kinh Qur'an, đường lối Sunnah của Thiên Sứ Muhammad, tiểu sử của Người, cách giáo dục của Người cũng được bảo tồn và truyền đạt rất kỹ lưỡng và chuẩn xác bởi những nhà học giả uy tín đáng tin cậy và cũng được xuất bản bằng tiếng Ả-rập mà Thiên Sứ dùng để nói chuyện hàng ngày và đã được biên dịch ra nhiều ngôn ngữ khác nhau. Kinh Qur'an cao quý và đường lối Sunnah của Thiên Sứ là hai bộ nguồn luật nền tảng của bộ luật Islam. Vì vậy, bộ luật Islam không được lấy từ lời nói hay hành động của bất kỳ cá nhân nào, mà chỉ được lấy từ lời thiên khải: đó là Kinh Qur'an vĩ đại và đường lối Sunnah. Allah Tối Cao phán về Kinh Qur'an: {(41) Quả thật, những kẻ phủ nhận Lời Nhắc Nhở (Qur'an) khi Nó đến với chúng (thì chắc chắn sẽ bị trừng phạt vào Ngày Phán Xét). Quả thật, (Qur'an) là một Kinh Sách rất đổi quyền năng (dưới sự bảo vệ của Allah). (42) Không một điều nguy tạo nào có thể xâm nhập vào Nó dù từ đằng trước hay đằng sau. Bởi vì Nó do Đấng Chí Minh, Đấng Đáng Ca tụng ban xuống.} (chương 41 – Fussilat: 41, 42) Và Đấng Tối Cao phán về đường lối Sunnah và khẳng định đây cũng là lời thiên khải từ Allah: {Những gì Sứ Giả (Muhammad) mang đến cho các người thì các người hãy nhận lấy nó; và những gì Y cấm các người thì các người hãy dừng lại. Các người hãy sợ Allah, bởi quả thật, Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.} (chương 59 – Al-Hashr: 7).

{(192) Quả thật, Nó (Qur'an) đích thực được Thượng Đế của vũ trụ ban xuống.

(193) Do Ruh (Đại Thiên Thần Jibril) đáng tin mang Nó xuống.

(194) Đặt vào con tim của Người (hỡi Thiên Sứ) để Người trở thành một Người cảnh báo.

(195) Bằng tiếng Ả-rập rõ ràng.}

(chương 26 – Ash-Shu'ara': 192 – 195).

Và Allah Tối Cao phán:

{Quả thật Người (hỡi Thiên Sứ) đã tiếp thu Qur'an từ Đấng Anh Minh, Toàn Tri.}

(chương 27 – An-Naml: 6).

Kinh Qur'an này là do Allah thiên khải, chứng thực lại những điều của các thiên Kinh Sách trước, Ngài phán:

{Qur'an này không thể nào do ai khác ngoài Allah làm ra. Nó xác nhận lại những gì trước Nó và giải thích chi tiết về Kinh Thánh trước đây (như Tawrah, Injil, Zabur...), không có gì phải hoài nghi rằng Nó đến từ Đấng Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật.}

(chương 10 – Yunus: 37).

Kinh Qur'an vĩ đại rạch ròi rất nhiều vấn đề mà hai nhóm Do Thái và Thiên Chúa thường tranh luận nhau về tôn giáo của họ, Allah Tối Cao phán:

{Kinh Qur'an này thực sự kể lại cho con cháu của Israel nhiều điều mà họ thường tranh chấp nhau trong đó.}

(chương 27 – An-Naml: 76).

Kinh Qur'an vĩ đại chứa đựng nhiều bằng chứng và lý lẽ dùng để lập luận trước toàn thể loài người về những sự thật liên quan đến Allah Hiên Vinh và Tối Cao, về tôn giáo và sự thưởng phạt của Ngài, Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, TA đã trình bày cho nhân loại trong Qur'an này tất cả các hình ảnh thí dụ, mong rằng họ biết ghi nhớ và lưu tâm.}

(chương 39 – Az-Zumar: 27).

Đấng Tối Cao phán:

{TA đã ban xuống cho Người Kinh (Qur'an) như một lời giải thích rõ ràng cho tất cả mọi điều, như là một sự hướng dẫn, sự thương xót, và là nguồn báo tin vui cho những người Muslim (thần phục Allah).}

(chương 16 – Al-Nahl: 89).

Kinh Qur'an cao quý giải đáp rất nhiều câu hỏi quan trọng của hàng triệu người đang trong hiện trạng rối rắm. Kinh Qur'an cao quý giải thích rõ ràng trình tự việc Allah tạo hoá ra các tầng trời và trái đất, Đấng Tối Cao phán:

{Lẽ nào những kẻ vô đức tin không nhận thấy rằng các tầng trời và trái đất quyện lại với nhau trước khi TA chế chúng ra làm đôi hay sao? Và TA đã tạo mọi sinh vật từ nước, lẽ nào chúng không tin ư?}

(chương 21 – Al-Ambiya': 30).

Qur'an trình bày về việc Allah đã tạo hoá ra con người như thế nào, Ngài phán:

{Hỡi nhân loại! Nếu các người hoài nghi về sự phục sinh thì (các người hãy biết rằng) quả thật TA đã tạo hoá các người từ đất bụi rồi từ tinh dịch rồi từ một hòn máu đặc rồi từ một miếng thịt, (sau đó TA làm cho nó) thành một cơ thể hoàn chỉnh hoặc không thành (sẩy thai) mục đích để TA trưng bày cho các người thấy (quyền năng của TA). Và TA đặt trong các dạ con những gì TA muốn đến một thời hạn ấn định; sau đó TA cho các người ra đời thành những đứa bé; rồi để các người trưởng thành; và trong các người có người bị cho chết sớm và có người được cho sống đến tuổi già không còn biết gì sau khi đã biết rất nhiều. Và người (hỡi con người) thấy đất đai nứt nẻ chết khô nhưng khi TA ban nước mưa xuống tưới lên nó thì nó cựa mình sống lại và mọc lên đủ loại cây cối từng cặp.}

(chương 22 – Al-Hajj: 5). Và con người sẽ đi về đâu, sự thưởng phạt dành cho người ngoan đạo và tội lỗi ra sao sau khi kết thúc cuộc sống trên cõi đời này đã được đề cập các bằng chứng cho vấn đề này ở đoạn 20. Phải chăng sự tồn tại của con người là ngẫu nhiên hay vì mục đích cao quý nào đó?

Allah Đấng Tối Cao phán:

{Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur'an) mà họ sẽ tin đây!}

(chương 7 – Al-'Araf: 185).

Và Đấng Tối Cao phán:

{“Có phải các người nghĩ rằng TA đã tạo hoá các người là để vui chơi vô ích và rằng các người sẽ không quay trở lại trình diện TA chăng?”}

(chương 23 – Al-Mu'minun: 115).

Kinh Qur'an cao quý vẫn được bảo tồn bản gốc tiếng Ả-rập như đã được ban xuống, cho đến ngày nay, Allah Tối Cao phán:

{Thật vậy, chính TA đã ban Thông Điệp Nhắc Nhở (Qur'an) xuống và chính TA sẽ bảo quản Nó.}

(chương 9 – Al-Hijr: 9).

Kinh Qur'an vẫn còn nguyên bản không bị thêm bớt dù chỉ là một chữ, trong Nó tuyệt đối không tồn sự đối lập hoặc thiếu sót hoặc thay đổi, Allah Tối Cao phán:

{Tại sao họ không chịu nghiên ngẫm về Qur'an? Nếu như Nó đến từ một ai khác ngoài Allah thì chắc chắn họ đã tìm thấy trong đó rất nhiều điều mâu thuẫn, đối lập nhau.}

(chương 4 – An-Nisa': 82).

Kinh Qur'an được xuất bản rộng rãi khắp nơi, và quyển Kinh vĩ đại này là một phép màu kỳ diệu bởi lời xướng đọc bản gốc hoặc bản dịch ý nghĩa và nội dung của Nó. Ngoài Kinh Qur'an, đường lối Sunnah của Thiên Sứ Muhammad, tiểu sử của Người, cách giáo dục của Người cũng được bảo tồn và truyền đạt rất kỹ lưỡng và chuẩn xác bởi những nhà học giả uy tín đáng tin cậy và cũng được xuất bản bằng tiếng Ả-rập mà Thiên Sứ dùng để nói chuyện hàng ngày và đã được biên dịch ra nhiều

ngôn ngữ khác nhau. Kinh Qur'an cao quý và đường lối Sunnah của Thiên Sứ là hai bộ nguồn luật nền tảng của bộ luật Islam. Vì vậy, bộ luật Islam không được lấy từ lời nói hay hành động của bất kỳ cá nhân nào, mà chỉ được lấy từ lời thiên khải: đó là Kinh Qur'an vĩ đại và đường lối Sunnah. Allah Tối Cao phán về Kinh Qur'an:

{(41) Quả thật, những kẻ phủ nhận Lời Nhắc Nhở (Qur'an) khi Nó đến với chúng (thì chắc chắn sẽ bị trừng phạt vào Ngày Phán Xét). Quả thật, (Qur'an) là một Kinh Sách rất đỗi quyền năng (dưới sự bảo vệ của Allah). (42) Không một điều nguy tạo nào có thể xâm nhập vào Nó dù từ đằng trước hay đằng sau. Bởi vì Nó do Đấng Chí Minh, Đấng Đáng Ca tụng ban xuống.}

(chương 41 – Fussilat: 41, 42)

Và Đấng Tối Cao phán về đường lối Sunnah và khẳng định đầy cũng là lời thiên khải từ Allah:

{Những gì Sứ Giả (Muhammad) mang đến cho các người thì các người hãy nhận lấy nó; và những gì Y cấm các người thì các người hãy dừng lại. Các người hãy sợ Allah, bởi quả thật, Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.}

(chương 59 – Al-Hashr: 7).

29- Islam ban sắc lệnh phải hiếu thảo với cha mẹ cho dù cả hai là người ngoại đạo, và đây là di ngôn dành cho con cái.

Islam ban sắc lệnh phải hiếu thảo với cha mẹ cho dù cả hai là người ngoại đạo, Allah Tối Cao phán: {Và Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng 'uf' (âm thanh biểu hiện sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ bằng lời lẽ đầy tôn kính.} (chương 17 – Al-Isra': 23). Allah Tối Cao phán: {TA (Allah) đã truyền lệnh cho con người phải hiếu thảo với cha mẹ. Mẹ của y đã cưu mang y từ đầu yếu này chồng lên đầu yếu khác và cho y bú sữa và dứt sữa y trong thời gian hai năm. Do đó, (hỡi con người,) người hãy tạ ơn TA và biết ơn cha mẹ của người, bởi chắc chắn người sẽ trở về trình diện TA.} (chương 31 – Luqman: 14) Và Allah Tối Cao phán: {TA (Allah) đã truyền lệnh cho con người phải hiếu thảo và tử tế với cha mẹ của mình. Mẹ của y đã mang thai y nặng nhọc và hạ sinh y trong đau đớn; thời gian mang thai và dứt sữa y là ba mươi tháng. Đến khi y trưởng thành và được bốn mươi tuổi, y cầu nguyện: "Lạy Thượng Đế của bê tôi! Xin Ngài phù hộ bê tôi biết ơn về các Ân Huệ mà Ngài đã ban cho bê tôi và cho cha mẹ của bê tôi, xin Ngài phù hộ bê tôi làm điều thiện tốt được Ngài hài lòng, và xin Ngài cải thiện con cháu của bê tôi. Quả thật, bê tôi quay về sám hối với Ngài và bê tôi xin làm một người Muslim (thần phục Ngài)."} (chương 46 – Al-Ahqaf: 15). Ông Abu Huroiroh thuật lại: Có một người đàn ông đến hỏi Thiên Sứ của Allah: "Thưa Thiên Sứ của Allah, trong thiên hạ ai là người xứng đáng cho tôi đối xử tử tế nhất?" Thiên Sứ đáp: "Mẹ của anh." Ông hỏi tiếp: "Kế đến là ai?" Thiên Sứ đáp: "Kế đến là mẹ của anh." Ông lại hỏi tiếp: "Kế đến là ai?" Thiên Sứ đáp: "Kế đến vẫn là mẹ của anh." "Kế đến là ai?" Người đàn ông hỏi tiếp. Thiên Sứ đáp: "Kế đến là cha của anh." Sahih Muslim Và hiếu thảo là di ngôn dành cho con cái dẫu cho cha mẹ là Muslim hay không phải là người Muslim, Bà Asma' bint Abu Bakr thuật lại: Mẹ tôi, một người phụ nữ đa thần cùng con của bà đến thăm tôi giữa lúc phe Quraish và Nabi có hiệp ước. Tôi đã hỏi Nabi: "Mẹ tôi đã đến và rất muốn vào thăm tôi, vậy tôi có được phép tiếp đón bà không?" Người đáp: "Có, hãy tiếp đón mẹ đi." Sahih Al-Bukhari. Tuy nhiên, nếu con cái bị cha mẹ là người ngoại đạo tìm mọi cách lôi kéo rời bỏ Islam thì Islam cấm con cái nghe theo lời cha mẹ trong trường hợp này, mà phải giữ vững đức tin nơi Allah, song, trách nhiệm con cái vẫn phải đối xử tốt và hiếu thảo với họ, Allah Tối Cao phán: {Nếu cha mẹ của người đấu tranh bắt người làm điều Shirk với TA với những gì mà người không biết thì người chớ nghe theo hai người họ, tuy nhiên, người vẫn phải ăn ở tử tế với họ ở đời này. Người hãy đi theo đường lối của những ai quay về với TA. Rồi đây, tất cả các người đều quay về trình diện TA, và TA sẽ cho các người biết mọi việc các người đã từng làm.} (chương 31 – Luqman: 15). Islam không cấm tin đồ Muslim cư xử tốt đẹp với bà con láng giềng hoặc ai khác là người đa thần miễn sao họ không thuộc tốp người gây chiến với nó, Allah Tối Cao phán: {Allah không cấm các người đối xử tử tế và công bằng với những người

không chống lại các người vì tôn giáo cũng như không trục xuất các người khỏi nhà cửa của các người. Quả thật, Allah yêu thương những người công bằng chính trực.}(chương 60 – Al-Mumtahinah: 8).Islam ra lệnh cho cha mẹ phải giáo dục con cái theo khuôn khổ Islam, điều đầu tiên cần giáo dục con cái là về nghĩa vụ của chúng đối với Thượng Đế của chúng, giống như Thiên Sứ đã dạy con trai của người bác là ‘Abdullah bin ‘Abbas cầu xin Allah hài lòng về hai người họ:“Này cậu bé hoặc này chàng trai nhỏ, cậu có muốn Ta dạy cậu một vài điều sẽ được Allah ban hữu ích cho cậu bởi chúng?” Ibnu Abbas đáp: “Dạ, tôi muốn.” Thiên Sứ nói: “Cậu hãy bảo vệ Allah, Ngài sẽ bảo vệ cậu; cậu hãy bảo vệ Allah, cậu sẽ thấy Ngài trước mặt cậu; cậu biết đến Ngài trong phần thịnh, Ngài sẽ biết cậu trong khó khăn; khi cậu muốn cầu xin, hãy cầu xin Allah; khi cậu cần cứu giúp, hãy cầu cứu Allah.”Ahmad, số 4/287.Allah ra lệnh cho cha mẹ phải giáo dục con cái điều mang lại lợi ích cho chúng cả về tôn giáo và cuộc sống, Đáng Tối Cao phán:{Hỡi những người có đức tin! Các người hãy bảo vệ bản thân và gia đình khỏi Hỏa Ngục, nơi mà chất đốt của nó là con người và đá, được những vị Thiên Thần lạnh lùng và nghiêm nghị cai quản. Họ không trái lệnh Allah bất cứ điều gì, họ chỉ biết thi hành đúng theo lệnh (của Ngài).}(chương 66 – At-Tahrim: 6).Ông ‘Aly nói về câu Kinh:{Các người hãy bảo vệ bản thân và gia đình khỏi Hỏa Ngục}“nghĩa là rèn luyện và dạy dỗ chúng.”Nabi ﷺ ra lệnh cho các bậc làm cha phải giáo dục con cái về lễ nguyện Salah, rèn luyện chúng duy trì nó, Người nói:“Các người hãy sai bảo con cái của các người lễ nguyện Salah khi chúng đã được bảy tuổi.”Abu Dawood.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Tất cả các người là người quản giáo và tất cả các người phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo đó của mình. Người lãnh đạo là người quản giáo và chịu trách nhiệm với việc quản giáo của y. Người đàn ông là người quản giáo trong gia đình y và y phải chịu trách nhiệm với việc quản giáo đó của y. Người phụ nữ là người quản giáo trong nhà chồng của cô ta và cô ta phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo của cô ta. Người nô lệ là người quản giáo tài sản của chủ và y phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo đó của y. Tóm lại, tất cả các người là người quản giáo và tất cả các người phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo đó của mình.”Sahih Ibnu Hibban, số 4490.Islam ra lệnh bảo người cha phải cấp dưỡng cho con cái và gia đình như đã được đề cập trong đoạn 18 ở trên. Hơn nữa, Thiên Sứ còn trình bày rõ ràng ân phước về việc cấp dưỡng cho con cái, Người nói:“Đồng tiền tốt nhất để người đàn ông tiêu tốn là đồng tiền cấp dưỡng cho gia đình mình, đồng tiền cấp dưỡng cho chiến mã vì chính nghĩa của Allah, đồng tiền cấp dưỡng cho những người tham gia vì chính nghĩa của Allah.” Ông Abu Qilabah nhận xét: “Người đã bắt đầu với người thân trong gia đình trước tiên” và sau đó ông nói: “Có người đàn ông nào được ân phước vĩ đại hơn người đàn ông cấp dưỡng cho con cái thơ ấu, vợ sự cấp dưỡng đó Allah sẽ phù hộ chúng hoặc Allah mang lại lợi ích cho chúng và làm cho chúng giàu có.”Sahih Muslim, số 994.

{Và Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng ‘uf’ (âm thanh biểu hiện sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ bằng lời lẽ đầy tôn kính.}

(chương 17 – Al-Isra’: 23).

Allah Tối Cao phán:

{TA (Allah) đã truyền lệnh cho con người phải hiếu thảo với cha mẹ. Mẹ của y đã cưu mang y từ đau yếu này chồng lên đau yếu khác và cho y bú sữa và dứt sữa y trong thời gian hai năm. Do đó, (hỡi con người,) người hãy tạ ơn TA và biết ơn cha mẹ của người, bởi chắc chắn người sẽ trở về trình diện TA.}

(chương 31 – Luqman: 14)

Và Allah Tối Cao phán:

{TA (Allah) đã truyền lệnh cho con người phải hiếu thảo và tử tế với cha mẹ của mình. Mẹ của y đã mang thai y nặng nhọc và hạ sinh y trong đau đớn; thời gian mang thai và dứt sữa y là ba mươi tháng. Đến khi y trưởng thành và được bốn mươi tuổi, y cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bệ tôi! Xin Ngài phù hộ bệ tôi biết ơn về các Ân Huệ mà Ngài đã ban cho bệ tôi và cho cha mẹ của bệ tôi, xin Ngài phù hộ bệ tôi làm điều thiện tốt được Ngài hài lòng, và xin Ngài cải thiện con cháu của bệ tôi. Quả thật, bệ tôi quay về sám hối với Ngài và bệ tôi xin làm một người Muslim (thần phục Ngài).”}

(chương 46 – Al-Ahqaf: 15).

Ông Abu Huroiroh thuật lại: Có một người đàn ông đến hỏi Thiên Sứ của Allah: “Thưa Thiên Sứ của Allah, trong thiên hạ ai là người xứng đáng cho tôi đối xử tử tế nhất?” Thiên Sứ đáp: “Mẹ của anh.” Ông hỏi tiếp: “Kế đến là ai?” Thiên Sứ đáp: “Kế đến là mẹ của anh.” Ông lại hỏi tiếp: “Kế đến là ai?” Thiên Sứ đáp: “Kế đến vẫn là mẹ của anh.” “Kế đến là ai?” Người đàn ông hỏi tiếp. Thiên Sứ đáp: “Kế đến là cha của anh.”

Sahih Muslim

Và hiểu thảo là di ngôn dành cho con cái dẫu cho cha mẹ là Muslim hay không phải là người Muslim,

Bà Asma' bint Abu Bakr thuật lại: Mẹ tôi, một người phụ nữ đa thần cùng con của bà đến thăm tôi giữa lúc phe Quraish và Nabi có hiệp ước. Tôi đã hỏi Nabi: “Mẹ tôi đã đến và rất muốn vào thăm tôi, vậy tôi có được phép tiếp đón bà không?” Người đáp: “Có, hãy tiếp đón mẹ đi.”

Sahih Al-Bukhari.

Tuy nhiên, nếu con cái bị cha mẹ là người ngoại đạo tìm mọi cách lôi kéo rời bỏ Islam thì Islam cấm con cái nghe theo lời cha mẹ trong trường hợp này, mà phải giữ vững đức tin nơi Allah, song, trách nhiệm con cái vẫn phải đối xử tốt và hiểu thảo với họ, Allah Tối Cao phán:

{Nếu cha mẹ của người đầu tranh bắt người làm điều Shirk với TA với những gì mà người không biết thì người chớ nghe theo hai người họ, tuy nhiên, người vẫn phải ăn ở tử tế với họ ở đời này. Người hãy đi theo đường lối của những ai quay về với TA. Rồi đây, tất cả các người đều quay về trình diện TA, và TA sẽ cho các người biết mọi việc các người đã từng làm.}

(chương 31 – Luqman: 15).

Islam không cấm tín đồ Muslim cư xử tốt đẹp với bà con láng giềng hoặc ai khác là người đa thần miễn sao họ không thuộc tốp người gây chiến với nó, Allah Tối Cao phán:

{Allah không cấm các người đối xử tử tế và công bằng với những người không chống lại các người vì tôn giáo cũng như không trục xuất các người khỏi nhà cửa của các người. Quả thật, Allah yêu thương những người công bằng chính trực.}

(chương 60 – Al-Mumtahinah: 8).

Islam ra lệnh cho cha mẹ phải giáo dục con cái theo khuôn khổ Islam, điều đầu tiên cần giáo dục con cái là về nghĩa vụ của chúng đối với Thượng Đế của chúng, giống như Thiên Sứ đã dạy con trai của người bác là 'Abdullah bin 'Abbas cầu xin Allah hải lòng về hai người họ:

“Này cậu bé hoặc này chàng trai nhỏ, cậu có muốn Ta dạy cậu một vài điều sẽ được Allah ban hữu ích cho cậu bởi chúng?” Ibnu Abbas đáp: “Dạ, tôi muốn.” Thiên Sứ nói: “Cậu hãy bảo vệ Allah, Ngài sẽ bảo vệ cậu; cậu hãy bảo vệ Allah, cậu sẽ thấy Ngài trước mặt cậu; cậu biết đến Ngài trong phần thịnh, Ngài sẽ biết cậu trong khó khăn; khi cậu muốn cầu xin, hãy cầu xin Allah; khi cậu cần cứu giúp, hãy cầu cứu Allah.”

Ahmad, số 4/287.

Allah ra lệnh cho cha mẹ phải giáo dục con cái điều mang lại lợi ích cho chúng cả về tôn giáo và cuộc sống, Đáng Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin! Các người hãy bảo vệ bản thân và gia đình khỏi Hỏa Ngục, nơi mà chất đốt của nó là con người và đá, được những vị Thiên Thần lạnh lùng và nghiêm nghị cai quản. Họ không trái lệnh Allah bất cứ điều gì, họ chỉ biết thi hành đúng theo lệnh (của Ngài).}

(chương 66 – At-Tahrim: 6).

Ông 'Aly nói về câu Kinh:

{Các người hãy bảo vệ bản thân và gia đình khỏi Hỏa Ngục}

“nghĩa là rèn luyện và dạy dỗ chúng.”

Nabi ﷺ ra lệnh cho các bậc làm cha phải giáo dục con cái về lễ nguyện Salah, rèn luyện chúng duy trì nó, Người nói:

“Các người hãy sai bảo con cái của các người lễ nguyện Salah khi chúng đã được bảy tuổi.”

Abu Dawood.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Tất cả các người là người quản giáo và tất cả các người phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo đó của mình. Người lãnh đạo là người quản giáo và chịu trách nhiệm với việc quản giáo của y. Người đàn ông là người quản giáo trong gia đình y và y phải chịu trách nhiệm với việc quản giáo đó của y. Người phụ nữ là người quản giáo trong nhà chồng của cô ta và cô ta phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo của cô ta. Người nô lệ là người quản giáo tài sản của chủ và y phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo đó của y. Tóm lại, tất cả các người là người quản giáo và tất cả các người phải chịu trách nhiệm cho việc quản giáo đó của mình.”

Sahih Ibnu Hibban, số 4490.

Islam ra lệnh bảo người cha phải cấp dưỡng cho con cái và gia đình như đã được đề cập trong đoạn 18 ở trên. Hơn nữa, Thiên Sứ còn trình bày rõ ràng ân phước về việc cấp dưỡng cho con cái, Người nói:

“Đồng tiền tốt nhất để người đàn ông tiêu tốn là đồng tiền cấp dưỡng cho gia đình mình, đồng tiền cấp dưỡng cho chiến mã vì chính nghĩa của Allah, đồng tiền cấp dưỡng cho những người tham gia vì chính nghĩa của Allah.” Ông Abu Qilabah nhận xét: “Người đã bắt đầu với người thân trong gia đình trước tiên” và sau đó ông nói: “Có người đàn ông nào được ân phước vĩ đại hơn người đàn ông cấp dưỡng cho con cái thơ ấu, vợ sự cấp dưỡng đó Allah sẽ phù hộ chúng hoặc Allah mang lại lợi ích cho chúng và làm cho chúng giàu có.”

Sahih Muslim, số 994.

30- Islam ra lệnh phải công bằng cả trong lời nói và hành động, kể cả đối với kẻ thù.

Allah Hiển Vinh và Tới Cao tự nhận Ngài là Đấng Công Bằng trong hành động và quản lý của Ngài trước đám bày tôi của Ngài. Ngài luôn ở trên con đường ngay thẳng trong những điều Ngài ra lệnh, trong những điều Ngài cấm đoán, trong việc tạo hoá và trong việc an bày của Ngài, Ngài phán:{Allah đã chứng nhận không có Thượng Đế (đích thực) nào khác ngoài Ngài, các Thiên Thần và những người hiểu biết đang duy trì nền công lý cũng chứng nhận (như thế). Quả thật, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.}(chương 3 – Ali ‘Imran: 18).Allah ra lệnh bảo phải công bằng, Ngài phán:{Thượng Đế của Ta chỉ sai bảo toàn điều công lý.}(chương 7 – Al-‘Araf: 29).Tất cả các vị Thiên Sứ và Nabi đều mang đến điều công lý, Allah Tới Cao phán:{Quả thật, TA đã gửi các Sứ Giả của TA đến với những bằng chứng rõ rệt và TA đã ban xuống cùng với Họ những Kinh Sách và Chiếu Cân (công lý) để cho nhân loại dựa theo đó mà duy trì sự công bằng.}(chương 57 – Al-Hadid: 25).Cán cân là lẽ công bằng trong lời nói và hành động.Islam ra lệnh bảo phải luôn là người công bằng trong lời nói và hành động, kể cả đối với kẻ thù, Allah Tới Cao phán:{Hỡi những người có đức tin, các người hãy hiên ngang đứng lên bênh vực công lý như là những nhân chứng của Allah, cho dù điều đó có thể chống lại bản thân các người hoặc chống lại cha mẹ và bà con ruột thịt của các người. Dù (ai đó) giàu hay nghèo thì (các người cũng đừng quan tâm) bởi Allah quan tâm đến hai người đó nhiều hơn các người.(15) Cho nên, các người chớ đừng chiều theo dục vọng của các người để rồi các người rời xa công lý. Nếu các người làm trái hoặc ngoảnh mặt với (sự thật) thì (các người hãy biết rằng) quả thật Allah thông toàn mọi điều các người làm.}(chương 4 – An-Nisa’: 135).Allah Tới Cao phán:{Các người chớ đừng vì việc bị nhóm người nào đó ngăn cản các người đến Masjid Al-Haram khiến các người có hành động phạm giới. Các người hãy giúp nhau làm điều đạo đức và Taqwa (ngay chính, sợ Allah) và chớ tiếp tay nhau làm điều tội lỗi và gây hận thù. Các người hãy kính sợ Allah, quả thật Allah thực sự nghiêm khắc trong việc trừng phạt.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 2).Và Allah Tới Cao phán:{Hỡi những người có đức tin, các người hãy là những người đứng lên làm những nhân chứng cho Allah một cách công bằng. Các người chớ

đừng để cho lòng hận thù đối với một đám người nào đó khiến các người hành động bất công, các người hãy công bằng vô tư, điều đó gần với sự ngoan đạo nhất.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 8).Bạn có từng thấy lẽ công bằng này trong pháp luật ngày nay hoặc trong tôn giáo nào đó giống như việc Islam ra lệnh tín đồ phải luôn làm chứng theo sự thật và luôn nói lời trung thực kể cả phải chống lại bản thân, cha mẹ, họ hàng; và Islam còn ra lệnh phải công bằng với cả bạn và địch?Nabi ﷺ ra lệnh bảo phải luôn công bằng giữa con cái.Ông ‘Amir thuật lại: Tôi nghe được An-Nu’man bin Bashir lúc ông đang ở trên bục giảng, nói: Cha tôi đã cho tôi phần quà. Lúc đó bà ‘Amrah bint Rawahah nói: Tôi không chấp nhận cho đến khi Thiên Sứ của Allah làm chứng cho điều đó. Rồi ông đến gặp Thiên Sứ của Allah trình bày: Quà thật, tôi đã cho con trai tôi với ‘Amrah bint Rawahah một phần quà thì vợ tôi bảo tôi nhờ Thiên Sứ làm chứng cho. Thiên Sứ của Allah hỏi: “Vậy, anh có cho các đứa con còn lại giống như vậy không?” Ông đáp: Thưa, không. Thiên Sứ bảo: “Các người hãy kính sợ Allah, hãy công bằng giữa con cái của các người.” Thế là người đàn ông đã lấy lại phần quà.Sahih Al-Bukhari, 2587.

{Allah đã chứng nhận không có Thượng Đế (đích thực) nào khác ngoài Ngài, các Thiên Thần và những người hiểu biết đang duy trì nền công lý cũng chứng nhận (như thế). Quả thật, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.}

(chương 3 – Ali ‘Imran: 18).

Allah ra lệnh bảo phải công bằng, Ngài phán:

{Thượng Đế của Ta chỉ sai bảo toàn điều công lý.}

(chương 7 – Al-‘Araf: 29).

Tất cả các vị Thiên Sứ và Nabi đều mang đến điều công lý, Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, TA đã gửi các Sứ Giả của TA đến với những bằng chứng rõ rệt và TA đã ban xuống cùng với Họ những Kinh Sách và Chiếu Cân (công lý) để cho nhân loại dựa theo đó mà duy trì sự công bằng.}

(chương 57 – Al-Hadid: 25).

Cán cân là lẽ công bằng trong lời nói và hành động.

Islam ra lệnh bảo phải luôn là người công bằng trong lời nói và hành động, kể cả đối với kẻ thù, Allah Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin, các người hãy hiên ngang đứng lên bênh vực công lý như là những nhân chứng của Allah, cho dù điều đó có thể chống lại bản thân các người hoặc chống lại cha mẹ và bà con ruột thịt của các người. Dù (ai đó) giàu hay nghèo thì (các người cũng đừng quan tâm) bởi Allah quan tâm đến hai người đó nhiều hơn các người.(15) Cho nên, các người chớ đừng chiều theo dục vọng của các người để rồi các người rời xa công lý. Nếu các người làm trái hoặc ngoảnh mặt với (sự thật) thì (các người hãy biết rằng) quả thật Allah thông toàn mọi điều các người làm.}

(chương 4 – An-Nisa’: 135).

Allah Tối Cao phán:

{Các người chớ đừng vì việc bị nhóm người nào đó ngăn cản các người đến Masjid Al-Haram khiến các người có hành động phạm giới. Các người hãy giúp nhau làm điều đạo đức và Taqwa (ngay chính, sợ Allah) và chớ tiếp tay nhau làm điều tội lỗi và gây hận thù. Các người hãy kính sợ Allah, quả thật Allah thực sự nghiêm khắc trong việc trừng phạt.}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 2).

Và Allah Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin, các người hãy là những người đứng lên làm những nhân chứng cho Allah một cách công bằng. Các người chớ đừng để cho lòng hận thù đối với một đám người nào đó khiến các người hành động bất công, các người hãy công bằng vô tư, điều đó gần với sự ngoan đạo nhất.}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 8).

Bạn có từng thấy lẽ công bằng này trong pháp luật ngày nay hoặc trong tôn giáo nào đó giống như việc Islam ra lệnh tín đồ phải luôn làm chứng theo sự thật và luôn nói lời trung thực kể cả phải chống lại bản thân, cha mẹ, họ hàng; và Islam còn ra lệnh phải công bằng với cả bạn và địch?

Nabi ﷺ ra lệnh bảo phải luôn công bằng giữa con cái

Ông 'Amir thuật lại: Tôi nghe được An-Nu'man bin Bashir lúc ông đang ở trên bục giảng, nói: Cha tôi đã cho tôi phần quà. Lúc đó bà 'Amrah bint Rawahah nói: Tôi không chấp nhận cho đến khi Thiên Sứ của Allah làm chứng cho điều đó. Rồi ông đến gặp Thiên Sứ của Allah trình bày: Quà thật, tôi đã cho con trai tôi với 'Amrah bint Rawahah một phần quà thì vợ tôi bảo tôi nhờ Thiên Sứ làm chứng cho. Thiên Sứ của Allah hỏi: "Vậy, anh có cho các đứa con còn lại giống như vậy không?" Ông đáp: Thưa, không. Thiên Sứ bảo: "Các người hãy kính sợ Allah, hãy công bằng giữa con cái của các người." Thế là người đàn ông đã lấy lại phần quà.

Sahih Al-Bukhari, 2587.

Bởi lẽ, vấn đề của con người và quốc gia sẽ không được giải quyết trừ phi dựa trên lẽ công bằng, hơn nữa con người sẽ không sao tìm thấy sự thanh thản cho tôn giáo của mình, cho sinh mạng của mình, cho con cái của mình, cho danh dự của mình, cho tài sản của mình và cho quê hương của mình trừ phi dựa theo lẽ công bằng. Vì vậy, chúng ta thấy khi mà tín đồ Muslim bị người đa thần Quraish đàn áp ở Makkah thì Người ra lệnh bảo tín đồ Muslim di cư đến vùng đất Ethiopia và Người đưa ra nguyên nhân là bởi vì đức vua cai trị đất nước đó là vị vua công bằng, không bắt công với bất cứ ai.

31- Islam ra lệnh phải đối xử tốt với toàn thể tạo vật và kêu gọi đến với các phẩm chất đạo đức cao quý và những hành động tốt đẹp.

Islam ra lệnh phải đối xử tốt với toàn thể tạo vật, Allah Tối Cao phán:{Quả thật, Allah ra lệnh phải công bằng, phải sống tốt đẹp và phải giúp đỡ họ hàng thân tộc.}(chương 16 – An-Nahl: 90).Và Allah Tối Cao phán:{Những người mà họ chi dùng (tài sản của mình cho chính nghĩa của Allah) trong lúc giàu có lẫn lúc cơ hàn, họ biết kiềm chế cơn giận và biết lượng thứ cho người khác. Quả thật Allah rất thương yêu những người làm tốt.}(chương 3 – Ali 'Imran: 134)và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Quả thật, Allah đã định sự tốt đẹp trong tất cả mọi việc, cho nên khi các người giết (con vật gây hại) thì hãy giết theo cách tốt nhất và khi các người cắt tiết (con vật để ăn) thì các người hãy cắt tiết cho thật nhanh gọn, hãy mài dao cho bén và để con vật ra đi một cách nhẹ nhàng."Sahih Muslim, số 1955.Islam kêu gọi đến với các phẩm chất đạo đức cao quý và những hành động tốt đẹp, Allah miêu tả về phẩm chất đạo đức của Thiên Sứ Muhammad được tìm thấy trong các Kinh Sách trước:{Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ. Vì vậy, những ai có đức tin nơi Y, ủng hộ Y, giúp đỡ Y và đi theo Ánh Sáng đã được ban xuống cho Y là những người thành công.}(chương 7 – Al-'Araf: 157).Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Này 'A-ishah, quả thật Allah là Đấng Tử Tế, Ngài yêu thương sự tử tế và Ngài ban cho sự tử tế những thứ mà Ngài không ban cho sự thô lỗ và cũng như bất cứ thứ gì khác."Sahih Muslim, số 2593.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Quả thật, Allah cấm các người: bắt hiếu với mẹ (cha), chôn sống con gái, ngăn cản quyền lợi, và Ngài ghét các người nói chuyện tầm phào, lời đồn nhảm, hỏi nhiều và phung phí tiền của."Sahih Al-Bukhari, 2408.Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Các người không thể vào Thiên Đàng cho đến khi các người đã có đức tin, và các người không thể có đức tin cho đến khi các người biết yêu thương lẫn nhau. Các người có muốn Ta chỉ cho các người một thứ, khi mà các người thực hiện nó thì các người sẽ thương yêu lẫn nhau? Đó là các người hãy chào Salam đến nhau."Sahih Muslim, số 54.

{Quả thật, Allah ra lệnh phải công bằng, phải sống tốt đẹp và phải giúp đỡ họ hàng thân tộc.}

(chương 16 – An-Nahl: 90).

Và Allah Tối Cao phán:

{Những người mà họ chi dùng (tài sản của mình cho chính nghĩa của Allah) trong lúc giàu có lẫn lúc cơ hàn, họ biết kiềm chế cơn giận và biết lượng thứ cho người khác. Quả thật Allah rất thương yêu những người làm tốt.}

(chương 3 – Ali 'Imran: 134)

và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Quả thật, Allah đã định sự tốt đẹp trong tất cả mọi việc, cho nên khi các người giết (con vật gây hại) thì hãy giết theo cách tốt nhất và khi các người cắt tiết (con vật để ăn) thì các người hãy cắt tiết cho thật nhanh gọn, hãy mài dao cho bén và để con vật ra đi một cách nhẹ nhàng.”

Sahih Muslim, số 1955.

Islam kêu gọi đến với các phẩm chất đạo đức cao quý và những hành động tốt đẹp, Allah miêu tả về phẩm chất đạo đức của Thiên Sứ Muhammad được tìm thấy trong các Kinh Sách trước:

{Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ. Vì vậy, những ai có đức tin nơi Y, ủng hộ Y, giúp đỡ Y và đi theo Ánh Sáng đã được ban xuống cho Y là những người thành công.}

(chương 7 – Al-'Araf: 157).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Này 'A-ishah, quả thật Allah là Đấng Tử Tế, Ngài yêu thương sự tử tế và Ngài ban cho sự tử tế những thứ mà Ngài không ban cho sự thô lỗ và cũng như bất cứ thứ gì khác.”

Sahih Muslim, số 2593.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Quả thật, Allah cấm các người: bắt hiếu với mẹ (cha), chôn sống con gái, ngăn cản quyền lợi, và Ngài ghét các người nói chuyện tầm phào, lời đồn nhảm, hỏi nhiều và phung phí tiền của.”

Sahih Al-Bukhari, 2408.

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Các người không thể vào Thiên Đàng cho đến khi các người đã có đức tin, và các người không thể có đức tin cho đến khi các người biết yêu thương lẫn nhau. Các người có muốn Ta chỉ cho các người một thứ, khi mà các người thực hiện nó thì các người sẽ thương yêu lẫn nhau? Đó là các người hãy chào Salam đến nhau.”

Sahih Muslim, số 54.

32- Islam bảo sống bằng đạo đức tốt như chân thật, giữ lời, uy tín, trung thực, lịch sự, gan dạ, phấn đấu, rộng lượng, giúp người cần giúp, cứu trợ người hoạn nạn, nuôi ăn người đói, tốt với xóm giềng, gắn kết tình dòng tộc và tử tế với động vật.

Islam bảo sống bằng đạo đức tốt, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Thật ra, sứ mạng của Ta là để hoàn thiện phẩm chất đạo đức tốt đẹp." Al-Adab Al-Mufird, số 207. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Quả thật, người được Ta thương yêu nhất và được ở gần Ta nhất trong Ngày Phán Cuối Cùng là người có đạo đức tốt nhất trong các người. Và người bị Ta ghét nhất và ở xa Ta nhất trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng là những kẻ Thartharun (những kẻ ba hoa, khoác lác), những kẻ Mutashadiqun (những kẻ thô tục và khiếm nhã) và những kẻ Al-Mutafaihiqun." Mọi người hỏi: Chúng tôi đã biết những kẻ Thartharun và những kẻ Mutashadiqun, còn những kẻ Al-Mutafaihiqun là ai? Người đáp: "Là những kẻ tự cao." As-Salsilah As-Sahihah, số 791. Ông 'Abdullah bin 'Amr thuật lại: Thiên Sứ ﷺ chưa từng nói lời tục tĩu và chưa từng sai bảo điều sàm bậy. Người thường: "Quả thật người tốt nhất trong các người là người có phẩm chất đạo đức tốt nhất." Sahih Al-Bukhari, số 3559. Ngoài ra, còn có rất nhiều câu Kinh và Hadith khác khẳng định Islam luôn kêu gọi đến phẩm chất đạo đức tốt đẹp và hành động tử tế một cách tổng thể. Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là trung thực, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Các người phải trung thực, bởi lẽ sự trung thực hướng dẫn đến với sự ngoan đạo và sự ngoan đạo dẫn lối đến Thiên Đàng. Một người luôn trung thực và cố gắng giữ mình trung thực cho đến khi Allah chứng nhận y là người trung thực ở nơi Ngài." Sahih Muslim, số 2607. Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là giữ chữ tín, Allah Tối Cao phán: "Quả thật, Allah đã ra lệnh cho các người phải giao trả đầy đủ tín vật về lại cho chủ." (chương 4 – An-Nisa': 58). Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là đứng đắn, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Có ba hạng người mà Allah có trách nhiệm bảo vệ họ: - trong số đó có - người kết hôn muốn giữ mình đứng đắn." Sunan At-Tirmizdi, số 1655. Một trong những lời cầu xin mà Thiên Sứ ﷺ thường nguyện cầu là: "Lạy Allah, bẻ tôi thành khản Ngài cho cho bẻ tôi sự chỉ đạo, lòng Taqwa, sự đứng đắn và sự giàu có." Sahih Muslim, số 2721. Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là biết xấu hổ, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Bản tính biết xấu hổ không mang đến con người ngoại trừ điều tốt đẹp." Sahih Al-Bukhari, 6117. Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Mỗi tôn giáo đều có đạo đức và đạo đức của Islam là tính biết xấu hổ." Al-Baihaqi, các phân nhánh của đức tin số 6/2619. Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là gan dạ, ông Anas nói: "Nabi ﷺ là người tốt nhất, gan dạ nhất, rộng lượng nhất trong thiên hạ, Người đã làm người dân ở Madinah kinh ngạc khi mà Người thắng họ trong cuộc đua ngựa." Sahih Al-Bukhari, 2820. Thiên Sứ của Allah thường cầu xin Allah che chở khỏi tính hèn nhát, Người khấn cầu: "Lạy Allah, bẻ tôi thành khản Ngài che chở bẻ tôi khỏi tính hèn nhát." Sahih Al-Bukhari, 6374. Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là biết bố thí và rộng lượng, Allah Tối Cao phán: {Hình ảnh của những người chi dùng tài sản của họ cho con đường chính nghĩa của Allah giống như hình ảnh của một hạt giống trở ra bảy nhánh bông, mỗi nhánh bông trở ra một trăm hạt. Và Allah sẽ nhân lên thêm nữa cho những ai Ngài muốn bởi vì Allah là Đấng Quảng Đại, Bao La, Hằng Biết hết mọi việc.} (chương 2 – Al-Baqarah: 261). Một trong những đức tính cao quý của Thiên Sứ của Allah là rộng lượng, ông Ibnu 'Abbas nói: "Nabi ﷺ là người rộng lượng nhất trong nhân loại, sự rộng lượng của Người thể hiện rõ nhất trong tháng Ramadan sau khi Người Jibril gặp Người. Cứ mỗi đêm của Ramadan, Jibril đến ôn Qur'an cùng Người, và sau mỗi khi Jibril gặp Người thì Người trở nên rộng lượng hơn, hơn cả điều tốt mà cơn gió gửi đi." Sahih Al-Bukhari, số 1902. Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là giúp người cần giúp, cứu trợ người hoạn nạn, nuôi ăn người đói, tốt với xóm giềng, gắn kết tình dòng tộc và tự tế với động vật. Ông 'Abdullah bin 'Amr thuật lại: Một người đàn ông đã hỏi Thiên Sứ của Allah ﷺ rằng việc làm nào tốt nhất trong Islam? Người bảo: "Nuôi ăn người nghèo và chào Salam đến những người quen hoặc không quen." Sahih Al-Bukhari, 12. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Có một người đàn ông, trong lúc đi trên đường thì bị khát, y thấy một cái giếng nước, y xuống giếng và uống. Sau khi trở lên, y bắt gặp một con chó đang le lưỡi và tấp ảo ảnh do quá khát, y tự nói: Con chó này đang bị khát giống như mình bị khát khi nãy. Rồi y trở xuống giếng, lấy chiếc giày múc đầy nước cho con chó uống. Allah ghi ơn việc làm đó của y và tha thứ tội lỗi cho y." Mọi người hỏi: Thừa Thiên Sứ của Allah, kể cả động vật chúng ta cũng được ân phước nữa sao? Người đáp: "Đúng vậy, trong tất cả con vật có gan tụy đều được ban cho ân phước." Sahih Ibnu Hibban, số 544. Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Người đứng ra bảo hộ cho goá phụ và người nghèo khó giống như người Jihad vì chính nghĩa của Allah hoặc người đứng lễ nguyện Salah trong đêm hoặc người nhịn chay vào ban ngày." Sahih Al-Bukhari, 5353. Islam nhấn mạnh các quyền của họ hàng thân quyến và bắt buộc phải hàn gắn tình dòng tộc, Allah Tối Cao phán: {Nabi (Muhammad) phải được quý mến đối với những người có đức tin hơn cả bản thân họ, và các bà vợ của Người được xem là các bà mẹ của họ. (Theo sắc lệnh của Allah) trong Kinh Sách của Ngài thì bà con ruột thịt được ưu tiên đối với nhau (về việc hưởng gia tài thừa kế) hơn so với những người có đức tin và những người Muhajir (di cư từ Makkah đến Madinah), trừ trường hợp các người làm một hành động tử tế đối với những người thân thiết nhất của các người. Đó là mệnh lệnh được

ghi trong Kinh Sách (Văn bản lưu trữ hay quyển Kinh Mạ ở nơi Allah).}(chương 33 – Al-Ahzab: 6).Islam cảnh báo hành động đoạn tuyệt tình dòng tộc và xem đó là hành động tàn phá trái đất, Allah Tối Cao phán:{(22) Nhưng nếu các người quay lưng ngoảnh mặt (với tôn giáo) thì có lẽ các người sẽ làm điều thối nát trên trái đất và sẽ cắt đứt tình máu mủ ruột thịt.(23) Chúng (những kẻ làm như thế) là những kẻ mà Allah đã nguyên rủa, nên Ngài đã làm điếc (thính giác) của chúng và làm mù thị giác của chúng.}(chương 47 – Muhammad: 22, 23).Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Không được vào Thiên Đàng đối với kẻ đoạn tuyệt tình dòng tộc.”Sahih Muslim, số 2556.Những người ruột thịt bắt buộc phải hàn gắn: cha mẹ, anh chị em, cô chú, bác, dì.Islam nhấn mạnh quyền của người láng giềng kể cả là người vô đức tin, Allah Tối Cao phán:{Các người hãy thờ phượng Allah và chớ Shirk với Ngài bất cứ thứ gì; các người hãy ăn ở tử tế với cha mẹ, với bà con ruột thịt, với trẻ mồ côi, với người thiếu thốn, với xóm giềng gần xa, với bạn bè, với người lỡ đường và với những nô lệ trong tay các người. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ kiêu căng, tự phụ.}(chương 4 – An-Nisa’: 36).Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Jibril không ngừng căn dặn Ta về người láng giềng khiến Ta nghĩ rằng ngài sẽ bảo Ta để y thừa kế Ta.”Sahih Abu Dawood, số 5152.

“Thật ra, sứ mạng của Ta là để hoàn thiện phẩm chất đạo đức tốt đẹp.”

Al-Adab Al-Mufird, số 207.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Quả thật, người được Ta thương yêu nhất và được ở gần Ta nhất trong Ngày Phán Cuối Cùng là người có đạo đức tốt nhất trong các người. Và người bị Ta ghét nhất và ở xa Ta nhất trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng là những kẻ Thartharun (những kẻ ba hoa, khoác lác), những kẻ Mutashadiqun (những kẻ thô tục và khiếm nhã) và những kẻ Al-Mutafaihiqun.” Mọi người hỏi: Chúng tôi đã biết những kẻ Thartharun và những kẻ Mutashadiqun, còn những kẻ Al-Mutafaihiqun là ai? Người đáp: “Là những kẻ tự cao.”

As-Salsilah As-Sahihah, số 791.

Ông 'Abdullah bin 'Amr thuật lại: Thiên Sứ ﷺ chưa từng nói lời tục tĩu và chưa từng sai bảo điều sàm bậy. Người thường: "Quả thật người tốt nhất trong các người là người có phẩm chất đạo đức tốt nhất."

Sahih Al-Bukhari, số 3559.

Ngoài ra, còn có rất nhiều câu Kinh và Hadith khác khẳng định Islam luôn kêu gọi đến phẩm chất đạo đức tốt đẹp và hành động tử tế một cách tổng thể.

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là trung thực, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Các người phải trung thực, bởi lẽ sự trung thực hướng dẫn đến với sự ngoan đạo và sự ngoan đạo dẫn lối đến Thiên Đàng. Một người luôn trung thực và cố gắng giữ mình trung thực cho đến khi Allah chứng nhận y là người trung thực ở nơi Ngài.”

Sahih Muslim, số 2607.

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là giữ chữ tín, Allah Tối Cao phán:

“Quả thật, Allah đã ra lệnh cho các người phải giao trả đầy đủ tín vật về lại cho chủ.”

(chương 4 – An-Nisa’: 58).

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là đứng đắn, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Có ba hạng người mà Allah có trách nhiệm bảo vệ họ: - trong số đó có – người kết hôn muốn giữ mình đứng đắn.”

Sunan At-Tirmizdi, số 1655.

Một trong những lời cầu xin mà Thiên Sứ ﷺ thường nguyện cầu là:

“Lạy Allah, bẻ tôi thành khăn Ngài cho cho bẻ tôi sự chỉ đạo, lòng Taqwa, sự đứng đắn và sự giàu có.”

Sahih Muslim, số 2721.

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là biết xấu hổ, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Bản tính biết xấu hổ không mang đến con người ngoại trừ điều tốt đẹp.”

Sahih Al-Bukhari, 6117.

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Mỗi tôn giáo đều có đạo đức và đạo đức của Islam là tính biết xấu hổ.”

Al-Baihaqi, các phân nhánh của đức tin số 6/2619.

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là gan dạ, ông Anas nói:

“Nabi ﷺ là người tốt nhất, gan dạ nhất, rộng lượng nhất trong thiên hạ, Người đã làm người dân ở Madinah kinh ngạc khi mà Người thắng họ trong cuộc đua ngựa.”

Sahih Al-Bukhari, 2820.

Thiên Sứ của Allah thường cầu xin Allah che chở khỏi tính hèn nhát, Người khẩn cầu:

“Lạy Allah, bề tôi thành khẩn Ngài che chở bề tôi khỏi tính hèn nhát.”

Sahih Al-Bukhari, 6374.

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là biết bố thí và rộng lượng, Allah Tối Cao phán:

{Hình ảnh của những người chi dùng tài sản của họ cho con đường chính nghĩa của Allah giống như hình ảnh của một hạt giống trở ra bảy nhánh bông, mỗi nhánh bông trở ra một trăm hạt. Và Allah sẽ nhân lên thêm nữa cho những ai Ngài muốn bởi vì Allah là Đấng Quảng Đại, Bao La, Hằng Biết hết mọi việc.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 261).

Một trong những đức tính cao quý của Thiên Sứ của Allah là rộng lượng, ông Ibnu 'Abbas nói:

“Nabi ﷺ là người rộng lượng nhất trong nhân loại, sự rộng lượng của Người thể hiện rõ nhất trong tháng Ramadan sau khi Người Jibril gặp Người. Cứ mỗi đêm của Ramadan, Jibril đến ôn Qur'an cùng Người, và sau mỗi khi Jibril gặp Người thì Người trở nên rộng lượng hơn, hơn cả điều tốt mà cơn gió gửi đi.”

Sahih Al-Bukhari, số 1902.

Một trong những phẩm chất đạo đức mà Islam dạy bảo là giúp người cần giúp, cứu trợ người hoạn nạn, nuôi ăn người đói, tốt với xóm giềng, gắn kết tình dòng tộc và tự tế với động vật.

Ông 'Abdullah bin 'Amr thuật lại: Một người đàn ông đã hỏi Thiên Sứ của Allah ﷺ rằng việc làm nào tốt nhất trong Islam? Người bảo: "Nuôi ăn người nghèo và chào Salam đến những người quen hoặc không quen."

Sahih Al-Bukhari, 12.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Có một người đàn ông, trong lúc đi trên đường thì bị khát, y thấy một cái giếng nước, y xuống giếng và uống. Sau khi trở lên, y bắt gặp một con chó đang le lưỡi và tấp ảo ảnh do quá khát, y tự nói: Con chó này đang bị khát giống như mình bị khát khi nãy. Rồi y trở xuống giếng, lấy chiếc giày múc đầy nước cho con chó uống. Allah ghi ơn việc làm đó của y và tha thứ tội lỗi cho y.” Mọi người hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah, kể cả động vật chúng ta cũng được ân phước nữa sao? Người đáp: “Đúng vậy, trong tất cả con vật có gan tươi đều được ban cho ân phước.”

Sahih Ibnu Hibban, số 544.

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Người đứng ra bảo hộ cho goá phụ và người nghèo khó giống như người Jihad vì chính nghĩa của Allah hoặc người đứng lễ nguyện Salah trong đêm hoặc người nhịn chay vào ban ngày.”

Sahih Al-Bukhari, 5353.

Islam nhấn mạnh các quyền của họ hàng thân quyến và bắt buộc phải hàn gắn tình dòng tộc, Allah Tối Cao phán:

{Nabi (Muhammad) phải được quý mến đối với những người có đức tin hơn cả bản thân họ, và các bà vợ của Người được xem là các bà mẹ của họ. (Theo sắc lệnh của Allah) trong Kinh Sách của Ngài thì bà con ruột thịt được ưu tiên đối với nhau (về việc hưởng gia tài thừa kế) hơn so với những người có đức tin và những người Muhajir (di cư từ Makkah đến Madinah), trừ trường hợp các người làm một hành động tử tế đối với những người thân thiết nhất của các người. Đó là mệnh lệnh được ghi trong Kinh Sách (Văn bản lưu trữ hay quyển Kinh Mẹ ở nơi Allah).}

(chương 33 – Al-Ahzab: 6).

Islam cảnh báo hành động đoạn tuyệt tình dòng tộc và xem đó là hành động tàn phá trái đất, Allah Tối Cao phán:

{(22) Nhưng nếu các người quay lưng ngoảnh mặt (với tôn giáo) thì có lẽ các người sẽ làm điều thối nát trên trái đất và sẽ cắt đứt tình máu mủ ruột thịt.

(23) Chúng (những kẻ làm như thế) là những kẻ mà Allah đã nguyên rủa, nên Ngài đã làm điếc (thính giác) của chúng và làm mù thị giác của chúng.}

(chương 47 – Muhammad: 22, 23).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Không được vào Thiên Đàng đối với kẻ đoạn tuyệt tình dòng tộc.”

Sahih Muslim, số 2556.

Những người ruột thịt bắt buộc phải hàn gắn: cha mẹ, anh chị em, cô, chú, bác, dì.

Islam nhấn mạnh quyền của người láng giềng kể cả là người vô đức tin, Allah Tối Cao phán:

{Các người hãy thờ phượng Allah và chớ Shirk với Ngài bất cứ thứ gì; các người hãy ăn ở tử tế với cha mẹ, với bà con ruột thịt, với trẻ mồ côi, với người thiếu thốn, với xóm giềng gần xa, với bạn bè, với người lỡ đường và với những nô lệ trong tay các người. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ kiêu căng, tự phụ.}

(chương 4 – An-Nisa': 36).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Jibril không ngừng căn dặn Ta về người láng giềng khiến Ta nghĩ rằng ngài sẽ bảo Ta để y thừa kế Ta.”

Sahih Abu Dawood, số 5152.

33- Islam cho phép dùng các thức ăn và đồ uống tốt lành, và bảo giữ tâm hồn, thể xác và nhà cửa sạch sẽ. Chính vì vậy, Islam cho phép kết hôn lập gia đình giống như giới Nabi trước đây cũng chỉ sai bảo toàn điều tốt đẹp.

Islam cho phép dùng các thức ăn và đồ uống tốt lành, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Hỡi mọi người, quả thực, Allah là Đấng Tốt Lành, Ngài sẽ không chấp nhận ngoại trừ (những gì) tốt lành. Allah đã sắc lệnh cho những có đức tin giống như Ngài đã sắc lệnh cho các vị Thiên Sứ (các vị Nabi) trước đây. Ngài phán: {Hỡi các Thiên Sứ, các người hãy dùng thức ăn tốt và sạch, và các người hãy làm việc thiện, bởi TA thực sự biết rõ mọi điều các người làm.}, và Ngài phán: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy ăn những thực phẩm tốt sạch mà TA đã ban bố cho các người.} Xong, Người kể về một người đàn ông đang trong chuyến đi xa với đầu tóc rối bù, thân hình dơ bẩn vì đường dài (và gặp phải khó khăn cần giúp đỡ), y đưa hai tay lên trời khẩn vái: Lạy Thượng Đế của bề tôi, lạy Thượng Đế của bề tôi" trong khi đó thức ăn của y Haram, nước uống của y Haram, quần áo của y Haram và cơ thể của y được phát triển từ thứ Haram. Thế thì làm sao lời cầu xin của y được chấp nhận?" Sahih Muslim, số 1015. Và Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần): "Ai đã cấm những thứ làm đẹp cũng như các loại (thực phẩm tốt sạch mà Allah đã tạo ra cho đám bề tôi của Ngài?" Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: "Tất cả những thứ đó là dành cho những người có đức tin ở cuộc sống trần tục này và dành riêng cho họ ở Đời Sau." Như thế đó, TA (Allah) đã giải thích rõ các lời mặc khải của TA cho nhóm người hiểu biết.} (chương 7 – Al-'Araf: 32). Islam ra lệnh giữ tâm hồn, thể xác và nhà cửa sạch sẽ. Chính vì vậy, Islam cho phép kết hôn lập gia đình giống như giới Nabi trước đây cũng chỉ sai bảo toàn điều tốt đẹp, Allah Tối Cao phán: {Chính Allah đã tạo ra cho các người những người bạn đời từ đồng loại của các người; và từ những người bạn đời của các người, Ngài đã tạo ra cho các người con cái và cháu chắt; và Ngài ban cho các người nguồn thực phẩm tốt sạch. Lý nào họ lại tin tưởng vào những thứ nguy tạo và phủ nhận ân huệ của Allah?!} (chương 16 – An-Nahl: 72). Allah Tối Cao phán: {(4) Người hãy làm sạch y phục của Người. (5) Người hãy tránh xa việc thờ phượng các bức tượng.} (chương 74 – Al-Muddaththir: 4, 5). Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Không được vào Thiên Đàng đối với kẻ mà trong con tim của y có tự cao dù chỉ nặng bằng hạt cải." Một người đàn ông hỏi: Quả thật, đối với một người đàn ông thích mặc quần áo và giày dép của mình đẹp đẽ thì sao? Người đáp: "Quả thật, Allah là Đấng Đẹp Đẽ luôn yêu thích sự đẹp đẽ, còn tự cao là không chấp nhận chân lý và khinh thường mọi người." Sahih Muslim, số 91.

"Hỡi mọi người, quả thực, Allah là Đấng Tốt Lành, Ngài sẽ không chấp nhận ngoại trừ (những gì) tốt lành. Allah đã sắc lệnh cho những có đức tin giống như Ngài đã sắc lệnh cho các vị Thiên Sứ (các vị Nabi) trước đây. Ngài phán: {Hỡi các Thiên Sứ, các người hãy dùng thức ăn tốt và sạch, và các người hãy làm việc thiện, bởi TA thực sự biết rõ mọi điều các người làm.}, và Ngài phán: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy ăn những thực phẩm tốt sạch mà TA đã ban bố cho các người.} Xong, Người kể về một người đàn ông đang trong chuyến đi xa với đầu tóc rối bù, thân hình dơ bẩn vì đường dài (và gặp phải khó khăn cần giúp đỡ), y đưa hai tay lên trời khẩn vái: Lạy Thượng Đế của bề tôi, lạy Thượng Đế của bề tôi" trong khi đó thức ăn của y Haram, nước uống của y Haram, quần áo của y Haram và cơ thể của y được phát triển từ thứ Haram. Thế thì làm sao lời cầu xin của y được chấp nhận?"

Sahih Muslim, số 1015.

Và Allah Tối Cao phán:

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần): "Ai đã cấm những thứ làm đẹp cũng như các loại (thực phẩm tốt sạch mà Allah đã tạo ra cho đám bề tôi của Ngài?" Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: "Tất cả những thứ đó là dành cho những người có đức tin ở cuộc sống trần tục này và dành riêng cho họ ở Đời Sau." Như thế đó, TA (Allah) đã giải thích rõ các lời mặc khải của TA cho nhóm người hiểu biết.}

(chương 7 – Al-'Araf: 32).

Islam ra lệnh giữ tâm hồn, thể xác và nhà cửa sạch sẽ. Chính vì vậy, Islam cho phép kết hôn lập gia đình giống như giới Nabi trước đây cũng chỉ sai bảo toàn điều tốt đẹp, Allah Tối Cao phán:

{Chính Allah đã tạo ra cho các người những người bạn đời từ đồng loại của các người; và từ những người bạn đời của các người, Ngài đã tạo ra cho các người con cái và cháu chắt; và Ngài ban cho các người nguồn thực phẩm tốt sạch. Lý nào họ lại tin tưởng vào những thứ nguy tạo và phủ nhận ân huệ của Allah?!}

(chương 16 – An-Nahl: 72).

Allah Tối Cao phán:

{(4) Người hãy làm sạch y phục của Người.

(5) Người hãy tránh xa việc thờ phượng các bực tượng.}

(chương 74 – Al-Muddaththir: 4, 5).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Không được vào Thiên Đàng đối với kẻ mà trong con tim của y có tự cao dù chỉ nặng bằng hạt cải.” Một người đàn ông hỏi: Quả thật, đối với một người đàn ông thích mặc quần áo và giày dép của mình đẹp đẽ thì sao? Người đáp: “Quả thật, Allah là Đấng Đẹp Đẽ luôn yêu thích sự đẹp đẽ, còn tự cao là không chấp nhận chân lý và khinh thường mọi người.”

Sahih Muslim, số 91.

34- Islam cấm: Shirk với Allah, vô đức tin, thờ phượng bực tượng, nói về Allah một cách không kiến thức, giết con cái, giết người vô tội, tàn phá trái đất, bùa thuật, mọi điều ô uế công khai hay thầm kín, Zina (tình dục ngoài hôn nhân), tình dục đồng giới, Riba (vay lãi), ăn xác chết và mọi động vật cắt tiết cúng bái bực tượng; cấm ăn thịt heo và mọi thứ ô uế, dơ bẩn khác; cấm ăn tài sản của trẻ mồ côi, gian lận trong việc cân đo, đong đếm; cấm đoạn tuyệt tình dòng tộc. Tất cả Nabi đều thống nhất cấm tất cả những điều này.

Islam cấm: Shirk với Allah, vô đức tin, thờ phượng bực tượng, nói về Allah một cách không kiến thức, giết con cái, Allah Tối Cao phán: {(151) Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với thiên hạ): “(Này hỡi mọi người) hãy cùng đến đây, Ta sẽ đọc cho các người những điều mà Thượng Đế của các người đã cấm các người, đó là: các người không được tổ hợp với Ngài bất cứ thứ gì; các người hãy hiếu thảo với cha mẹ; các người không được giết con cái của các người vì sợ cái nghèo bởi TA (Allah) mới là Đấng Cung Dưỡng cho các người và bọn chúng; các người không được đến gần những hành vi ô uế (tình dục ngoài hôn nhân) dù công khai hay kín đáo; các người không được giết một sinh mạng mà Allah đã quy định bất khả xâm phạm trừ phi vì lý do chính đáng. Đó là những điều cấm mà Ngài đã sắc lệnh cho các người mong rằng các người hiểu (mà tuân thủ chấp hành).”} (152) “Các người không được đến gần tài sản của trẻ mồ côi trừ phi các người muốn cải thiện đời sống cho chúng đến khi chúng lớn khôn (tự quản lý được tài sản riêng); các người hãy đong, đo và cân cho đúng; TA không bắt bất cứ linh hồn nào làm quá khả năng của nó; khi các người nói thì các người hãy nói lời lẽ công bằng cho dù (lời lẽ công bằng đó có nghịch lại) với bà con ruột thịt (của các người); các người hãy thực hiện cho đúng giao ước của Allah. Đó là những điều lệnh mà Ngài đã ban hành cho các người mong rằng các người ghi nhớ (mà tuân thủ chấp hành).”} (chương 6 – Al-An’am: 151, 152). Và Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, Thượng Đế của Ta chỉ cấm những điều ô uế dù công khai hay kín đáo; chỉ cấm điều tội lỗi và áp bức (người khác) một cách bất công; Ngài chỉ cấm việc tổ hợp (các thần linh) cùng với Allah trong thờ phượng, điều mà Ngài không ban xuống (cho

ai) bất cứ thẩm quyền nào; và Ngài chỉ cấm các người nói về Allah khi các người không biết gì (về Ngài).”(chương 7 – Al-‘Araf: 33).Islam cấm giết người vô tội, Allah Tối Cao phán:{Các người không được giết hại bất cứ một sinh mạng nào mà Allah đã cấm ngoại trừ với lý do chính đáng (theo giáo luật). Đối với người bị giết oan thì người thân của y được TA ban cho thẩm quyền (đòi lại công bằng: yêu cầu đền mạng hoặc tha mạng và nhận bồi thường hoặc không nhận bồi thường theo giáo luật), nhưng chớ vượt quá mức giới hạn trong việc giết chóc (như phanh thầy chẳng hạn) bởi y sẽ được (luật pháp Islam) giúp đỡ.}(chương 17 – Al-Isra’: 33).Và Allah Tối Cao phán:{Họ là những người không cầu nguyện bất cứ thần linh nào khác cùng với Allah cũng không giết một sinh mạng vô tội trừ phi với lý do chính đáng; họ không làm điều Zina; và ai vi phạm những điều đó đáng bị tội.}(chương 25 – Al-Furqan: 68).Islam cấm tàn phá trái đất, Allah Tối Cao phán:{Các người chớ đừng hủy hoại trái đất sau khi nó đã được cải thiện.}(chương 7 – Al-‘Araf: 56).Allah Tối Cao phán cho biết Nabi Shu’aib khi nói với người dân của mình:{Hỡi người dân của Ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Quả thật, một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người đã đến với các người. Cho nên, các người hãy đong đo cho đúng, cân cho đủ, các người chớ đừng gian lận thiên hạ bất cứ điều gì, và chớ đừng tàn phá trái đất (bằng tội lỗi) sau khi nó đã được lập trật tự. Điều đó tốt nhất cho các người nếu các người là những người có đức tin.}(chương 7 – Al-‘Araf: 85).Islam cấm bùa thuật, Đấng Chân Lý Hiển Vinh và Tối Cao phán:“Người hãy ném chiếc gậy trong tay phải của người xuống, nó sẽ nuốt hết những vật mà họ đã làm ra. Quả thật, vật mà họ đã làm chẳng qua chỉ là trò ảo thuật. Và nhà ảo thuật sẽ không thành công dù từ đâu đến đi chẳng nữa.}(chương 20 – Taha: 69).Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Các người hãy tránh xa bảy điều huỷ diệt.” Mọi người hỏi: Thừa Thiên Sứ, chúng là những điều gì? Người đáp: “Shirk với Allah, bùa thuật, giết hại người được Allah bảo vệ trừ khi vì chân lý, ăn đồng tiền vay lãi, ăn tài sản trẻ mồ côi, bỏ trốn vào ngày giao chiến và vu khống những phụ nữ đoan chính.”Sahih Al-Bukhari, 6857.Islam cấm mọi điều ô uế công khai hay thầm kín, Zina (tình dục ngoài hôn nhân), tình dục đồng giới, và ở ngay dòng đầu của đoạn này, các bằng chứng cho thấy điều, và Islam cấm vay lãi, Allah Tối Cao phán:{Hỡi những người có đức tin, các người hãy sợ Allah mà bỏ đi phần còn lại của tiền lời cho vay, nếu các người thật sự có đức tin nơi Ngài.Nhưng nếu các người không phục tùng theo mệnh lệnh thì xem như các người đã khai chiến với Allah và Thiên Sứ của Ngài. Tuy nhiên, nếu các người biết ăn năn hối cải thì các người được thu hồi tiền vốn của mình, đây là cách các người không gây bất công cho ai và cũng không bị thiệt thòi.}(chương 2 – Al-Baqarah: 278, 279).Allah đã không cho bất cứ tội lỗi nào là hành vi chiến tranh với Ngài và Thiên Sứ của ngoài tội vay lãi bởi vì vay lãi, nó làm hư tôn giáo, quê hương, tài sản và sinh mạng.Islam cấm ăn xác chết và mọi động vật cất tiết cúng bái bực tượng, thần linh; cấm ăn thịt heo, Allah Tối Cao phán:{Các người bị cấm ăn động vật chết, máu (tiết), thịt heo, những con vật cúng tế (cho ai khác) ngoài Allah (hoặc không nhân danh Allah lúc cất tiết), những con vật bị giết bằng cách làm cho chết ngạt, những con vật bị giết bằng cách đánh đập, những con vật bị giết bằng cách thả rơi từ trên cao xuống, những con vật bị giết bằng cách cho chúng húc nhau, những con vật bị thú dữ ăn thịt trừ phi các người kịp thời cất tiết chúng (lúc chúng vẫn chưa chết); các người bị cấm ăn thịt những con vật được giết cúng tế trên đá (cho các thần linh ngoài Allah) và các người bị cấm chia phần bằng hình thức xin xăm. Quả thật, tất cả những thứ (bị cấm) đó đều bản thù, ô uế.}(chương 5 – Al-Ma-idah: 3).Islam cấm uống rượu và mọi thứ ô uế, dơ bẩn khác, Allah Tối Cao phán:{Hỡi những người có đức tin! Quả thật (uống) rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ đá và xin xăm là những thứ ô uế thuộc hành vi của Shaytan. Bởi thế, các người hãy tránh xa chúng mong rằng các người thành đạt.Quả thật, Shaytan chỉ muốn gieo lòng hận thù và hiểm khích giữa các người qua (việc uống) rượu và cờ bạc. Thật ra (Shaytan) chỉ muốn cản trở các người tưởng nhớ Allah và muốn các người (sao lãng) lễ nguyện Salah mà thôi. Vậy các người không chịu ngưng ư?!}(chương 5 – Al-Ma-idah: 90, 91).Ở đoạn số 31 đã đề cập đến một trong những thuộc tính của Thiên Sứ được Allah báo trước trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) rằng Người cấm họ mọi điều bản thù, ô uế, Allah Tối Cao phán:{Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ.}(chương 7 – Al-‘Araf: 157).Islam cấm ăn tài sản của trẻ mồ côi, Allah Tối Cao phán:{Các người hãy giao lại cho trẻ mồ côi tài sản của chúng (khi chúng đã trưởng thành). Các người chớ đừng (vì tham lam) mà trao vật xấu của các người để đổi lấy vật tốt của chúng. Các người cũng đừng ăn chặn (tài sản của chúng bằng cách) nhập chung tài sản của chúng vào tài sản của các người, quả thật việc làm đó là một đại trọng tội.}(chương 4 – An-Nisa: 2).Và Allah Tối Cao phán:{Những kẻ ăn tài sản của trẻ mồ côi một cách bất công, thật ra là họ đang nuốt lửa vào bụng

của mình; rồi đây họ sẽ sớm bị thiêu đốt trong Hỏa Ngục.}(chương 4 – An-Nisa: 10).Islam cấm gian lận trong việc cân đo và đong đếm, Allah Tối Cao phán:{(1) Thật khốn thay cho những kẻ gian lận.Những kẻ mà khi nhận của người thì đòi cho đủ.Nhưng khi đong hoặc cân cho người thì lại cân và đong thiếu.Có phải những kẻ đó nghĩ rằng họ sẽ không được phục sinh?(chương 83 – Al-Mutaffifin: 1 - 4).

{(151) Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với thiên hạ): “(Này hỡi mọi người) hãy cùng đến đây, Ta sẽ đọc cho các người những điều mà Thượng Đế của các người đã cấm các người, đó là: các người không được tổ hợp với Ngài bất cứ thứ gì; các người hãy hiếu thảo với cha mẹ; các người không được giết con cái của các người vì sợ cái nghèo bởi TA (Allah) mới là Đấng Cung Dưỡng cho các người và bọn chúng; các người không được đến gần những hành vi ô uế (tình dục ngoài hôn nhân) dù công khai hay kín đáo; các người không được giết một sinh mạng mà Allah đã quy định bất khả xâm phạm trừ phi vì lý do chính đáng. Đó là những điều cấm mà Ngài đã sắc lệnh cho các người mong rằng các người hiểu (mà tuân thủ chấp hành).”

(152) “Các người không được đến gần tài sản của trẻ mồ côi trừ phi các người muốn cải thiện đời sống cho chúng đến khi chúng lớn khôn (tự quản lý được tài sản riêng); các người hãy đong, đo và cân cho đúng; TA không bắt bất cứ linh hồn nào làm quá khả năng của nó; khi các người nói thì các người hãy nói lời lẽ công bằng cho dù (lời lẽ công bằng đó có nghịch lại) với bà con ruột thịt (của các người); các người hãy thực hiện cho đúng giao ước của Allah. Đó là những điều lệnh mà Ngài đã ban hành cho các người mong rằng các người ghi nhớ (mà tuân thủ chấp hành).”}

(chương 6 – Al-An’am: 151, 152).

Và Allah Tối Cao phán:

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, Thượng Đế của Ta chỉ cấm những điều ô uế dù công khai hay kín đáo; chỉ cấm điều tội lỗi và áp bức (người khác) một cách bất công; Ngài chỉ cấm việc tổ hợp (các thần linh) cùng với Allah trong thờ phượng, điều mà Ngài không ban xuống (cho ai) bất cứ thẩm quyền nào; và Ngài chỉ cấm các người nói về Allah khi các người không biết gì (về Ngài).”}

(chương 7 – Al-‘Araf: 33).

Islam cấm giết người vô tội, Allah Tối Cao phán:

{Các người không được giết hại bất cứ một sinh mạng nào mà Allah đã cấm ngoại trừ với lý do chính đáng (theo giáo luật). Đối với người bị giết oan thì người thân của y được TA ban cho thẩm quyền (đòi lại công bằng: yêu cầu đền mạng hoặc tha mạng và nhận bồi thường hoặc không nhận bồi thường theo giáo luật), nhưng chớ vượt quá mức giới hạn trong việc giết chóc (như phanh thây chẳng hạn) bởi y sẽ được (luật pháp Islam) giúp đỡ.}

(chương 17 – Al-Isra’: 33).

Và Allah Tối Cao phán:

{Họ là những người không cầu nguyện bất cứ thần linh nào khác cùng với Allah cũng không giết một sinh mạng vô tội trừ phi với lý do chính đáng; họ không làm điều Zina; và ai vi phạm những điều đó đáng bị tội.}

(chương 25 – Al-Furqan: 68).

Islam cấm tàn phá trái đất, Allah Tối Cao phán:

{Các người chớ đừng hủy hoại trái đất sau khi nó đã được cải thiện.}

(chương 7 – Al-‘Araf: 56).

Allah Tối Cao phán cho biết Nabi Shu’aib khi nói với người dân của mình:

{Hỡi người dân của Ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Quả thật, một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người đã đến với các người. Cho nên, các người hãy đong đo cho đúng, cân cho đủ, các người chớ đừng gian lận

thiên hạ bất cứ điều gì, và chớ đừng tàn phá trái đất (bằng tội lỗi) sau khi nó đã được lập trật tự. Điều đó tốt nhất cho các người nếu các người là những người có đức tin.}

(chương 7 – Al-'Araf: 85).

Islam cấm bùa thuật, Đấng Chân Lý Hiển Vinh và Tối Cao phán:

{“Người hãy ném chiếc gậy trong tay phải của người xuống, nó sẽ nuốt hết những vật mà họ đã làm ra. Quả thật, vật mà họ đã làm chẳng qua chỉ là trò ảo thuật. Và nhà ảo thuật sẽ không thành công dù từ đâu đến đi chẳng nữa.”}

(chương 20 – Taha: 69).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Các người hãy tránh xa bảy điều huỷ diệt.” Mọi người hỏi: Thưa Thiên Sứ, chúng là những điều gì? Người đáp: “Shirk với Allah, bùa thuật, giết hại người được Allah bảo vệ trừ khi vì chân lý, ăn đồng tiền vay lãi, ăn tài sản trẻ mồ côi, bỏ trốn vào ngày giao chiến và vu khống những phụ nữ đoan chính.”

Sahih Al-Bukhari, 6857.

Islam cấm mọi điều ô uế công khai hay thầm kín, Zina (tình dục ngoài hôn nhân), tình dục đồng giới, và ở ngay dòng đầu của đoạn này, các bằng chứng cho thấy điều, và Islam cấm vay lãi, Allah Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin, các người hãy sợ Allah mà bỏ đi phần còn lại của tiền lời cho vay, nếu các người thật sự có đức tin nơi Ngài.

Nhưng nếu các người không phục tùng theo mệnh lệnh thì xem như các người đã khai chiến với Allah và Thiên Sứ của Ngài. Tuy nhiên, nếu các người biết ăn năn hối cải thì các người được thu hồi tiền vốn của mình, đây là cách các người không gây bất công cho ai và cũng không bị thiệt thòi.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 278, 279).

Allah đã không cho bất cứ tội lỗi nào là hành vi chiến tranh với Ngài và Thiên Sứ của ngoài tội vay lãi bởi vì vay lãi, nó làm hư tôn giáo, quê hương, tài sản và sinh mạng.

Islam cấm ăn xác chết và mọi động vật cắt tiết cúng bái bực tượng, thần linh; cấm ăn thịt heo, Allah Tối Cao phán:

{Các người bị cấm ăn động vật chết, máu (tiết), thịt heo, những con vật cúng tế (cho ai khác) ngoài Allah (hoặc không nhân danh Allah lúc cắt tiết), những con vật bị giết bằng cách làm cho chết ngạt, những con vật bị giết bằng cách đánh đập, những con vật bị giết bằng cách thả rơi từ trên cao xuống, những con vật bị giết bằng cách cho chúng húc nhau, những con vật bị thú dữ ăn thịt trừ phi các người kịp thời cắt tiết chúng (lúc chúng vẫn chưa chết); các người bị cấm ăn thịt những con vật được giết cúng tế trên đá (cho các thần linh ngoài Allah) và các người bị cấm chia phần bằng hình thức xin xăm. Quả thật, tất cả những thứ (bị cấm) đó đều bản thủy, ô uế.}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 3).

Islam cấm uống rượu và mọi thứ ô uế, dơ bẩn khác, Allah Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin! Quả thật (uống) rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ đá và xin xăm là những thứ ô uế thuộc hành vi của Shaytan. Bởi thế, các người hãy tránh xa chúng mong rằng các người thành đạt.

Quả thật, Shaytan chỉ muốn gieo lòng hận thù và hiềm khích giữa các người qua (việc uống) rượu và cờ bạc. Thật ra (Shaytan) chỉ muốn cản trở các người tưởng nhớ Allah và muốn các người (sao lãng) lễ nguyện Salah mà thôi. Vậy các người không chịu ngưng ư?!}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 90, 91).

Ở đoạn số 31 đã đề cập đến một trong những thuộc tính của Thiên Sứ được Allah báo trước trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) rằng Người cấm họ mọi điều bẩn thỉu, ô uế, Allah Tối Cao phán:

{Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ.}

(chương 7 – Al-'Araf: 157).

Islam cấm ăn tài sản của trẻ mồ côi, Allah Tối Cao phán:

{Các người hãy giao lại cho trẻ mồ côi tài sản của chúng (khi chúng đã trưởng thành). Các người chớ dùng (vì tham lam) mà trao vật xấu của các người để đổi lấy vật tốt của chúng. Các người cũng đừng ăn chặn (tài sản của chúng bằng cách) nhập chung tài sản của chúng vào tài sản của các người, quả thật việc làm đó là một đại trọng tội.}

(chương 4 – An-Nisa: 2).

Và Allah Tối Cao phán:

{Những kẻ ăn tài sản của trẻ mồ côi một cách bất công, thật ra là họ đang nuốt lửa vào bụng của mình; rồi đây họ sẽ sớm bị thiêu đốt trong Hỏa Ngục.}

(chương 4 – An-Nisa: 10).

Islam cấm gian lận trong việc cân đo và đong đếm, Allah Tối Cao phán:

{(1) Thật khôn thay cho những kẻ gian lận.

Những kẻ mà khi nhận của người thì đòi cho đủ.

Nhưng khi đong hoặc cân cho người thì lại cân và đong thiếu.

Có phải những kẻ đó nghĩ rằng họ sẽ không được phục sinh?

(chương 83 – Al-Mutaffifin: 1 - 4).

Islam cấm đoạn tuyệt tình dòng tộc như đã đề cập ở đoạn số 31 với các câu Kinh và Hadith làm cơ sở, và tất cả các vị Nabi, các vị Thiên Sứ đều thống nhất cấm tất cả các điều này.

35- Islam cấm các tính xấu xa như nói dối, gian lận, phản bội, lừa đảo, ganh tị, hãm hại người khác, trộm cắp, bạo ngược, bất công và tất cả các tính xấu khác.

Islam cấm các tính xấu nói chung, Allah Tối Cao phán:{"Con chớ vênh mặt trước mọi người và chớ bước đi với dáng vẻ kênh kiệu trên mặt đất. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ cao ngạo khoác lác."}(chương 31 – Luqman: 18).Thiên Sứ của Allah nói:"Quả thật, người được Ta thương yêu nhất và được ở gần Ta nhất trong Ngày Phán Cuối Cùng là người có đạo đức tốt nhất trong các người. Và người bị Ta ghét nhất và ở xa Ta nhất trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng là những kẻ Thartharun (những kẻ ba hoa, khoác lác), những kẻ Mutashadiqun (những kẻ thô tục và khiếm nhã) và những kẻ Al-Mutafaihiqun." Mọi người hỏi: Chúng tôi đã biết những kẻ Thartharun và những kẻ Mutashadiqun, còn những kẻ Al-Mutafaihiqun là ai? Người đáp: "Là những kẻ tự cao."Assilsilah As-Sahihah, số 791.Islam cấm nói dối, Allah Tối Cao phán:{Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ phạm tội, kẻ gian dối.}(chương 40 – Ghafir: 28).Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Các người hãy tránh xa việc nói dối, bởi lẽ sự dối trá dẫn đến tình trạng hư đốn và sự hư đốn sẽ dẫn đến Hoả Ngục. Một người cứ nói dối và không ngừng việc nói dối đó cho đến khi Allah chứng nhận y là kẻ dối trá ở nơi Ngài."Sahih Muslim, số 2607.Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Dấu hiệu của kẻ giả tạo đức tin gồm có ba điều: Khi

nói chuyện thì dối, khi hứa thì không giữ lời và khi được tín nhiệm thì phản bội.”Sahih Al-Bukhari, 6095. Islam cấm gian lận Trong một Hadith được ghi lại, Thiên Sứ của Allah ﷺ đi ngang một chỗ bày bán lương thực khô thì Người đưa tay vào bên trong mớ lương thực khô thì thấy bị ướt ở các ngón tay, Người hỏi: “Đây là gì vậy ông chủ?” Người bán hàng đáp: Dạ, nó bị trúng nước mưa thừa Thiên Sứ của Allah. Thiên Sứ nói: “Vậy, sao anh không chịu đặt nó ở bên trên để mọi người nhìn thấy, ai gian lận thì không phải tin đồ của Ta.”Sahih Muslim, số 102. Islam cấm phản bội, lừa đảo, Allah Tối Cao phán: {Hỡi những người có đức tin! Các người đừng lừa dối Allah và Sứ Giả (Muhammad), và các người chớ gian lận những tín vật được ủy thác cho các người trong lúc các người biết rõ (đó là lừa dối và bất tín).} (chương 8 – Al-Anfal: 27). Đấng Tối Cao phán: {Những người thực hiện đúng giao ước với Allah và không phá vỡ giao ước (của Ngài)} (chương 13 – Ar-Ra’d: 20). Thiên Sứ của Allah ﷺ căn dặn quân lính của Người trước khi xuất trận: “Các người hãy chiến đấu (vì chính nghĩa của Allah), chớ đừng chiếm đoạt (chiến lợi phẩm), chớ đừng bội ước, chớ đừng phan thây (xác chết) và chớ đừng giết trẻ con.” Sahih Muslim, số 1731. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Có bốn điều mà ai có chúng trong người thì là kẻ giả tạo đức tin đích thực, còn ai chỉ có trong người một trong số chúng thì là kẻ đã có một phần của sự giả tạo đức tin cho đến khi y loại bỏ nó. Đó là: khi được tín nhiệm phản bội, khi nói thì dối, khi hứa thì không giữ lời, và khi tranh luận thì vắng tục.” Sahih Al-Bukhari, 34. Islam cấm ranh tị, Allah Tối Cao phán: {Hoặc lẽ nào họ đem lòng ganh tị với thiên hạ (Thiên Sứ Muhammad và các vị bạn đạo của Y) về ân huệ mà Allah ban cho họ trong khi trước đây TA đã ban cho hậu duệ của Ibrahim Kinh Sách và sự khôn ngoan và TA đã ban cho họ vương quyền vĩ đại?!} (chương 4 – An-Nisa’: 54). Và Allah Tối Cao phán: {Rất nhiều dân Kinh Sách chỉ vì lòng ganh tị mà họ muốn kéo các người trở lại tình trạng vô đức tin như trước đây, mặc dù chân lý đã phơi bày rõ ràng trước mặt họ. Nhưng thôi, các người hãy lượng thứ và bỏ qua cho họ đến khi Allah ban hành sắc lệnh của Ngài xuống. Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi việc.} (chương 2 – Al-Baqarah: 109). Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Di căn đến các người mầm bệnh của các thế hệ trước đây, đó là ganh tị và thù ghét nhau. Nó chuyên cạo trọc, Ta không nói nó cạo trọc tóc mà nó cạo trọc tôn giáo. Xin thề bởi Đấng mà linh hồn Ta nằm trong tay Ngài rằng các người không thể vào Thiên Đàng cho đến khi các người đã có đức tin và các người không thể có đức tin cho đến khi các người biết thương yêu lẫn nhau. Các người có muốn Ta cho các người biết điều giúp các người có được như thế? Các người hãy chào Salam qua lại giữa các người.” Sunan At-Tirmizdi, số 2510. Islam cấm hãm hại người khác, Allah Tối Cao phán: {Cũng như thế, TA (Allah) đã đặt trong mỗi thị trấn những tên tội phạm lớn nhất của nó để chúng hoạch định âm mưu trong đó. Tuy nhiên, chúng chỉ mưu hại chính bản thân chúng trong lúc chúng không nhận thấy (điều đó).} (chương 6 – Al-An’am: 123). Allah Tối Cao cho biết người Do Thái đã tìm cách sát hại Masih Ysa (Giê-su), họ đã lên kế hoạch nhưng Allah đã lập kế hoạch đối với chúng, và âm mưu hiểm độc của họ không hại được ai ngoài bọn họ, Allah Tối Cao phán: {(52) Khi Ysa nhận thấy sự vô đức tin ở nơi họ thì Y đã lên tiếng hỏi: “Ai sẽ là người phò trợ cho Ta (trong việc kêu gọi) đến với Allah?” Các tông đồ đáp: “Chúng tôi sẽ là những người phò trợ cho (tôn giáo của) Allah, chúng tôi đã có đức tin nơi Allah, và chúng tôi chứng nhận mình là những người Muslim (thần phục Allah).” (53) (Các tông đồ của Ysa cầu nguyện): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã có đức tin nơi điều mà Ngài đã mặc khải và bầy tôi nguyện đi theo vị Thiên Sứ (của Ngài). Bởi vậy, xin Ngài hãy ghi tên bầy tôi cùng với những người chứng nhận (của sự thật này).” (54) (Những kẻ vô đức tin) đã mưu toan lập kế hoạch (hãm hại Ysa) và Allah cũng hoạch định mưu kế (của Ngài). Tuy nhiên, Allah là Đấng hoạch định mưu kế siêu việt. (55) (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah phán: “Hỡi Ysa, nay TA sẽ làm cho Người chết (tạm), rồi mang (cả hồn lẫn xác) Người lên cùng với TA và TA sẽ tẩy sạch Người khỏi (mọi lời cáo buộc của) những kẻ vô đức tin và TA sẽ phù hộ cho những ai theo Người cao hơn những kẻ vô đức tin cho đến Ngày Phục Sinh. Rồi đây các người được đưa về trình diện TA để TA phân xử mọi điều mà các người tranh chấp lẫn nhau.” (chương 3 – Ali ‘Imran: 52 - 55). Allah Tối Cao cho biết người dân của Nabi Saleh đã có mưu đồ sát hại Người và họ đã lên kế hoạch nhưng kế hoạch của họ bị Allah thấu tóm, Ngài đập tan kế hoạch của họ và tiêu diệt sạch bọn họ, Ngài phán: {(49) Những kẻ đó bảo: “Chúng ta hãy cùng nhau thề với Allah rằng chúng ta nhất định sẽ giết (Saleh) và gia đình của Y vào ban đêm, rồi chúng ta sẽ nói với người thừa kế của Y rằng chúng ta không hề biết gì đến việc gia đình Y bị thủ tiêu và chúng ta hoàn toàn nói thật.” (50) Họ đã mưu toan một kế hoạch và TA cũng đã sắp đặt một kế hoạch trong lúc họ không hề hay biết. (51) Người (hỡi Thiên Sứ) hãy xem mưu đồ của họ đã để lại kết cục cho họ như thế nào, chẳng phải TA đã tiêu diệt họ và toàn bộ đám dân của họ đó sao?!} (chương 27 – An-Naml: 49 - 51). Islam cấm trộm cắp, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Người Zina không được xem là người có đức tin khi y gian dâm, người trộm cắp không được xem là người có đức tin khi y trộm cắp và người uống rượu không được xem là người có đức tin khi y uống rượu, và sự sám hối sẽ không được chấp nhận

sau đó."Sahih Al-Bukhari, 6810.Islam cấm bạo ngược, Allah Tối Cao phán:{Quả thật, Allah ra lệnh phải công bằng, phải sống tốt đẹp và phải giúp đỡ họ hàng thân tộc, và Ngài nghiêm cấm tất cả những hành vi vô luân, sai trái và áp bức. Ngài răn dạy các người mong rằng các người có thể lưu tâm.}(chương 16 – An-Nahl: 90).Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Quả thật, Allah đã thiên khải cho Ta rằng các người hãy khiêm tốn và nhân từ để không còn ai bạo ngược với ai, và để không còn ai khinh thường ai."Sahih Abu Dawood, số 4895.Islam cấm bắt công, Allah Tối Cao phán:{Quả thật, Allah không ưa thích những kẻ làm điều sai quấy.}(chương 3 – Ali 'Imran: 57).Đấng Tối Cao phán:{Chắc chắn những kẻ sai quấy không bao giờ thành đạt.}(chương 6 – Al-An'am: 21).Đấng Tối Cao phán:{Nhưng những kẻ làm điều sai quấy, Ngài đã chuẩn bị cho chúng một sự trừng phạt đau đớn.}(chương 76 – Al-Insan: 31).Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Có ba hạng người mà sự cầu xin của họ không bị từ chối: Lãnh đạo cương trực, người nhịn chay cho đến khi xả chay, và lời cầu xin của người bị đối xử bất công, nó được mây chuyển đi và được tất cả cửa trời mở sẵn và Thượng Đế Toàn Năng và Hiền Vinh phán: Thề bởi sự toàn năng của TA, chắc chắn TA sẽ giúp người."Muslim, số 2749; At-Tirmizdi, số 2526; Ahmad, số 8043 và lời Hadith là của ông.Khi Thiên Sứ Muhammad ﷺ gửi Mu'azid đi Yemen, Người nói với ông:"Anh hãy coi chừng lời cầu xin của người bị bất công, bởi lẽ giữa lời cầu xin đó với Allah không có bất cứ rào cản nào."Sahih Al-Bukhari, 1496.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Chẳng phải kẻ bất công với người đã giao ước hoặc chèn ép y hoặc giao cho y công việc vượt khả năng của y hoặc lấy thứ gì đó từ y mà y không muốn sẽ phải bị Ta đứng ra bênh vực cho y trong Ngày Tận Thế đó sao!"Sunan Abu Dawood, 3052.Như bạn đã thấy Islam cấm tất cả các tính xấu, các ứng xử bất công và bạo ngược.

{“Con chớ vênh mặt trước mọi người và chớ bước đi với dáng vẻ kênh kiệu trên mặt đất. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ cao ngạo khoác lác.”}

(chương 31 – Luqman: 18).

Thiên Sứ của Allah nói:

“Quả thật, người được Ta thương yêu nhất và được ở gần Ta nhất trong Ngày Phán Cuối Cùng là người có đạo đức tốt nhất trong các người. Và người bị Ta ghét nhất và ở xa Ta nhất trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng là những kẻ Thartharun (những kẻ ba hoa, khoác lác), những kẻ Mutashadiqun (những kẻ thô tục và khiếm nhã) và những kẻ Al-Mutafaihiqun.” Mọi người hỏi: Chúng tôi đã biết những kẻ Thartharun và những kẻ Mutashadiqun, còn những kẻ Al-Mutafaihiqun là ai? Người đáp: “Là những kẻ tự cao.”

Assilsilah As-Sahihah, số 791.

Islam cấm nói dối, Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ phạm tội, kẻ gian dối.}

(chương 40 – Ghafir: 28).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Các người hãy tránh xa việc nói dối, bởi lẽ sự dối trá dẫn đến tình trạng hư đốn và sự hư đốn sẽ dẫn đến Hoả Ngục. Một người cứ nói dối và không ngừng việc nói dối đó cho đến khi Allah chứng nhận y là kẻ dối trá ở nơi Ngài.”

Sahih Muslim, số 2607.

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Dấu hiệu của kẻ giả tạo đức tin gồm có ba điều: Khi nói chuyện thì dối, khi hứa thì không giữ lời và khi được tín nhiệm thì phản bội.”

Sahih Al-Bukhari, 6095.

Islam cấm gian lận

Trong một Hadith được ghi lại, Thiên Sứ của Allah ﷺ đi ngang một chỗ bày bán lương thực khô thì Người đưa tay vào bên trong mớ lương thực khô thì thấy bị ướt ở các ngón tay, Người hỏi: “Đây là gì vậy ông chủ?” Người bán hàng đáp: Dạ, nó bị trúng nước mưa thưa Thiên Sứ của Allah. Thiên Sứ

nói: “Vây, sao anh không chịu đặt nó ở bên trên để mọi người nhìn thấy, ai gian lận thì không phải tín đồ của Ta.”

Sahih Muslim, số 102.

Islam cấm phản bội, lừa đảo, Allah Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin! Các người đừng lừa dối Allah và Sứ Giả (Muhammad), và các người chớ gian lận những tín vật được ủy thác cho các người trong lúc các người biết rõ (đó là lừa dối và bất tín).}

(chương 8 – Al-Anfal: 27).

Đấng Tối Cao phán:

{Những người thực hiện đúng giao ước với Allah và không phá vỡ giao ước (của Ngài)}

(chương 13 – Ar-Ra'd: 20).

Thiên Sứ của Allah ﷺ căn dặn quân lính của Người trước khi xuất trận:

“Các người hãy chiến đấu (vì chính nghĩa của Allah), chớ đừng chiếm đoạt (chiến lợi phẩm), chớ đừng bội ước, chớ đừng phan thây (xác chết) và chớ đừng giết trẻ con.”

Sahih Muslim, số 1731.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Có bốn điều mà ai có chúng trong người thì là kẻ giả tạo đức tin đích thực, còn ai chỉ có trong người một trong số chúng thì là kẻ đã có một phần của sự giả tạo đức tin cho đến khi y loại bỏ nó. Đó là: khi được tín nhiệm phản bội, khi nói thì dối, khi hứa thì không giữ lời, và khi tranh luận thì văng tục.”

Sahih Al-Bukhari, 34.

Islam cấm ranh tị, Allah Tối Cao phán:

{Hoặc lẽ nào họ đem lòng ganh tị với thiên hạ (Thiên Sứ Muhammad và các vị bạn đạo của Y) về ân huệ mà Allah ban cho họ trong khi trước đây TA đã ban cho hậu duệ của Ibrahim Kinh Sách và sự khôn ngoan và TA đã ban cho họ vương quyền vĩ đại?!}

(chương 4 – An-Nisa': 54).

Và Allah Tối Cao phán:

{Rất nhiều dân Kinh Sách chỉ vì lòng ganh tị mà họ muốn kéo các người trở lại tình trạng vô đức tin như trước đây, mặc dù chân lý đã phơi bày rõ ràng trước mặt họ. Nhưng thôi, các người hãy lượng thứ và bỏ qua cho họ đến khi Allah ban hành sắc lệnh của Ngài xuống. Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi việc.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 109).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Di căn đến các người mầm bệnh của các thế hệ trước đây, đó là ganh tị và thù ghét nhau. Nó chuyên cạo trọc, Ta không nói nó cạo trọc tóc mà nó cạo trọc tôn giáo. Xin thề bởi Đấng mà linh hồn Ta nằm trong tay Ngài rằng các người không thể vào Thiên Đàng cho đến khi các người đã có đức tin và các người không thể có đức tin cho đến khi các người biết thương yêu lẫn nhau. Các người có muốn Ta cho các người biết điều giúp các người có được như thế? Các người hãy chào Salam qua lại giữa các người.”

Sunan At-Tirmizdi, số 2510.

Islam cấm hãm hại người khác, Allah Tối Cao phán:

{Cũng như thế, TA (Allah) đã đặt trong mỗi thị trấn những tên tội phạm lớn nhất của nó để chúng hoạch định âm mưu trong đó. Tuy nhiên, chúng chỉ mưu hại chính bản thân chúng trong lúc chúng không nhận thấy (điều đó).}

(chương 6 – Al-An'am: 123).

Allah Tối Cao cho biết người Do Thái đã tìm cách sát hại Masih Ysa (Giê-su), họ đã lên kế hoạch nhưng Allah đã lập kế hoạch đối với chúng, và âm mưu hiểm độc của họ không hại được ai ngoài bọn họ, Allah Tối Cao phán:

{(52) Khi Ysa nhận thấy sự vô đức tin ở nơi họ thì Y đã lên tiếng hỏi: "Ai sẽ là người phò trợ cho Ta (trong việc kêu gọi) đến với Allah?" Các tông đồ đáp: "Chúng tôi sẽ là những người phò trợ cho (tôn giáo của) Allah, chúng tôi đã có đức tin nơi Allah, và chúng tôi chứng nhận mình là những người Muslim (thần phục Allah)."

(53) (Các tông đồ của Ysa cầu nguyện): "Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã có đức tin nơi điều mà Ngài đã mặc khải và bầy tôi nguyện đi theo vị Thiên Sứ (của Ngài). Bởi vậy, xin Ngài hãy ghi tên bầy tôi cùng với những người chứng nhận (của sự thật này)".

(54) (Những kẻ vô đức tin) đã mưu toan lập kế hoạch (hãm hại Ysa) và Allah cũng hoạch định mưu kế (của Ngài). Tuy nhiên, Allah là Đấng hoạch định mưu kế siêu việt.

(55) (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah phán: "Hỡi Ysa, nay TA sẽ làm cho Người chết (tạm), rồi mang (cả hồn lẫn xác) Người lên cùng với TA và TA sẽ tẩy sạch Người khỏi (mọi lời cáo buộc của) những kẻ vô đức tin và TA sẽ phù hộ cho những ai theo Người cao hơn những kẻ vô đức tin cho đến Ngày Phục Sinh. Rồi đây các người được đưa về trình diện TA để TA phân xử mọi điều mà các người tranh chấp lẫn nhau."

(chương 3 – Ali 'Imran: 52 - 55).

Allah Tối Cao cho biết người dân của Nabi Saleh đã có mưu đồ sát hại Người và họ đã lên kế hoạch nhưng kế hoạch của họ bị Allah thâm tóm, Ngài đập tan kế hoạch của họ và tiêu diệt sạch bọn họ, Ngài phán:

{(49) Những kẻ đó bảo: "Chúng ta hãy cùng nhau thề với Allah rằng chúng ta nhất định sẽ giết (Saleh) và gia đình của Y vào ban đêm, rồi chúng ta sẽ nói với người thừa kế của Y rằng chúng ta không hề biết gì đến việc gia đình Y bị thủ tiêu và chúng ta hoàn toàn nói thật."

(50) Họ đã mưu toan một kế hoạch và TA cũng đã sắp đặt một kế hoạch trong lúc họ không hề hay biết.

(51) Người (hỡi Thiên Sứ) hãy xem mưu đồ của họ đã để lại kết cuộc cho họ như thế nào, chẳng phải TA đã tiêu diệt họ và toàn bộ đám dân của họ đó sao?!

(chương 27 – An-Naml: 49 - 51).

Islam cấm trộm cắp, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

"Người Zina không được xem là người có đức tin khi y gian dâm, người trộm cắp không được xem là người có đức tin khi y trộm cắp và người uống rượu không được xem là người có đức tin khi y uống rượu, và sự sám hối sẽ không được chấp nhận sau đó."

Sahih Al-Bukhari, 6810.

Islam cấm bạo ngược, Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, Allah ra lệnh phải công bằng, phải sống tốt đẹp và phải giúp đỡ họ hàng thân tộc, và Ngài nghiêm cấm tất cả những hành vi vô luân, sai trái và áp bức. Ngài răn dạy các người mong rằng các người có thể lưu tâm.}

(chương 16 – An-Nahl: 90).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Quả thật, Allah đã thiên khải cho Ta rằng các người hãy khiêm tốn và nhân từ để không còn ai bạo ngược với ai, và để không còn ai khinh thường ai.”

Sahih Abu Dawood, số 4895.

Islam cấm bắt công, Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, Allah không ưa thích những kẻ làm điều sai quấy.}

(chương 3 – Ali ‘Imran: 57).

Đấng Tối Cao phán:

{Chắc chắn những kẻ sai quấy không bao giờ thành đạt.}

(chương 6 – Al-An’am: 21).

Đấng Tối Cao phán:

{Nhưng những kẻ làm điều sai quấy, Ngài đã chuẩn bị cho chúng một sự trừng phạt đau đớn.}

(chương 76 – Al-Insan: 31).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Có ba hạng người mà sự cầu xin của họ không bị từ chối: Lãnh đạo cương trực, người nhịn chay cho đến khi xả chay, và lời cầu xin của người bị đối xử bất công, nó được mây chuyển đi và được tất cả cửa trời mở sẵn và Thượng Đế Toàn Năng và Hiển Vinh phán: Thề bởi sự toàn năng của TA, chắc chắn TA sẽ giúp người.”

Muslim, số 2749; At-Tirmizdi, số 2526; Ahmad, số 8043 và lời Hadith là của ông.

Khi Thiên Sứ Muhammad ﷺ gửi Mu’azd đi Yemen, Người nói với ông:

“Anh hãy coi chừng lời cầu xin của người bị bắt công, bởi lẽ giữa lời cầu xin đó với Allah không có bất cứ rào cản nào.”

Sahih Al-Bukhari, 1496.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Chẳng phải kẻ bắt công với người đã giao ước hoặc chèn ép y hoặc giao cho y công việc vượt khả năng của y hoặc lấy thứ gì đó từ y mà y không muốn sẽ phải bị Ta đứng ra bênh vực cho y trong Ngày Tận Thế đó sao!”

Sunan Abu Dawood, 3052.

Như bạn đã thấy Islam cấm tất cả các tính xấu, các ứng xử bất công và bạo ngược.

36- Islam cấm mọi hình thức thương mại liên quan đến vay lãi hoặc có hại hoặc lừa gạt hoặc bất công hoặc hối lộ hoặc dẫn đến hiểm họa hoặc gây thiệt hại đến xã hội, tập thể và cá nhân.

Islam cấm mọi hình thức thương mại liên quan đến vay lãi hoặc có hại hoặc lừa gạt hoặc bất công hoặc hối lộ hoặc dẫn đến hiểm họa hoặc gây thiệt hại đến xã hội, tập thể và cá nhân. Ở ngay phần đầu của đoạn này đã liệt kê đầy đủ các câu Kinh và Hadith cấm vay lãi, bất công, hối lộ và tàn phá trái đất, Allah Tối Cao phán: {Và những kẻ gây phiền nhiễu đến những người có đức tin, nam cũng như nữ, một cách không thỏa đáng thì quả thật họ đã mang vào mình tội vu khống và tội danh rõ

ràng.}(chương 33 – Al-Ahzab: 58).Và Allah Tối Cao phán:{Người nào làm điều thiện thì được phúc cho bản thân mình, còn người nào làm điều xấu thì sẽ gặp điều xấu (tương ứng). Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) không bao giờ bắt công với người bề tôi (của Ngài).}(chương 41 – Fussilat: 46).Trong một Hadith, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Không được hại mình và hại người.”Sunan Abu Dawood.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì chớ đừng gây hại đến người láng giềng của y; ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì hãy đón tiếp khách của y thật nồng hậu và ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì hãy nói lời tốt đẹp hoặc giữ im lặng.” Có đường truyền khác: “... thì hãy đối xử tốt với người láng giềng của y.”Sahih Muslim, số 47.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Một phụ nữ bị trừng phạt vì một con mèo bởi vì cô ta đã nhốt nó lại đến chết. Cô ta bị đày vào Hỏa Ngục vì cô ta không cho nó ăn và không cho nó uống lúc nhốt nó và cũng không để nó tự do kiếm ăn ở bên ngoài.”Sahih Al-Bukhari, 3482.Đây chỉ là hành động gây hại đến con mèo, sẽ ra sao nếu như sự gây hại hướng đến con người, ông Ibnu ‘Umar thuật lại: Thiên Sứ của Allah ﷺ bước lên bục giảng lớn tiếng gọi:“Này hỡi những ai mà chỉ công nhận Islam bằng chiếc lưới của mình, chớ đức tin chưa thâm nhập vào con tim của y, chớ đừng gây hại đến tín đồ Muslim, chớ đừng bêu xấu họ và cũng chớ đừng theo dõi những điều xấu hổ của họ, bởi lẽ, kẻ nào theo dõi những điều xấu hổ của người anh Muslim của y, Allah sẽ theo dõi những điều được che giấu của y. Và ai mà Allah theo dõi những điều xấu hổ của y Ngài sẽ phơi bày chúng cho dù y thực hiện tại nhà của y trong đêm khuya.” Rồi Ibnu ‘Umar hướng mắt nhìn về Ngôi Đền hoặc Ka’bah, nói: “Nhà người vĩ đại làm sao và sự tôn nghiêm của người cũng vĩ đại không kém nhưng đối với Allah người có đức tin còn vĩ đại hơn người.”Tirmizdi, số 2032 và Ibnu Hibban, số 5763.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì chớ đừng gây hại đến người láng giềng của y; ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì hãy đón tiếp khách của y thật nồng hậu và ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì hãy nói lời tốt đẹp hoặc giữ im lặng.”Sahih Al-Bukhari, 6018.Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Nabi ﷺ nói: “Các người có biết kẻ trắng tay không?” Mọi người đáp: Người trắng tay trong chúng tôi, thưa Thiên Sứ của Allah là người không có tài sản và của cải gì cả. Thiên Sứ ﷺ nói: “Kẻ trắng tay trong cộng đồng của Ta là kẻ mà trong Ngày Phán có rất nhiều ân phước từ nhịn chay, lễ nguyện Salah, Zakah nhưng (ở cuộc sống trần gian) y đã mắng chửi người này, vu khống người kia, ăn tiền bất chính của người nọ, thế là y bị bắt trả ân phước của y (tương ứng với điều đã làm) cho từng người một, đến khi ân phước của y đã hết mà vẫn chưa trả hết tội lỗi đã làm thì người ta lấy tội lỗi của họ đổ lên y và cuối y bị ném vào Hỏa Ngục.”Muslim, số 2581; Tirmizdi, số 2418; Ahmad, số 8029 và lời Hadith của ông.Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Trên đường có một nhánh cây cản trở mọi người đi lại, một người đàn ông đã nhặt bỏ nó, vậy là y được vào Thiên Đàng.”Al-Bukhari, số 652 với ý nghĩa tương tự; Muslim, số 1914 cũng tương tự, Ibnu Maajah, số 3682; Ahmad, số 10432 và lời Hadith của hai ông. Chỉ mỗi việc nhặt bỏ những vật trở ngại trên đường đã được vào Thiên Đàng, sẽ như thế nào đối với kẻ gây hại đến con người và cuộc sống của họ.

Ở ngay phần đầu của đoạn này đã liệt kê đầy đủ các câu Kinh và Hadith cấm vay lãi, bắt công, hối lộ và tàn phá trái đất, Allah Tối Cao phán:

{Và những kẻ gây phiền nhiễu đến những người có đức tin, nam cũng như nữ, một cách không thỏa đáng thì quả thật họ đã mang vào mình tội vu khống và tội danh rõ ràng.}

(chương 33 – Al-Ahzab: 58).

Và Allah Tối Cao phán:

{Người nào làm điều thiện thì được phúc cho bản thân mình, còn người nào làm điều xấu thì sẽ gặp điều xấu (tương ứng). Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) không bao giờ bắt công với người bề tôi (của Ngài).}

(chương 41 – Fussilat: 46).

Trong một Hadith, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: “Không được hại mình và hại người.”

Sunan Abu Dawood.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì chớ đừng gây hại đến người láng giềng của y; ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì hãy đón tiếp khách của y thật nồng hậu và ai đã tin tưởng Allah và Đời Sau thì

hãy nói lời tốt đẹp hoặc giữ im lặng.” Có đường truyền khác: “... thì hãy đối xử tốt với người láng giềng của y.”

Sahih Muslim, số 47.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Một phụ nữ bị trừng phạt vì một con mèo bởi vì cô ta đã nhốt nó lại đến chết. Cô ta bị đày vào Hoả Ngục vì cô ta không cho nó ăn và không cho nó uống lúc nhốt nó và cũng không để nó tự do kiếm ăn ở bên ngoài.”

Sahih Al-Bukhari, 3482.

Đây chỉ là hành động gây hại đến con mèo, sẽ ra sao nếu như sự gây hại hướng đến con người, ông Ibnu ‘Umar thuật lại: Thiên Sứ của Allah ﷺ bước lên bục giảng lớn tiếng gọi:

“Này hỡi những ai mà chỉ công nhận Islam bằng chiếc lưới của mình, chứ đức tin chưa thâm nhập vào con tim của y, chớ đừng gây hại đến tín đồ Muslim, chớ đừng bêu xấu họ và cũng chớ đừng theo dõi những điều xấu hổ của họ, bởi lẽ, kẻ nào theo dõi những điều xấu hổ của người anh Muslim của y, Allah sẽ theo dõi những điều được che giấu của y. Và ai mà Allah theo dõi những điều xấu hổ của y Ngài sẽ phơi bày chúng cho dù y thực hiện tại nhà của y trong đêm khuya.” Rồi Ibnu ‘Umar hướng mắt nhìn về Ngôi Đền hoặc Ka’bah, nói: “Nhà người vĩ đại làm sao và sự tôn nghiêm của người cũng vĩ đại không kém nhưng đối với Allah người có đức tin còn vĩ đại hơn người.”

Tirmizdi, số 2032 và Ibnu Hibban, số 5763.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Ai đã tin tưởng Allah và Đờri Sau thì chớ đừng gây hại đến người láng giềng của y; ai đã tin tưởng Allah và Đờri Sau thì hãy đón tiếp khách của y thật nồng hậu và ai đã tin tưởng Allah và Đờri Sau thì hãy nói lời tốt đẹp hoặc giữ im lặng.”

Sahih Al-Bukhari, 6018.

Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Nabi ﷺ nói: “Các người có biết kẻ trảng tay không?” Mọi người đáp: Người trảng tay trong chúng tôi, thưa Thiên Sứ của Allah là người không có tài sản và của cải gì cả. Thiên Sứ ﷺ nói: “Kẻ trảng tay trong cộng đồng của Ta là kẻ mà trong Ngày Phán có rất nhiều ân phước từ nhịn chay, lễ nguyện Salah, Zakah nhưng (ở cuộc sống trần gian) y đã máng chửi người này, vu khống người kia, ăn tiền bất chính của người nọ, thế là y bị bắt trả ân phước của y (tương ứng với điều đã làm) cho từng người một, đến khi ân phước của y đã hết mà vẫn chưa trả hết tội lỗi đã làm thì người ta lấy tội lỗi của họ đổ lên y và cuối y bị ném vào Hoả Ngục.”

Muslim, số 2581; Tirmizdi, số 2418; Ahmad, số 8029 và lời Hadith của ông.

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Trên đường có một nhánh cây cản trở mọi người đi lại, một người đàn ông đã nhặt bỏ nó, vậy là y được vào Thiên Đàng.”

Al-Bukhari, số 652 với ý nghĩa tương tự; Muslim, số 1914 cũng tương tự; Ibnu Maajah, số 3682; Ahmad, số 10432 và lời Hadith của hai ông. Chỉ mỗi việc nhặt bỏ những vật trở ngại trên đường đã được vào Thiên Đàng, sẽ như thế nào đối với kẻ gây hại đến con người và cuộc sống của họ.

Islam đến để bảo vệ tâm trí, cấm mọi thứ làm hư hại nó, chẳng hạn như uống rượu, nâng cao địa vị của tâm trí, biến nó thành đối tượng của trách nhiệm, và giải phóng nó khỏi xiềng xích của mê tính dị đoan và thờ cúng thần

tượng. Trong Islam không hề có những điều bí ẩn hoặc giáo luật riêng dành cho một giai cấp nhất định nào đó, mà tất cả giáo luật của Islam đều phù hợp với tâm trí chân chính và dựa trên cơ sở công bằng và trí tuệ.

Islam đến để bảo vệ tâm trí, nâng cao địa vị trí của nó, Allah Tối Cao phán:{Bởi lẽ tất cả (mọi giác quan từ) cái nghe, cái nhìn và cả con tim đều phải chịu trách nhiệm cho sự làm chứng đó.}(chương 17 – Al-Isra': 36). Cho nên, trách nhiệm của mỗi người là phải bảo vệ tâm trí của mình. Theo đó, Islam đã cấm rượu và mọi chất gây nghiện (như ma túy, cần sa) - ở đoạn 34 đã đề cập rất nhiều câu Kinh cấm điều này và bây giờ xi kết thúc với lời phán của Allah:{mong rằng các người hiểu.}(chương 2 – Al-Baqarah: 242). Và Allah Tối Cao phán:{Cuộc sống trần gian này chỉ là trò vui chơi và thú tiêu khiển (ngăn ngừa cho những ai không muốn làm hài lòng Allah), và cõi Đời Sau thực sự tốt đẹp (trường tồn) cho những người ngoan đạo (luôn cố gắng làm Allah hài lòng). Lẽ nào các người không hiểu (hỡi những kẻ đa thần?!)}(chương 6 – Al-An'am: 32). Và Allah Tối Cao phán:{Quả thật, TA (Allah) đã ban Nó xuống dưới dạng Qur'an (một bài đọc) bằng tiếng Ả-rập mà các người có thể hiểu.}(chương 12 – Yusuf: 2). Allah Tối Cao trình bày rõ ràng nguồn chỉ đạo và sáng suốt sẽ không mang lại lợi ích ngoại trừ với người có trí tuệ bởi họ là những người chịu suy ngẫm, Ngài phán:{(Allah) ban sự khôn ngoan cho ai Ngài muốn, và ai được ban cho sự khôn ngoan thì quả thật y đã được ban cho biết bao điều tốt đẹp; tuy nhiên, không ai hiểu được điều đó ngoại trừ những người có kiến thức và chịu suy ngẫm.}(chương 2 – Al-Baqarah: 269). Vì vậy, Islam lấy tâm trí làm đối tượng quy trách nhiệm, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:"Cây viết được giơ lên (không ghi) đối ba đối tượng: Người ngủ cho đến khi thức dậy, trẻ con cho đến khi trưởng thành và người tâm thần, mất trí cho đến khi tỉnh táo."Al-Bukhari, số 5269; Abu Dawood, số 4402 và lời Hadith của ông; Tirmizdi, số 1423; An-Nasa-i', số 7346; Ahmad, số 956; và Ibnu Maajah, số 2042. Islam giải phóng tâm trí khỏi xiềng xích của mê tín dị đoan và thờ cúng thần tượng. Allah Tối Cao cho biết về tình trạng của những cộng đồng thời trước do mê tín dị đoan nên đã chối bỏ chân lý đến từ Allah:{Tương tự như thế, không một vị cảnh báo nào trước Người được TA cử phái đến cho một thị trấn mà những kẻ giàu có của thị trấn đó lại không nói: "Bọn ta thấy cha ông của bọn ta theo một tôn giáo nào đó nên bọn ta đi theo dấu chân của họ.}"(chương 43 – Az-Zukhruf: 23). Allah Tối Cao cho biết về Ibrahim, vị Khaleet của Ngài Người đã nói với người dân của mình:{(52) Khi Y nói với cha và người dân của Y: "Đây, những thứ hình tượng mà các người sùng bái là gì chứ?"(53) Họ bảo: "Bọn ta thấy cha mẹ của bọn ta thờ cúng chúng.}"(chương 21 – Al-Ambiya': 52, 53). Islam đến kêu gọi con người từ bỏ việc thờ phượng bực tượng và bài trừ mọi hình thức mê tín dị đoan mà họ thừa hưởng từ tổ tiên ông bà, để một lòng hướng theo đường lối của các vị Sứ Giả. Trong Islam không hề có điều bí ẩn hoặc giáo luật riêng dành cho một giai cấp nhất định nào đó. Có người hỏi ông 'Ali bin Abu Talib, ông là con của người bác và là con rể của Thiên Sứ ﷺ: Thiên Sứ của Allah có điều gì đó dành riêng cho các người không? Ông đáp: "Thiên Sứ của Allah ﷺ bất cứ điều gì áp dụng cho chúng tôi cũng đều áp dụng chung cho cộng đồng ngoại trừ điều nằm trong bao kiếm này của ta, rồi ông lấy ra mảnh ghi chép, trong đó viết: Allah nguyên rủa ai cất tiết không vì Allah; Allah nguyên rủa kẻ nào thay đổi ranh giới đất; Allah nguyên rủa kẻ mắng chửi cha y; và Allah nguyên rủa kẻ làm điều Bid'ah."Sahih Muslim, số 1978. Tất cả giáo luật của Islam đều phù hợp với tâm trí chân chính và dựa trên cơ sở công bằng và trí tuệ.

{Bởi lẽ tất cả (mọi giác quan từ) cái nghe, cái nhìn và cả con tim đều phải chịu trách nhiệm cho sự làm chứng đó.}

(chương 17 – Al-Isra': 36).

Cho nên, trách nhiệm của mỗi người là phải bảo vệ tâm trí của mình. Theo đó, Islam đã cấm rượu và mọi chất gây nghiện (như ma túy, cần sa) - ở đoạn 34 đã đề cập rất nhiều câu Kinh cấm điều này và bây giờ xi kết thúc với lời phán của Allah:

{mong rằng các người hiểu.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 242).

Và Allah Tối Cao phán:

{Cuộc sống trần gian này chỉ là trò vui chơi và thú tiêu khiển (ngắn ngủi cho những ai không muốn làm hài lòng Allah), và cõi Đời Sau thực sự tốt đẹp (trường tồn) cho những người ngoan đạo (luôn cố gắng làm Allah hài lòng). Lẽ nào các người không hiểu (hỡi những kẻ đa thần)?!}

(chương 6 – Al-An'am: 32).

Và Allah Tối Cao phán:

{Quả thật, TA (Allah) đã ban Nó xuống dưới dạng Qur'an (một bài đọc) bằng tiếng Ả-rập mà các người có thể hiểu.}

(chương 12 – Yusuf: 2).

Allah Tối Cao trình bày rõ ràng nguồn chỉ đạo và sáng suốt sẽ không mang lại lợi ích ngoại trừ với người có trí tuệ bởi họ là những người chịu suy ngẫm, Ngài phán:

{(Allah) ban sự khôn ngoan cho ai Ngài muốn, và ai được ban cho sự khôn ngoan thì quả thật y đã được ban cho biết bao điều tốt đẹp; tuy nhiên, không ai hiểu được điều đó ngoại trừ những người có kiến thức và chịu suy ngẫm.}

(chương 2 – Al-Baqarah: 269).

Vì vậy, Islam lấy tâm trí làm đối tượng quy trách nhiệm, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Cây viết được giơ lên (không ghi) đối ba đối tượng: Người ngủ cho đến khi thức dậy, trẻ con cho đến khi trưởng thành và người tâm thần, mất trí cho đến khi tỉnh táo.”

Al-Bukhari, số 5269; Abu Dawood, số 4402 và lời Hadith của ông; Tirmizdi, số 1423; An-Nasa-i', số 7346; Ahmad, số 956; và Ibnu Maajah, số 2042.

Islam giải phóng tâm trí khỏi xiềng xích của mê tín dị đoan và thờ cúng thần tượng. Allah Tối Cao cho biết về tình trạng của những cộng đồng thời trước do mê tín dị đoan nên đã chối bỏ chân lý đến từ Allah:

{Tương tự như thế, không một vị cảnh báo nào trước Người được TA cử phái đến cho một thị trấn mà những kẻ giàu có của thị trấn đó lại không nói: “Bọn ta thấy cha ông của bọn ta theo một tôn giáo nào đó nên bọn ta đi theo dấu chân của họ.”}

(chương 43 – Az-Zukhruf: 23).

Allah Tối Cao cho biết về Ibrahim, vị Khaleet của Ngài Người đã nói với người dân của mình:

{(52) Khi Y nói với cha và người dân của Y: “Đây, những thứ hình tượng mà các người sùng bái là gì chứ?”

(53) Họ bảo: “Bọn ta thấy cha mẹ của bọn ta thờ cúng chúng.”}

(chương 21 – Al-Ambiya': 52, 53).

Islam đến kêu gọi con người từ bỏ việc thờ phượng bực tượng và bài trừ mọi hình thức mê tín dị đoan mà họ thừa hưởng từ tổ tiên ông bà, để một lòng hướng theo đường lối của các vị Sứ Giả.

Trong Islam không hề có điều bí ẩn hoặc giáo luật dành riêng cho một giai cấp nhất định nào đó.

Có người hỏi ông 'Ali bin Abu Talib, ông là con của người bác và là con rể của Thiên Sứ ﷺ: Thiên Sứ của Allah có điều gì đó dành riêng cho các người không? Ông đáp: “Thiên Sứ của Allah ﷺ bất cứ điều gì áp dụng cho chúng tôi cũng đều áp dụng chung cho cộng đồng ngoại trừ điều nằm trong bao kiếm này của ta, rồi ông lấy ra mảnh ghi chép, trong đó viết: Allah nguyên rủa ai cất tiết không vì Allah; Allah nguyên rủa kẻ nào thay đổi ranh giới đất; Allah nguyên rủa kẻ mắng chửi cha y; và Allah nguyên rủa kẻ làm điều Bid'ah.”

Sahih Muslim, số 1978.

Tất cả giáo luật của Islam đều phù hợp với tâm trí chân chính và dựa trên cơ sở công bằng và trí tuệ.

Các tôn giáo nguy tạo đã không giúp tín đồ thấu hiểu hết mọi mâu thuẫn với tâm trí, khiến tông đồ rơi vào ảo tưởng rằng tôn giáo là thứ vượt bên trên tâm trí khiến nó không thể nhận thức và thấu hiểu được. Trong khi đó, Islam được công nhận là nguồn ánh sáng soi rọi con đường cho tâm trí; những người của tôn giáo nguy tạo muốn con người loại bỏ tâm trí để đi theo họ một cách mù quáng thì Islam muốn con người đánh thức sự nhận thức của tâm trí, để hiểu rõ được sự thật của mọi vấn đề mà họ đang theo.

Các tôn giáo nguy tạo đã không giúp tín đồ thấu hiểu hết mọi mâu thuẫn với tâm trí, khiến tông đồ rơi vào ảo tưởng rằng tôn giáo là thứ vượt bên trên tâm trí khiến nó không thể nhận thức và thấu hiểu được. Trong khi đó, Islam được công nhận là nguồn ánh sáng soi rọi con đường cho tâm trí; những người của tôn giáo nguy tạo muốn con người tin tưởng trong mù quáng, loại bỏ tâm trí, thì Islam muốn con người đánh thức sự nhận thức của tâm trí, để họ nghiên ngẫm, suy xét sự thật về mọi vấn đề mà họ đang theo, Allah Tối Cao phán:{Như thế đó, TA đã mặc khải cho Người (hỡi Thiên Sứ) Ruh (Qur'an) từ Mệnh Lệnh của TA. Trước đây, Người không hề biết Kinh Sách cũng như đức tin Iman là gì. Nhưng TA đã ban (Qur'an) xuống làm nguồn ánh sáng để TA hướng dẫn người nào TA muốn trong số đám bầy tôi của TA. Quả thật, Người đích thực là người hướng dẫn (nhân loại) đến con đường ngay chính.}(chương 42 – Ash-Shura: 52).Thông điệp của Thượng Đế chứa đựng các bằng chứng và lí lẽ hướng dẫn tâm trí chân chính đến với mọi sự thật mà con người khát khao đến với sự nhận thức và tin tưởng nơi nó, Allah Tối Cao phán:{Hỡi nhân loại, quả thật đã có một bằng chứng xác thực từ Thượng Đế của các người đến với các người; và TA đã ban xuống cho các người một nguồn ánh sáng rõ rệt (Qur'an).}(chương 4 - An-Nissa': 174).Allah Hiển Vinh và Tối Cao muốn con người sống trong ánh sáng của chỉ đạo, của kiến thức và sự thật. Nhưng Shaytan và những tà thần thì lại muốn cho con người luôn sống trong bóng tối của vô đức tin, ngu muội và lầm lạc, Allah Tối Cao phán:{Allah là Đấng Bảo Hộ của những người có đức tin, Ngài đưa họ ra khỏi nơi tăm tối đến với ánh sáng. Riêng những kẻ vô đức tin, đấng bảo hộ của họ là Taghut; chúng đưa họ từ nơi ánh sáng đến chỗ tối tăm. Những kẻ đó sẽ làm bạn với Hỏa Ngục, họ sẽ phải sống trong đó mãi mãi.}(chương 2 - Al-Baqarah: 257).

{Như thế đó, TA đã mặc khải cho Người (hỡi Thiên Sứ) Ruh (Qur'an) từ Mệnh Lệnh của TA. Trước đây, Người không hề biết Kinh Sách cũng như đức tin Iman là gì. Nhưng TA đã ban (Qur'an) xuống làm nguồn ánh sáng để TA hướng dẫn người nào TA muốn trong số đám bầy tôi của TA. Quả thật, Người đích thực là người hướng dẫn (nhân loại) đến con đường ngay chính.}

(chương 42 – Ash-Shura: 52).

Thông điệp của Thượng Đế chứa đựng các bằng chứng và lí lẽ hướng dẫn tâm trí chân chính đến với mọi sự thật mà con người khát khao đến với sự nhận thức và tin tưởng nơi nó, Allah Tối Cao phán:

{Hỡi nhân loại, quả thật đã có một bằng chứng xác thực từ Thượng Đế của các người đến với các người; và TA đã ban xuống cho các người một nguồn ánh sáng rõ rệt (Qur'an).}

(chương 4 - An-Nissa': 174).

Allah Hiển Vinh và Tối Cao muốn con người sống trong ánh sáng của chỉ đạo, của kiến thức và sự thật. Nhưng Shaytan và những tà thần thì lại muốn cho con người luôn sống trong bóng tối của vô đức tin, ngu muội và lầm lạc, Allah Tối Cao phán:

{Allah là Đấng Bảo Hộ của những người có đức tin, Ngài đưa họ ra khỏi nơi tăm tối đến với ánh sáng. Riêng những kẻ vô đức tin, đấng bảo hộ của họ là Taghut; chúng đưa họ từ nơi ánh sáng đến chỗ tối tăm. Những kẻ đó sẽ làm bạn với Hỏa Ngục, họ sẽ phải sống trong đó mãi mãi.}

(chương 2 - Al-Baqarah: 257).

39- Islam đề cao kiến thức khoa học xác thực và thúc đẩy việc nghiên cứu khoa học, không có ý tưởng bất chợt và ham muốn, đồng thời kêu gọi xem xét và nghiên cứu về bản thân và vũ trụ xung quanh và kết quả của khoa học chính xác không bao giờ mâu thuẫn với Islam.

Islam đề cao kiến thức khoa học xác thực, Allah Tối Cao phán:{Allah sẽ nâng cao cấp bậc cho những người có đức tin và những người hiểu biết trong các người. Quả thật, Allah thông toàn những điều các người làm.}(chương 58 – Al-Mujadalah: 11).Allah đã kết hợp sự chứng nhận của các học giả cùng với sự chứng nhận của Ngài và giới Thiên Thần cho sự chứng nhận vĩ đại, Allah Tối Cao phán:{Allah đã chứng nhận không có Thượng Đế (đích thực) nào khác ngoài Ngài, các Thiên Thần và những người hiểu biết đang duy trì nền công lý cũng chứng nhận (như thế). Quả thật, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.}(chương 3 – Ali 'Imran: 18).Điều này khẳng định vị thế của giới học giả trong Islam và Allah đã không ra lệnh cho Nabi của Ngài Muhammad ﷺ cầu xin Ngài ban cho thêm bất cứ điều gì ngoài kiến thức, Allah Tối Cao phán:{Và Người hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài ban thêm kiến thức cho bề tôi.”}(chương 20 – Taha: 114).Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Ai bước trên con đường học hỏi trao đổi kiến thức (Islam) thì y sẽ được Allah tạo cho y một con đường dễ dàng đến với Thiên Đàng. Quả thật, giới Thiên Thần luôn dang rộng cánh của mình thể hiện sự hài lòng với người trao đổi kiến thức, và người học hỏi kiến thức được vạn vật trên trời và dưới đất cầu xin Allah tha thứ, kể cả con cá ở dưới nước cũng cầu xin cho y. Quả thật, giá trị của một học giả so với một người sùng đạo giống như giá trị của (ánh sáng đêm) trăng rằm với những vì sao, và chắc chắn giới học giả là những người kế thừa từ giới Nabi. Tất nhiên, giới Nabi đã không để lại đồng vàng hay đồng bạc, mà quả thật Họ chỉ để lại kiến thức. Vì vậy, ai đã lấy được nó là y đã lấy được tài sản vô giá.”Abu Dawood, số 3641; Tirmizdi, số 2682; Ibnu Maajah, số 223 và lời Hadith của ông; và Ahmad, số 21715.Islam thúc đẩy việc nghiên cứu khoa học, không có ý tưởng bất chợt và ham muốn, đồng thời kêu gọi xem xét, nghiên cứu về bản thân và về vũ trụ xung quanh, Allah Tối Cao phán:TA (Allah) sẽ cho chúng thấy các dấu hiệu của TA ở các chân trời và ngay trên bản thân của chúng cho đến khi chúng thấy rõ rằng đó là sự thật. Lẽ nào Thượng Đế của Người (Thiên Sứ) không đủ là Nhân Chứng cho tất cả mọi việc ư?(chương 41 – Fussilat: 53).Allah Tối Cao phán:{Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur'an) mà họ sẽ tin đây!}(chương 7 – Al-'Araf: 185).Và Allah Tối Cao phán:{Sao họ không chịu đi chu du khắp trái đất để nhìn xem hậu quả của những ai sống trước họ như thế nào? Đám người đó mạnh hơn họ về sức lực, về khả năng khai khẩn đất đai, về tuổi thọ, về số lượng và sự giàu có; và những Sứ Giả đã

được cử phái đến với đám người đó mang theo những bằng chứng rõ rệt. Do đó, Allah đã không hề làm hại họ mà chính họ đã tự làm hại bản thân mình.}(chương 30 – Ar-Rum: 9). Các kết quả của khoa học xác thực sẽ không bao giờ mâu thuẫn với Islam. Chúng tôi sẽ dẫn chứng một thí dụ về vụ việc đã được Kinh Qur'an trình bày chuẩn xác chi tiết cách đây hơn một ngàn bốn trăm năm trước khi điều đó được công bố từ phía nghiên cứu khoa học sau này. Kết quả của công trình nghiên cứu khoa học đó hoàn toàn trùng khớp với Kinh Qur'an vĩ đại, đó là sự hình thành và phát triển của phôi thai trong bụng người mẹ, Allah Tối Cao phán:{(12) Quả thật, TA (Allah) đã tạo con người (Adam) từ một loại hỗn hợp đất sét.(13) Sau đó, TA tạo ra con người (con cháu của Adam) từ tinh dịch được lưu trữ tại một nơi an toàn (dạ con của người mẹ).(14) Rồi TA tạo tinh dịch thành một hòn máu đặc, kể đến TA tạo hòn máu đặc thành một miếng thịt, rồi từ miếng thịt TA tạo hóa thành xương, sau đó TA lại bao xương bằng thịt rồi làm cho nó thành một tạo vật khác (có linh hồn và được ra đời). Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt!(chương 23 – Al-Mu'minun: 12 - 14).

{Allah sẽ nâng cao cấp bậc cho những người có đức tin và những người hiểu biết trong các người. Quả thật, Allah thông toàn những điều các người làm.}

(chương 58 – Al-Mujadalah: 11).

Allah đã kết hợp sự chứng nhận của các học giả cùng với sự chứng nhận của Ngài và giới Thiên Thần cho sự chứng nhận vĩ đại, Allah Tối Cao phán:

{Allah đã chứng nhận không có Thượng Đế (đích thực) nào khác ngoài Ngài, các Thiên Thần và những người hiểu biết đang duy trì nền công lý cũng chứng nhận (như thế). Quả thật, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.}

(chương 3 – Ali 'Imran: 18).

Điều này khẳng định vị thế của giới học giả trong Islam và Allah đã không ra lệnh cho Nabi của Ngài Muhammad ﷺ cầu xin Ngài ban cho thêm bất cứ điều gì ngoài kiến thức, Allah Tối Cao phán:

{Và Người hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài ban thêm kiến thức cho bề tôi.”}

(chương 20 – Taha: 114).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Ai bước trên con đường học hỏi trao dồi kiến thức (Islam) thì y sẽ được Allah tạo cho y một con đường dễ dàng đến với Thiên Đàng. Quả thật, giới Thiên Thần luôn dang rộng cánh của mình thể hiện sự hài lòng với người trao dồi kiến thức, và người học hỏi kiến thức được vạn vật trên trời và dưới đất cầu xin Allah tha thứ, kể cả con cá ở dưới nước cũng cầu xin cho y. Quả thật, giá trị của một học giả so với một người sùng đạo giống như giá trị của (ánh sáng đêm) trăng rằm với những vì sao, và chắc chắn giới học giả là những người kế thừa từ giới Nabi. Tất nhiên, giới Nabi đã không để lại đồng vàng hay đồng bạc, mà quả thật Họ chỉ để lại kiến thức. Vì vậy, ai đã lấy được nó là y đã lấy được tài sản vô giá.”

Abu Dawood, số 3641; Tirmizdi, số 2682; Ibnu Maajah, số 223 và lời Hadith của ông; và Ahmad, số 21715.

Islam thúc đẩy việc nghiên cứu khoa học, không có ý tưởng bất chợt và ham muốn, đồng thời kêu gọi xem xét, nghiên cứu về bản thân và về vũ trụ xung quanh, Allah Tối Cao phán:

TA (Allah) sẽ cho chúng thấy các dấu hiệu của TA ở các chân trời và ngay trên bản thân của chúng cho đến khi chúng thấy rõ rằng đó là sự thật. Lẽ nào Thượng Đế của Người (Thiên Sứ) không đủ là Nhân Chứng cho tất cả mọi việc ư?

(chương 41 – Fussilat: 53).

Allah Tối Cao phán:

{Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur'an) mà họ sẽ tin đây!}

(chương 7 – Al-'Araf: 185).

Và Allah Tối Cao phán:

{Sao họ không chịu đi chu du khắp trái đất để nhìn xem hậu quả của những ai sống trước họ như thế nào? Đám người đó mạnh hơn họ về sức lực, về khả năng khai khẩn đất đai, về tuổi thọ, về số lượng và sự giàu có; và những Sứ Giả đã được cử phái đến với đám người đó mang theo những bằng chứng rõ rệt. Do đó, Allah đã không hề làm hại họ mà chính họ đã tự làm hại bản thân mình.}

(chương 30 – Ar-Rum: 9).

Các kết quả của khoa học xác thực sẽ không bao giờ mâu thuẫn với Islam. Chúng tôi sẽ dẫn chứng một thí dụ về vụ việc đã được Kinh Qur'an trình bày chuẩn xác chi tiết cách đây hơn một ngàn bốn trăm năm trước khi điều đó được công bố từ phía nghiên cứu khoa học sau này. Kết quả của công trình nghiên cứu khoa học đó hoàn toàn trùng khớp với Kinh Qur'an vĩ đại, đó là sự hình thành và phát triển của phôi thai trong bụng người mẹ, Allah Tối Cao phán:

{{(12) Quả thật, TA (Allah) đã tạo con người (Adam) từ một loại hỗn hợp đất sét.

(13) Sau đó, TA tạo ra con người (con cháu của Adam) từ tinh dịch được lưu trữ tại một nơi an toàn (dạ con của người mẹ).

(14) Rồi TA tạo tinh dịch thành một hòn máu đặc, kể đến TA tạo hòn máu đặc thành một miếng thịt, rồi từ miếng thịt TA tạo hóa thành xương, sau đó TA lại bao xương bằng thịt rồi làm cho nó thành một tạo vật khác (có linh hồn và được ra đời). Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt!

(chương 23 – Al-Mu'minun: 12 - 14).

Allah không chấp nhận và ban thưởng cho bất cứ hành động nào ở Đời Sau ngoài những ai đã tin tưởng Allah, biết thần phục Ngài và chấp nhận sứ mạng của các Thiên Sứ của Ngài. Và Allah không chấp nhận bất cứ hình thức thờ phượng nào ngoài các hình thức mà Ngài đã quy định. Làm gì có chuyện con người phủ nhận Allah rồi lại mong muốn được Ngài ban thưởng? Và Allah cũng không chấp nhận bất cứ đức tin của một ai trong thiên hạ ngoài những ai đã tin tưởng toàn bộ các vị Nabi và tin tưởng luôn cả sứ mạng của Muhammad ﷺ.

Allah không chấp nhận và ban thưởng cho bất cứ hành động nào ở Đời Sau ngoài những ai đã tin tưởng Allah, biết thần phục Ngài và chấp nhận sứ mạng của các Thiên Sứ của Ngài, Allah Tối Cao phán:{{(18) Ai muốn đời sống chớp nhoáng (của thế giới trần tục này) thì TA sẽ sớm ban cho đối với người nào TA muốn, nhưng rồi đây (ở Đời Sau) TA sẽ quăng y vào Ngục Lửa, Nó sẽ nung y một cách nhục nhã đáng khinh.(19) Còn ai muốn Đời Sau, cố gắng hành đạo và hết lòng tin tưởng thì công sức cũng như những nỗ lực của họ sẽ được đền đáp xứng đáng.}}(chương 17 – Al-Isra': 18, 19).Và Allah Tối Cao phán:{Do đó, người nào làm điều thiện tốt và có đức tin thì công sức của y sẽ không bị phủ nhận và chính TA sẽ ghi công lao cho y.}(chương 21 – Al-Ambiya': 94).Hơn nữa, Allah không chấp nhận bất cứ hình thức thờ phượng nào ngoài các hình thức mà Ngài đã quy định, Allah

Tối Cao phán: {Bởi thế, ai mong được gặp gỡ Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và ngoan đạo; và chớ đừng dựng một ai (vật gì) làm đối tác của Ngài trong việc thờ phượng Ngài.} (chương 18 – Al-Kahf: 110). Một việc làm không được xem là đức hạnh ngoại trừ phải phù hợp với quy định của Allah, một lòng thành khẩn chỉ vì Allah trong việc làm của mình và y phải còn là người tin tưởng nơi Allah, tin toàn bộ các vị Nabi và Sứ Giả của Ngài. Đối với ai làm khác đi thì việc làm đó là thứ vô giá trị, Allah Tối Cao phán: {Và TA sẽ xét lại mọi việc mà họ đã làm, tất cả đều bị TA biến nó thành tro bụi bay tứ tán.} (chương 25 – Al-Furqan: 23). Và Allah Tối Cao phán: {(2) Vào Ngày đó, có những gương mặt sẽ âm ảm vì sợ hãi. (3) Một mỗi và kiệt sức. (4) Chúng sẽ vào trong Hỏa Ngục cháy bùng.} (chương 88 – Al-Ghashiyah: 2 – 4). Đây là những gương mặt sợ hãi, kiệt sức với bao công sức đã bỏ ra nhưng không được đón nhận vì không phù hợp với chỉ đạo của Allah, thế là chỗ cư ngụ của họ là Hỏa Ngục, do bởi việc làm không phù hợp với giáo luật mà Allah đã ban hành. Đứng hơn là họ đã theo đường lối thờ phượng sai trái, mù quáng đi theo lời kêu gọi của tôn giáo nguy tạo của những tên dẫn đầu lệch lạc. Như vậy, một việc làm tốt đẹp được chấp nhận đối với Allah là nó phải rập khuôn với điều mà Thiên Sứ Muhammad mang đến. Làm gì có chuyện con người phủ nhận Allah rồi lại mong muốn được Ngài ban thưởng? Và Allah không chấp nhận bất cứ đức tin của một ai trong thiên hạ ngoài những ai đã tin tưởng toàn bộ các vị Nabi và tin tưởng luôn cả sứ mạng của Muhammad ﷺ. Chúng tôi đã liệt kê bằng chứng cho vấn đề này trong đoạn số 20, Allah Tối Cao phán: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: “Bây tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hỏi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài.”} (chương 2 – Al-Baqarah: 285). Allah Tối Cao phán: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy tin nơi Allah, nơi Thiên Sứ của Ngài, nơi Kinh Sách (Qur’an) mà Ngài đã ban xuống cho Thiên Sứ của Ngài cũng như các Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống trước đây. Người nào phủ nhận Allah, các Thiên Thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các Thiên Sứ của Ngài và Ngày Phán Xét Cuối Cùng thì quả thật y đã lầm lạc quá xa.} (chương 4 – An-Nisa’: 136). Và Allah Tối Cao phán: {(Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah lấy giao ước với các vị Nabi rằng: “Cho dù TA có ban cho các người Kinh Sách và sự khôn ngoan ra sao nhưng một khi Thiên Sứ (Muhammad) được cử đến kế nhiệm thì bắt buộc các người phải hết lòng tin tưởng Y và hết lòng phò trợ Y.” (Allah) hỏi họ: “Các người có chấp nhận và đảm bảo với TA về giao ước này không?” Tất cả đều đáp: “Bây tôi xin chấp nhận.” (Allah) phán: “Thế thì các người hãy chứng nhận và TA cũng sẽ chứng nhận cùng các người.”} (chương 3 – Ali ‘Imran: 81).

{(18) Ai muốn đời sống chớp nhoáng (của thế giới trần tục này) thì TA sẽ sớm ban cho đối với người nào TA muốn, nhưng rồi đây (ở Đời Sau) TA sẽ quẳng y vào Ngục Lửa, Nó sẽ nung y một cách nhục nhã đáng khinh.

(19) Còn ai muốn Đời Sau, cố gắng hành đạo và hết lòng tin tưởng thì công sức cũng như những nỗ lực của họ sẽ được đền đáp xứng đáng.}

(chương 17 – Al-Isra’: 18, 19).

Và Allah Tối Cao phán:

{Do đó, người nào làm điều thiện tốt và có đức tin thì công sức của y sẽ không bị phủ nhận và chính TA sẽ ghi công lao cho y.}

(chương 21 – Al-Ambiya’: 94).

Hơn nữa, Allah không chấp nhận bất cứ hình thức thờ phượng nào ngoài các hình thức mà Ngài đã quy định, Allah Tối Cao phán:

{Bởi thế, ai mong được gặp gỡ Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và ngoan đạo; và chớ đừng dựng một ai (vật gì) làm đối tác của Ngài trong việc thờ phượng Ngài.}

(chương 18 – Al-Kahf: 110).

Một việc làm không được xem là đức hạnh ngoại trừ phải phù hợp với quy định của Allah, một lòng thành khẩn chỉ vì Allah trong việc làm của mình và y phải còn là người tin tưởng nơi Allah, tin toàn bộ

các vị Nabi và Sứ Giả của Ngài. Đối với ai làm khác đi thì việc làm đó là thứ vô giá trị, Allah Tối Cao phán:

{Và TA sẽ xét lại mọi việc mà họ đã làm, tất cả đều bị TA biến nó thành tro bụi bay tứ tán.}

(chương 25 – Al-Furqan: 23).

Và Allah Tối Cao phán:

{(2) Vào Ngày đó, có những gương mặt sẽ âm ảm vì sợ hãi.

(3) Mệt mỏi và kiệt sức.

(4) Chúng sẽ vào trong Hỏa Ngục cháy bùng.}

(chương 88 – Al-Ghashiyah: 2 – 4).

Đây là những gương mặt sợ hãi, kiệt sức với bao công sức đã bỏ ra nhưng không được đón nhận vì không phù hợp với chỉ đạo của Allah, thế là chỗ cư ngụ của họ là Hỏa Ngục, do bởi việc làm không phù hợp với giáo luật mà Allah đã ban hành. Đúng hơn là họ đã theo đường lối thờ phượng sai trái, mù quáng đi theo lời kêu gọi của tôn giáo nguy tạo của những tên dẫn đầu lệch lạc. Như vậy, một việc làm tốt đẹp được chấp nhận đối với Allah là nó phải rập khuôn với điều mà Thiên Sứ Muhammad mang đến. Làm gì có chuyện con người phủ nhận Allah rồi lại mong muốn được Ngài ban thưởng?

Và Allah không chấp nhận bất cứ đức tin của một ai trong thiên hạ ngoài những ai đã tin tưởng toàn bộ các vị Nabi và tin tưởng luôn cả sứ mạng của Muhammad ﷺ. Chúng tôi đã liệt kê bằng chứng cho vấn đề này trong đoạn số 20, Allah Tối Cao phán:

{Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: “Bây tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hồi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài.”}

(chương 2 – Al-Baqarah: 285).

Allah Tối Cao phán:

{Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy tin nơi Allah, nơi Thiên Sứ của Ngài, nơi Kinh Sách (Qur'an) mà Ngài đã ban xuống cho Thiên Sứ của Ngài cũng như các Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống trước đây. Người nào phủ nhận Allah, các Thiên Thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các Thiên Sứ của Ngài và Ngày Phán Xét Cuối Cùng thì quả thật y đã làm lạc quá xa.}

(chương 4 – An-Nisa': 136).

Và Allah Tối Cao phán:

{(Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah lấy giao ước với các vị Nabi rằng: “Cho dù TA có ban cho các ngươi Kinh Sách và sự khôn ngoan ra sao nhưng một khi Thiên Sứ (Muhammad) được cử đến kể nhiệm thì bắt buộc các ngươi phải hết lòng tin tưởng Y và hết lòng phò trợ Y.” (Allah) hỏi họ: “Các ngươi có chấp nhận và đảm bảo với TA về giao ước này không?” Tất cả đều đáp: “Bây tôi xin chấp nhận.” (Allah) phán: “Thế thì các ngươi hãy chứng nhận và TA cũng sẽ chứng nhận cùng các ngươi.”}

(chương 3 – Ali 'Imran: 81).

41- Mục đích của tất cả các bức thông điệp của Thượng Đế là nâng cao con người lên tầm xứng đáng với tôn giáo chân chính, để con

người trở thành một nô lệ đích thực của Allah, Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật và giải thoát con người khỏi sự thờ phượng con người giống như mình hoặc một vật thể vô tri hoặc mê tín dị đoan. Như bạn thấy, Islam không hề tôn cao bất cứ cá nhân nào vượt quá mức vị trí của y, Islam không tôn bất cứ ai trong số họ làm thượng đế và thần linh.

Mục đích của tất cả các bức thông điệp của Thượng Đế là nâng cao con người lên tầm xứng đáng với tôn giáo chân chính, để con người trở thành một nô lệ đích thực của Allah, Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật và giải thoát con người khỏi sự thờ phượng con người giống như mình hoặc một vật thể vô tri hoặc mê tín dị đoan, Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Thật khốn khổ cho kẻ làm nô lệ đồng tiền vàng, đồng tiền bạc, gấm vóc và y phục. Nếu được ban cho thì họ hài lòng, còn không được ban cho thì họ không hài lòng." Sahih Al-Bukhari, số 6435. Do đó, con người đều như nhau, không hạ thấp mình ngoại trừ trước Allah chớ không làm nô lệ cho tiền bạc, danh vọng, địa vị hay dân tộc nào cả. Với tình tiết trong câu chuyện sau đây sẽ phơi bày cho người đọc thấy rõ tình trạng của con người sống trong thời tiền Islam và họ trở thành như thế nào sau đó? Ở lần đầu tiên khi tín đồ Muslim di cư đi Ethiopia thì vua Andak – niên hiệu là An-Najashi – đã hỏi họ: "Tôn giáo này của các người là tôn giáo gì mà khiến các người tách rời khỏi người dân của mình, không gia nhập vào tôn giáo của ta và cũng không gia nhập vào bất cứ tôn giáo nào khác?" Ông Abu Ja'far bin Abu Talib đã đáp lời đức vua: "Hỡi đức vua, trước đây chúng tôi sống trong thời kỳ đen tối thờ phượng bực tượng, ăn xác chết, làm những điều ó ứ, đoạn tuyệt tình dòng tộc, cư xử xấu với láng giềng, ý mạnh hiếp yếu. Chúng tôi cứ mãi sống cuộc sống như thế cho đến khi Allah gửi đến cho chúng tôi một Sứ Giả mà chúng tôi biết rõ về gia phả của Người, về lòng trung thực của Người, về danh dự của Người, về uy tín của Người. Người đã kêu gọi chúng tôi đến với Allah để độc tôn Ngài và thờ phượng một mình Ngài duy nhất, từ bỏ hết mọi thứ mà chúng tôi và tổ tiên ông bà từng thờ phượng trước đây như cây, đá, bực tượng. Người ra lệnh bảo chúng tôi trung thực trong lời nói, giữ chữ tín, thắt chặt tình dòng tộc, cư xử tốt với láng giềng, chấm dứt điều tội lỗi và giết chóc, Người cấm chúng tôi làm điều ó ứ, nói dối, chiếm đoạt tài sản của trẻ mồ côi, vu khống phụ nữ đoan chính; Người ra lệnh chúng tôi chỉ được thờ phượng Allah duy nhất, không được thờ phượng cùng với Ngài bất cứ vật thể nào, Người ra lệnh bảo chúng tôi hành lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay . . . thế là chúng tôi đã nhận thấy chân lý ở điều Người kêu gọi và chúng tôi tin tưởng nơi Người, chúng tôi tuân thủ theo điều mà Người mang đến, chỉ thờ phượng Allah duy nhất, không thờ phượng cùng với Ngài bất cứ vật thể nào, chúng tôi cấm những gì Người cấm chúng tôi và làm theo những gì người cho phép chúng tôi làm . . ." Ahmad, số 1740 và Abu Na'im, số 1/115. Islam như bạn thấy không hề tôn cao bất cứ nhân vật nào vượt quá mức vị trí của y, Islam không tôn họ làm thượng đế và thần linh. Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: "Hỡi dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), các người hãy đến với một lời phán như nhau giữa chúng tôi và các người rằng chúng ta chỉ thờ phượng một mình Allah, không tổ hợp với Ngài bất cứ ai (vật gì) và không ai trong chúng ta nhận lấy ai khác ngoài Allah làm Thượng Đế." Nhưng nếu họ ngoảnh mặt bỏ đi thì Người hãy nói với họ: "Vậy thì các người hãy chứng thực rằng chúng tôi là những người Muslim (thần phục Allah)."} (chương 3 – Ali 'Imran: 64). Và Allah Tối Cao phán: {Y cũng không hề sai bảo các người chọn các Thiên Thần và các vị Nabi làm các thượng đế. Lẽ nào y lại ra lệnh cho các người làm điều vô đức tin sau khi các người đã là tín đồ Muslim (thần phục Allah)?!} (chương 3 – Ali 'Imran: 80). Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói: "Các người chớ tăng bực Ta giống như những người Thiên Chúa đã tăng bực con trai của Maryam, bởi quả thật Ta chỉ là một người Nô Lệ của Allah. Vì vậy, các người hãy gọi Ta là Nô Lệ của Allah và là Thiên Sứ của Ngài." Sahih Al-Bukhari, số 3445.

“Thật khốn khổ cho kẻ làm nô lệ đồng tiền vàng, đồng tiền bạc, gấm vóc và y phục. Nếu được ban cho thì họ hài lòng, còn không được ban cho thì họ không hài lòng.”

Sahih Al-Bukhari, số 6435.

Do đó, con người đều như nhau, không hạ thấp mình ngoại trừ trước Allah chớ không làm nô lệ cho tiền bạc, danh vọng, địa vị hay dân tộc nào cả. Với tình tiết trong câu chuyện sau đây sẽ phơi bày cho người đọc thấy rõ tình trạng của con người sống trong thời tiền Islam và họ trở thành như thế nào sau đó?

Ở lần đầu tiên khi tín đồ Muslim di cư đi Ethiopia thì vua Andak – niên hiệu là An-Najashi – đã hỏi họ:

“Tôn giáo này của các người là tôn giáo gì mà khiến các người tách rời khỏi người dân của mình, không gia nhập vào tôn giáo của ta và cũng không gia nhập vào bất cứ tôn giáo nào khác?”

Ông Abu Ja'far bin Abu Talib đã đáp lời đức vua:

“Hỡi đức vua, trước đây chúng tôi sống trong thời kỳ đen tối thờ phượng bực tượng, ăn xác chết, làm những điều ố ứ, đoạn tuyệt tình dòng tộc, cư xử xấu với láng giềng, ỷ mạnh hiếp yếu. Chúng tôi cứ mãi sống cuộc sống như thế cho đến khi Allah gửi đến cho chúng tôi một Sứ Giả mà chúng tôi biết rõ về gia phả của Người, về lòng trung thực của Người, về danh dự của Người, về uy tín của Người. Người đã kêu gọi chúng tôi đến với Allah để độc tôn Ngài và thờ phượng một mình Ngài duy nhất, từ bỏ hết mọi thứ mà chúng tôi và tổ tiên ông bà từng thờ phượng trước đây như cây, đá, bực tượng. Người ra lệnh bảo chúng tôi trung thực trong lời nói, giữ chữ tín, thắt chặt tình dòng tộc, cư xử tốt với láng giềng, chấm dứt điều tội lỗi và giết chóc, Người cấm chúng tôi làm điều ố ứ, nói dối, chiếm đoạt tài sản của trẻ mồ côi, vu khống phụ nữ đoan chính; Người ra lệnh chúng tôi chỉ được thờ phượng Allah duy nhất, không được thờ phượng cùng với Ngài bất cứ vật thể nào, Người ra lệnh bảo chúng tôi hành lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay . . . thế là chúng tôi đã nhận thấy chân lý ở điều Người kêu gọi và chúng tôi tin tưởng nơi Người, chúng tôi tuân thủ theo điều mà Người mang đến, chỉ thờ phượng Allah duy nhất, không thờ phượng cùng với Ngài bất cứ vật thể nào, chúng tôi cấm những gì Người cấm chúng tôi và làm theo những gì người cho phép chúng tôi làm . . .”

Ahmad, số 1740 và Abu Na'im, số 1/115.

Islam như bạn thấy không hề tôn cao bất cứ nhân vật nào vượt quá mức vị trí của y, Islam không tôn họ làm thượng đế và thần linh.

Allah Tối Cao phán:

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), các người hãy đến với một lời phán như nhau giữa chúng tôi và các người rằng chúng ta chỉ thờ phượng một mình Allah, không tổ hợp với Ngài bất cứ ai (vật gì) và không ai trong chúng ta nhận lấy ai khác ngoài Allah làm Thượng Đế.” Nhưng nếu họ ngoảnh mặt bỏ đi thì Người hãy nói với họ: “Vậy thì các người hãy chứng thực rằng chúng tôi là những người Muslim (thần phục Allah).”}

(chương 3 – Ali 'Imran: 64).

Và Allah Tối Cao phán:

{Y cũng không hề sai bảo các người chọn các Thiên Thần và các vị Nabi làm các thượng đế. Lẽ nào y lại ra lệnh cho các người làm điều vô đức tin sau khi các người đã là tín đồ Muslim (thần phục Allah)?!}

(chương 3 – Ali 'Imran: 80).

Và Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

"Các người chớ tăng bốc Ta giống như những người Thiên Chúa đã tăng bốc con trai của Maryam, bởi quả thật Ta chỉ là một người Nô Lệ của Allah. Vì vậy, các người hãy gọi Ta là Nô Lệ của Allah và là Thiên Sứ của Ngài."

Sahih Al-Bukhari, số 3445.

42- Trong Islam, Allah cho phép sám hối, đó là con người ăn năn quay trở lại với Thượng Đế của mình và từ bỏ điều sai trái đã phạm. Islam xóa hết mọi tội lỗi trước đó, và sự sám hối xóa hết mọi tội lỗi đã phạm trước đây, vì vậy không cần phải thú tội trước mặt bất cứ ai trong loài người.

Trong Islam, Allah cho phép sám hối, đó là con người ăn năn quay trở lại với Thượng Đế của mình và từ bỏ điều sai trái đã phạm, Allah Tối Cao phán:{Và tất cả các người hãy quay về sám hối với Allah, hỡi những người có đức tin, mong rằng các người thành đạt.}(chương 24 – An-Nur: 31).Allah Tối Cao phán:{Lẽ nào (những người không tham chiến) không biết rằng Allah sẽ chấp nhận sự sám hối (thật lòng) của đám bầy tôi của Ngài và chấp nhận các việc làm Sadaqah (vì Ngài) và rằng Allah là Đáng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đáng Nhân Từ ư?}(chương 9 - At-Tawbah: 104).Và Allah Tối Cao phán:{Ngài là Đáng chấp nhận sự sám hối của đám bầy tôi của Ngài, Ngài xí xóa cho những hành vi xấu và Ngài biết rõ những gì các người làm.}(chương 42 – Ash-Shura: 25).Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:“Allah vui mừng tột cùng bởi sự sám hối của một nô lệ có đức tin của Ngài hơn cả niềm vui của một người đang đi trên vùng đất xa xôi chết chóc cùng với con vật cưỡi của mình, trên lưng nó gồm cả thức ăn và đồ uống. Sau khi y ngủ thiếp đi và thức dậy thì không thấy con vật đâu, y tức tốc đi tìm đến là người, rồi y nói trong tuyệt vọng: Mình phải trở lại nơi khi nãy nằm ngủ chờ chết. Thế là y quay trở lại đặt đầu lên cẳng tay nằm ngủ chờ chết. Nhưng rồi khi thức dậy, y lại thấy con vật của mình cùng với đầy đủ hành lý, thức ăn và đồ uống. Allah vui mừng cho sự sám hối của một nô lệ có đức tin nhiều hơn sự vui mừng của người đàn ông này khi y tìm lại được hành lý là lương thực của mình.”Sahih Muslim, số 2744.Islam sẽ xoá sạch tội lỗi trước đó, và sự sám hối cũng xoá sạch mọi tội lỗi đã phạm trước đây, Allah Tối Cao phán:{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo những kẻ vô đức tin nếu chúng biết dừng lại (việc ngăn chặn Islam và có đức tin nơi Allah) thì tội lỗi của chúng trong quá khứ sẽ được tha thứ, còn nếu chúng tiếp tục ngoan cố thì quả thật tiền lệ của các dân tộc [nổi loạn] trước đây (sẽ là sự cảnh báo dành cho chúng).”}(chương 8 – Al-Anfal: 38).Allah đã kêu gọi những người Thiên Chúa quay lại sám hối qua lời phán:{Sao bọn họ không chịu (thu lại lời nói) mà ăn năn sám hối với Ngài và cầu xin Ngài tha thứ trong khi Allah là Đáng Hằng Tha Thứ, Khoan Dung?}(chương 5 – Al-Ma-idah: 74).Allah mong muốn tất cả những người tội lỗi và vi phạm điều cấm quay về sám hối với Ngài, Ngài phán:{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi các bầy tôi của TA! Những ai đã làm hại bản thân mình (bởi những điều tội lỗi) thì chớ đừng tuyệt vọng nơi lòng thương xót của Allah. Chắc chắn Allah sẽ tha thứ tất cả tội lỗi (cho những ai quay về sám hối với Ngài); quả thật Ngài là Đáng Hằng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.”}(chương 39 – Az-Zumar: 53).Khi ‘Amru bin Al-‘Ass kiên quyết gia nhập Islam nhưng lại sợ tội lỗi trước đây của ông không được tha thứ, chính ‘Amru kể lại tình huống lúc đó:“Khi tôi được Allah gieo Islam vào lòng, tôi đã đến gặp Nabi ﷺ để giao ước vào Islam. Người đưa tay ra cho tôi bắt thì tôi nói: Thừa Thiên Sứ của Allah, tôi sẽ không giao ước với Người cho đến khi tội lỗi của tôi trước đây được xoá.” Thiên Sứ bảo tôi: “Này ‘Amru, cậu không biết là cuộc Hijrah (di cư) sẽ xoá sạch tội lỗi đã phạm hay sao! Và hỡi ‘Amru, cậu không biết là Islam sẽ xoá sạch mọi tội lỗi đã làm trước đây hay sao!”Muslim, số 121, và Ahmad, số 17827 và lời Hadith là của ông.

{Và tất cả các người hãy quay về sám hối với Allah, hỡi những người có đức tin, mong rằng các người thành đạt.}

(chương 24 – An-Nur: 31).

Allah Tối Cao phán:

{Lẽ nào (những người không tham chiến) không biết rằng Allah sẽ chấp nhận sự sám hối (thật lòng) của đám bầy tôi của Ngài và chấp nhận các việc làm Sadaqah (vì Ngài) và rằng Allah là Đấng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đấng Nhân Từ ư?}

(chương 9 - At-Tawbah: 104).

Và Allah Tối Cao phán:

{Ngài là Đấng chấp nhận sự sám hối của đám bầy tôi của Ngài, Ngài xị xóa cho những hành vi xấu và Ngài biết rõ những gì các ngươi làm.}

(chương 42 – Ash-Shura: 25).

Thiên Sứ của Allah ﷺ nói:

“Allah vui mừng tột cùng bởi sự sám hối của một nô lệ có đức tin của Ngài hơn cả niềm vui của một người đang đi trên vùng đất xa xôi chết chóc cùng với con vật cưỡi của mình, trên lưng nó gồm cả thức ăn và đồ uống. Sau khi y ngủ thiếp đi và thức dậy thì không thấy con vật đâu, y tức tốc đi tìm đến lá người, rồi y nói trong tuyệt vọng: Mình phải trở lại nơi khi nãy nằm ngủ chờ chết. Thế là y quay trở lại đặt đầu lên cẳng tay nằm ngủ chờ chết. Nhưng rồi khi thức dậy, y lại thấy con vật của mình cùng với đầy đủ hành lý, thức ăn và đồ uống. Allah vui mừng cho sự sám hối của một nô lệ có đức tin nhiều hơn sự vui mừng của người đàn ông này khi y tìm lại được hành lý là lương thực của mình.”

Sahih Muslim, số 2744.

Islam sẽ xoá sạch tội lỗi trước đó, và sự sám hối cũng xoá sạch mọi tội lỗi đã phạm trước đây, Allah Tối Cao phán:

{Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo những kẻ vô đức tin nếu chúng biết dừng lại (việc ngăn chặn Islam và có đức tin nơi Allah) thì tội lỗi của chúng trong quá khứ sẽ được tha thứ, còn nếu chúng tiếp tục ngoan cố thì quả thật tiền lệ của các dân tộc [nổi loạn] trước đây (sẽ là sự cảnh báo dành cho chúng).}

(chương 8 – Al-Anfal: 38).

Allah đã kêu gọi những người Thiên Chúa quay lại sám hối qua lời phán:

{Sao bọn họ không chịu (thu lại lời nói) mà ăn năn sám hối với Ngài và cầu xin Ngài tha thứ trong khi Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Khoan Dung?}

(chương 5 – Al-Ma-idah: 74).

Allah mong muốn tất cả những người tội lỗi và vi phạm điều cấm quay về sám hối với Ngài, Ngài phán:

{Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi các bầy tôi của TA! Những ai đã làm hại bản thân mình (bởi những điều tội lỗi) thì chớ đừng tuyệt vọng nơi lòng thương xót của Allah. Chắc chắn Allah sẽ tha thứ tất cả tội lỗi (cho những ai quay về sám hối với Ngài); quả thật Ngài là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”}

(chương 39 – Az-Zumar: 53).

Khi ‘Amru bin Al-‘Ass kiên quyết gia nhập Islam nhưng lại sợ tội lỗi trước đây của ông không được tha thứ, chính ‘Amru kể lại tình huống lúc đó:

“Khi tôi được Allah gieo Islam vào lòng, tôi đã đến gặp Nabi ﷺ để giao ước vào Islam. Người đưa tay ra cho tôi bắt thì tôi nói: Thừa Thiên Sứ của Allah, tôi sẽ không giao ước với Người cho đến khi tội lỗi của tôi trước đây được xoá.” Thiên Sứ bảo tôi: “Này ‘Amru, cậu không biết là cuộc Hijrah (di cư) sẽ xoá sạch tội lỗi đã phạm hay sao! Và hỡi ‘Amru, cậu không biết là Islam sẽ xoá sạch mọi tội lỗi đã làm trước đây hay sao!”

Muslim, số 121, và Ahmad, số 17827 và lời Hadith là của ông.

43- Trong Islam, mối quan hệ giữa con người với Allah là trực tiếp. Vì vậy, không cần bất cứ ai làm trung gian giữa bạn với Allah. Ngược lại, Islam tuyệt đối cấm mọi hình thức tôn con người lên vị trí thần thánh hoặc là cộng sự chia sẻ quyền hạn với Allah về hình thức thờ phượng hoặc quyền chi phối.

Trong Islam, con người không cần phải thú tội trước bất cứ một con người nào, bởi lẽ trong Islam, mối quan hệ giữa con người với Allah là trực tiếp, không cần bất cứ ai làm trung gian giữa bạn với Allah như đã được đề cập trong đoạn số 36 rằng Allah kêu gọi tất cả loài người quay lại ăn năn sám hối với Ngài và Ngài cấm con người nhận lấy vị Nabi nào đó hoặc vị Thiên Thần nào đó làm trung gian cho mình với Allah qua lời phán: {Y cũng không hề sai bảo các người chọn các Thiên Thần và các vị Nabi làm các thượng đế. Lẽ nào Y lại ra lệnh cho các người làm điều vô đức tin sau khi các người đã là tín đồ Muslim (thần phục Allah)?!} (chương 3 – Ali 'Imran: 80). Islam, - như bạn đã thấy - cấm tuyệt đối mọi hình thức tôn con người lên vị trí thần thánh hoặc tôn con người thành cộng sự chia sẻ quyền năng với Allah về thờ phượng hoặc sự chi phối, Allah Tối Cao phán về những người Thiên Chúa: {Họ đã đưa các học giả và các tu sĩ của họ và cả Masih (Ysa) con trai của Maryam lên làm thượng đế thay vì Allah trong khi họ đều được lệnh chỉ thờ phượng một Thượng Đế (Allah) duy nhất. Quả thật không có Thượng Đế đích thực nào ngoài (Allah). Thật vậy, (Allah) trong sạch và tối cao vượt bên trên những gì mà họ đã tổ hợp với Ngài.} (chương 9 – At-Tawbah: 31). Allah đã phản đối việc người đa thần nhận lấy những kẻ làm trung gian giữa họ và Ngài qua lời phán: {Lẽ nào việc chân thành quy phục không phải chỉ dành riêng cho một mình Allah duy nhất ư? Những kẻ đã nhận lấy ngoài Ngài các đấng bảo hộ (từ các thần linh bực tượng, các tà thần, nói): “Chúng tôi không thờ phượng họ mà thật ra chúng tôi chỉ muốn nhờ họ đưa chúng tôi đến gần Allah mà thôi.” Allah chắc chắn sẽ xét xử giữa họ về điều họ tranh cãi. Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ nói dối, vô đức tin.} (chương 39 – Az-Zumar: 3). Allah đã dẫn chứng rõ sự lệch lạc của người đa thần – thờ phượng bực tượng thời tiền Islam – đã tự tạo ra kẻ trung gian giữa họ và Allah, họ biện luận bảo: Chẳng qua họ giúp chúng tôi được gần Allah hơn. Một khi Allah đã cấm con người nhận lấy các vị Nabi hoặc các vị Thiên Thần làm trung gian giữa họ và Allah thì ngoài họ lệnh cấm còn nghiêm khắc hơn. Trong khi đó giới Nabi và Thiên Sứ đều là những người tranh đua nhau để được đến gần Allah Tối Cao hơn như Ngài đã thông báo về tình trạng của Họ như sau: {Quả thật họ là những người thường tranh nhau làm phúc. Họ thường cầu nguyện TA bằng niềm hy vọng và lòng kính sợ. Và họ là những người hạ mình kính cẩn trước TA.} (chương 21 – Al-Ambiya': 90). Và Allah Tối Cao phán: {Những thần linh mà họ khẩn vái cũng tìm mọi cách (thi đua) xem ai trong số họ được gần Ngài hơn, họ cũng hy vọng nơi lòng thương xót của Ngài đồng thời cũng sợ sự trừng phạt của Ngài. Quả thật, hình phạt của Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là thứ đáng phải khiếp sợ.} (chương 17 – Al-Isra': 57). Nghĩa là kể cả những người được cầu xin ngoài Allah – từ các vị Nabi và những người đức hạnh – cũng là tốp người không ngừng tranh đua nhau đến gần Allah hơn, họ mong mỏi được lòng thương xót của Allah và lo sợ về hình phạt của Ngài, thế thì tại sao lại hướng đến cầu xin họ thay vì cầu xin Allah.

{Y cũng không hề sai bảo các người chọn các Thiên Thần và các vị Nabi làm các thượng đế. Lẽ nào Y lại ra lệnh cho các người làm điều vô đức tin sau khi các người đã là tín đồ Muslim (thần phục Allah)?!}

(chương 3 – Ali 'Imran: 80).

Islam, - như bạn đã thấy - cấm tuyệt đối mọi hình thức tôn con người lên vị trí thần thánh hoặc tôn con người thành cộng sự chia sẻ quyền năng với Allah về thờ phượng hoặc sự chi phối, Allah Tối Cao phán về những người Thiên Chúa:

{Họ đã đưa các học giả và các tu sĩ của họ và cả Masih (Ysa) con trai của Maryam lên làm thượng đế thay vì Allah trong khi họ đều được lệnh chỉ thờ phượng một Thượng Đế (Allah) duy nhất. Quả thật không có Thượng Đế đích thực nào ngoài (Allah). Thật vậy, (Allah) trong sạch và tối cao vượt bên trên những gì mà họ đã tổ hợp với Ngài.}

(chương 9 – At-Tawbah: 31).

Allah đã phản đối việc người đa thần nhận lấy những kẻ làm trung gian giữa họ và Ngài qua lời phán:

{Lẽ nào việc chân thành quy phục không phải chỉ dành riêng cho một mình Allah duy nhất ư? Những kẻ đã nhận lấy ngoài Ngài các đấng bảo hộ (từ các thần linh bực tượng, các tà thần, nói): “Chúng tôi không thờ phượng họ mà thật ra chúng tôi chỉ muốn nhờ họ đưa chúng tôi đến gần Allah mà thôi.” Allah chắc chắn sẽ xét xử giữa họ về điều họ tranh cãi. Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ nói dối, vô đức tin.}

(chương 39 – Az-Zumar: 3).

Allah đã dẫn chứng rõ sự lệch lạc của người đa thần – thờ phượng bực tượng thời tiền Islam – đã tự tạo ra kẻ trung gian giữa họ và Allah, họ biện luận bảo: Chẳng qua họ giúp chúng tôi được gần Allah hơn.

Một khi Allah đã cấm con người nhận lấy các vị Nabi hoặc các vị Thiên Thần làm trung gian giữa họ và Allah thì ngoài họ lệnh cấm còn nghiêm khắc hơn. Trong khi đó giới Nabi và Thiên Sứ đều là những người tranh đua nhau để được đến gần Allah Tối Cao hơn như Ngài đã thông báo về tình trạng của Họ như sau:

{Quả thật họ là những người thường tranh nhau làm phúc. Họ thường cầu nguyện TA bằng niềm hy vọng và lòng kính sợ. Và họ là những người hạ mình kính cẩn trước TA.}

(chương 21 – Al-Ambiya': 90).

Và Allah Tối Cao phán:

{Những thần linh mà họ khẩn vái cũng tìm mọi cách (thi đua) xem ai trong số họ được gần Ngài hơn, họ cũng hy vọng nơi lòng thương xót của Ngài đồng thời cũng sợ sự trừng phạt của Ngài. Quả thật, hình phạt của Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là thứ đáng phải khiếp sợ.}

(chương 17 – Al-Isra': 57).

Nghĩa là kể cả những người được cầu xin ngoài Allah – từ các vị Nabi và những người đức hạnh – cũng là tốp người không ngừng tranh đua nhau đến gần Allah hơn, họ mong mỗi được lòng thương xót của Allah và lo sợ về hình phạt của Ngài, thế thì tại sao lại hướng đến cầu xin họ thay vì cầu xin Allah.

44- Ở phần cuối của bức thông điệp này chúng tôi xin nhấn nhủ rằng con người sống khác nhau về triều đại, về dân tộc, về quốc gia. Hơn nữa, trong xã hội loài người khác nhau về tư tưởng, về mục đích sống do họ khác nhau về môi trường sống, về việc làm, cho nên con người cần lắm một người đứng ra hướng dẫn họ trên một quy tắc nhất định, có một thẩm phán đứng ra lấy công bằng cho họ. Sứ mạng

của giới Thiên Sứ là như thế, họ đứng ra lãnh đạo con người dựa theo lời thiên khải của Allah để hướng dẫn con người đi trên con đường tốt đẹp, chính thống và tập trung loài người trên bộ giáo luật của Allah, phân xử giữa họ dựa trên bộ giáo luật đó. Vì vậy, mọi vụ việc của họ luôn ngay chính dựa theo sự vâng lời của mỗi người đối với các vị Thiên Sứ được gửi đến họ. Bức thông điệp cuối cùng mà Allah thiên khải xuống cho vị Sứ Giả Muhammad là bức thông điệp được Allah an bày được trường tồn và Ngài dùng nó làm chỉ đạo cho loài người, Nó là sự cứu rỗi, là ánh sáng, là sự hướng dẫn đưa con người bình an đến với Đấng Hiển Vinh.

Ở phần cuối của bức thông điệp này chúng tôi xin nhấn nhủ rằng con người sống khác nhau về triều đại, về dân tộc, về quốc gia. Hơn nữa, trong xã hội loài người thấy khác nhau về tư tưởng, về mục đích sống do họ khác nhau về môi trường sống, về việc làm, cho nên con người cần lắm một người đứng ra hướng dẫn họ trên một quy tắc nhất định, có một thẩm phán đứng ra lấy công bằng cho họ. Thấy rõ là sứ mạng của giới Thiên Sứ là như thế, họ đứng ra lãnh đạo con người dựa theo lời thiên khải của Allah để hướng dẫn con người đi trên con đường tốt đẹp, chính thống và tập trung loài người trên bộ giáo luật của Allah, phân xử giữa họ dựa trên bộ giáo luật đó. Vì vậy, mọi vụ việc của họ sẽ được ngay chính dựa theo sự vâng lời của mỗi người đối với các vị Thiên Sứ được gửi đến họ. Ngay khi sự lệch lạc xảy ra khắp nơi, sự ngu muội bao trùm tất cả và việc thờ phượng bực tượng đầu đầu cũng có thì Allah cử phái xuống vị Thiên Sứ cuối cùng Muhammad cùng với sự chỉ đạo và tôn giáo chân lý để giải thoát con người thoát khỏi bóng tối của vô đức tin, ngu muội và tà thần để đến với đức tin và chỉ đạo.

45- Với tất cả giải trình ở phần trên, tôi hân hạnh mời gọi bạn, hỡi con người, hãy chân thành đứng lên vì Allah, chớ đừng bắt chước theo phong tục hay truyền thống nào cả, bởi bạn đã hiểu rõ sau khi chết là bạn phải trở về với Thượng Đế của bạn. Bạn xem xét chính bản thân và vùng trời xung quanh bạn, bởi lẽ

chỉ có Islam mới có thể mang đến cho bạn niềm hạnh phúc đích thực ở ngay cuộc sống trần gian này và cả Đời Sau. Để trở thành một tín đồ Muslim chỉ cần bạn thốt ra lời tuyên thệ bằng nguyên văn tiếng Ả-rập “Ash ha đu al laa i laa ha il lol loh wa anh na mu hãm ma đanh ro su lul loh” (ý nghĩa: Tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và xin chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah) và bạn vô can hết mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah, bạn tin tưởng rằng Allah sẽ phục sinh tất cả những ai được chôn dưới mộ, sự thanh toán thưởng phạt là sự thật. Ngay sau khi bạn đã tuyên thệ thì bạn đã trở thành một tín đồ Muslim thực thụ, trách nhiệm của bạn kể từ lúc này là hết lòng thờ phượng Allah đúng theo bộ giáo luật mà Ngài đã quy định qua các hình thức thờ phượng như hành lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay và hành hương Hajj khi đã có đủ điều kiện và khả năng.

Với tất cả giải trình ở phần trên, tôi hân hạnh mời gọi bạn, hỡi con người, hãy chân thành đứng lên vì Allah, chớ đừng bắt chước theo phong tục hay truyền thống nào cả như chính Allah Tối Cao đã mời gọi bạn qua lời phán:{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ thờ đa thần Quraish): “Ta chỉ khuyên các người một điều: các người hãy vì Allah mà đứng lên từng cặp hay từng người rồi suy ngẫm, (chắc chắn các người sẽ thấy) người bạn của các người (Muhammad) không phải là một gã điên mà đích thực là một vị cảnh báo các người về một sự trừng phạt khủng khiếp sắp đến.”}(chương 34 – Saba’: 46).Bạn đã hiểu rõ sau khi chết là bạn phải trở về với Thượng Đế của bạn, Allah Tối Cao phán:{(39) Và rằng: Mỗi người chỉ phải lãnh điều mà y đã làm ra.(40) Và công sức của y sẽ được thấy (vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng).(41) Rồi y sẽ được đền bù với sự đền bù đầy đủ nhất.(42) Thật vậy, việc trở lại với Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là điều cuối cùng.}(chương 53 – An-Najm: 39 - 42).Bạn xem xét bản thân và vùng trời xung quanh bạn, Allah Tối Cao phán:{Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur’an) mà họ sẽ tin đây!}(chương 7 – Al-‘Araf: 185).Chỉ có Islam mới có mang đến cho bạn niềm hạnh phúc đích thực ở ngay cuộc sống trần gian này và cả Đời Sau. Để trở thành một tín đồ Muslim chỉ cần bạn thốt ra lời tuyên thệ bằng nguyên văn tiếng Ả-rập “Ash ha đu al laa i laa ha il lol loh wa anh na mu hãm ma đanh ro su lul loh” (ý nghĩa: Tôi xin

tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và xin chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah) Khi Thiên Sứ Muhammad ﷺ gửi Mu'azd đi Yemen, Người nói với ông: “Anh sẽ đến gặp người dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), anh hãy kêu gọi họ đến với lời tuyên thệ Laa ilaha ila ila (ý nghĩa: không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Ta đây là Thiên Sứ của Allah). Nếu như họ nghe theo lời anh thì anh hãy báo cho họ biết là Allah bắt buộc họ phải hoàn thành lễ nguyện Salah trong ngày đêm năm lần. Nếu như họ nghe theo lời anh thì anh hãy cho họ biết là Allah bắt buộc họ phải xuất Zakah lấy từ tài sản người giàu đem chia lại cho người nghèo trong người dân của họ. Nếu như họ đã nghe theo lời anh thì anh hãy coi chừng với những loại tài sản tốt của họ.” Sahih Muslim, số 19. Bạn phải vô can hết mọi hình thức và mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah, đó chính là tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim (Abraham), Allah Tối Cao phán: {Thực sự đã có một tấm gương tốt cho các người ở nơi Ibrahim và những ai theo Y khi họ nói với người dân của mình: “Quả thật, chúng tôi không dính dáng với các người cũng như những gì mà các người tôn thờ ngoài Allah. Chúng tôi phủ nhận các người. Giữa chúng tôi và các người sẽ có mối hiềm thù mãi mãi cho tới khi các người có đức tin nơi một mình Allah.”} (chương 60 – Al-Mumtahinah: 4). Bạn phải tin tưởng rằng Allah sẽ phục sinh tất cả những ai được chôn dưới mộ, Allah Tối Cao phán: {(6) Đó là bởi vì Allah là Chân Lý tuyệt đối, chắc chắn Ngài làm cho người chết sống lại và chắc chắn Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ. (7) Quả thật, Giờ Tận Thế đang đến, điều đó không có gì phải hoài nghi, và Allah sẽ phục sinh tất cả những ai trong mộ.} (chương 22 – Al-Hajj: 6, 7). Bạn phải tin sự thanh toán thưởng phạt ở Đời Sau là sự thật, Allah Tối Cao phán: {Allah tạo hóa các tầng trời và trái đất là vì chân lý. (Ngài tạo ra chúng) để mỗi linh hồn có thể được đền bù xứng đáng về những gì nó đã làm ra; và (các linh hồn) sẽ không bị đối xử bất công.} (chương 45 – Al-Jathiyah: 22).

{Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ thờ đa thần Quraish): “Ta chỉ khuyên các người một điều: các người hãy vì Allah mà đứng lên từng cặp hay từng người rồi suy ngẫm, (chắc chắn các người sẽ thấy) người bạn của các người (Muhammad) không phải là một gã điên mà đích thực là một vị cảnh báo các người về một sự trừng phạt khủng khiếp sắp đến.”}

(chương 34 – Saba': 46).

Bạn đã hiểu rõ sau khi chết là bạn phải trở về với Thượng Đế của bạn, Allah Tối Cao phán:

{(39) Và rằng: Mỗi người chỉ phải lãnh điều mà y đã làm ra.

(40) Và công sức của y sẽ được thấy (vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng).

(41) Rồi y sẽ được đền bù với sự đền bù đầy đủ nhất.

(42) Thật vậy, việc trở lại với Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là điều cuối cùng.}

(chương 53 – An-Najm: 39 - 42).

Bạn xem xét bản thân và vùng trời xung quanh bạn, Allah Tối Cao phán:

{Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur'an) mà họ sẽ tin đây!}

(chương 7 – Al-'Araf: 185).

Chỉ có Islam mới có mang đến cho bạn niềm hạnh phúc đích thực ở ngay cuộc sống trần gian này và cả Đời Sau. Để trở thành một tín đồ Muslim chỉ cần bạn thốt ra lời tuyên thệ bằng nguyên văn tiếng Ả-rập “Ash ha du al laa ila ila ha il loh wa anh na mu ham ma danh ro su lul loh” (ý nghĩa: Tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và xin chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah)

Khi Thiên Sứ Muhammad ﷺ gửi Mu'azd đi Yemen, Người nói với ông:

“Anh sẽ đến gặp người dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), anh hãy kêu gọi họ đến với lời tuyên thệ Laa ilaha ila ila (ý nghĩa: không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Ta đây là Thiên Sứ của Allah). Nếu như họ nghe theo lời anh thì anh hãy báo cho họ biết là Allah bắt buộc họ phải hoàn thành lễ nguyện Salah trong ngày đêm năm lần. Nếu như họ nghe theo lời anh thì anh hãy cho họ biết là Allah bắt buộc họ phải xuất Zakah lấy từ tài sản người giàu đem

chia lại cho người nghèo trong người dân của họ. Nếu như họ đã nghe theo lời anh thì anh hãy coi chừng với những loại tài sản tốt của họ.”

Sahih Muslim, số 19.

Bạn phải vô can hết mọi hình thức và mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah, đó chính là tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim (Abraham), Allah Tối Cao phán:

{Thực sự đã có một tấm gương tốt cho các người ở nơi Ibrahim và những ai theo Y khi họ nói với người dân của mình: “Quả thật, chúng tôi không dính dáng với các người cũng như những gì mà các người tôn thờ ngoài Allah. Chúng tôi phủ nhận các người. Giữa chúng tôi và các người sẽ có mối hiềm thù mãi mãi cho tới khi các người có đức tin nơi một mình Allah.”}

(chương 60 – Al-Mumtahinah: 4).

Bạn phải tin tưởng rằng Allah sẽ phục sinh tất cả những ai được chôn dưới mộ, Allah Tối Cao phán:

{(6) Đó là bởi vì Allah là Chân Lý tuyệt đối, chắc chắn Ngài làm cho người chết sống lại và chắc chắn Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.

(7) Quả thật, Giờ Tận Thế đang đến, điều đó không có gì phải hoài nghi, và Allah sẽ phục sinh tất cả những ai trong mộ.}

(chương 22 – Al-Hajj: 6, 7).

Bạn phải tin sự thanh toán thưởng phạt ở Đồi Sau là sự thật, Allah Tối Cao phán:

{Allah tạo hóa các tầng trời và trái đất là vì chân lý. (Ngài tạo ra chúng) để mỗi linh hồn có thể được đền bù xứng đáng về những gì nó đã làm ra; và (các linh hồn) sẽ không bị đối xử bất công.}

(chương 45 – Al-Jathiyah: 22).

Ngay sau khi bạn đã tuyên thệ thì bạn đã trở thành một tín đồ Muslim thực thụ, trách nhiệm của bạn kể từ lúc này là hết lòng thờ phượng Allah đúng theo bộ giáo luật mà Ngài đã quy định qua các hình thức thờ phượng như hành lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay và hành hương Hajj khi đã có đủ điều kiện và khả năng.

Xuất bản ngày 19/11/1441 A.H

Do giảng viên Tiến sĩ Muhammad bin 'Abdullah As-Suhaim biên soạn.

Giảng viên khoa 'Aqidah thuộc bộ phận nghiên cứu Islam (trước đây).

Đại học sư phạm thuộc trường Đại học Quốc Vương Sa'ud

Thủ đô Riyadh, Vương Quốc Ả-rập Xê-út.

Islam	1
Tổng quan ngắn gọn về Islam như được mô tả trong Kinh Qur'an và Sunnah	1
1- Islam là bức thông điệp của Allah gửi đến toàn thể loài người. Nó là bức thông điệp thiêng liêng vĩnh cửu cuối cùng trong số các bức thông điệp của Thượng Đế:.....	2
2- Islam không phải là tôn giáo dành riêng cho một sắc tộc hay một cộng đồng riêng biệt nào mà nó là tôn giáo của Allah dành cho toàn thể loài người:.....	2
3- Islam chính là bức thông điệp của Thượng Đế được ban xuống để hoàn chỉnh các bức thông điệp trước đây, các bức thông điệp mà chúng đã được ban xuống cho các vị Nabi, các vị Sứ Giả để họ rao truyền và hướng dẫn người dân của họ.....	3
4- Tất cả Nabi đều có chung một tôn giáo nhưng khác nhau về giáo luật:	3
5- Islam kêu gọi - giống như các Nabi: Nuh (Nô-ê), Ibrahim (Abraham), Musa (Môi-sê), Sulayman (Solomon), Dawood (David), Ysa (Giê-su), đã kêu gọi. Tất cả đều kêu gọi đến với đức tin rằng Thượng Đế là Allah, Đấng Tạo Hoá, Đấng Ban Phát, Đấng làm cho sống và làm cho chết, Đức Vua nắm mọi vương quyền, Đấng chi phối mọi việc, và Ngài là Đấng Nhân Từ, Đấng Độ Lượng.....	4
6- Allah Hiển Vinh và Tối Cao, Ngài là Đấng Tạo Hoá, Đấng duy nhất xứng đáng được thờ phượng, không ai khác ngoài Ngài đáng được thờ phượng.	5
7- Allah là Đấng Tạo Hoá vạn vật trong vũ trụ bao gồm những gì chúng ta nhìn thấy và không nhìn thấy. Tất cả vạn vật ngoài Allah đều là tạo vật của Ngài, và Allah đã tạo hoá các tầng trời và trái đất trong sáu ngày.....	7
8- Allah Hiển Vinh và Tối Cao không có đối tác trong quản lý, tạo hoá, chi phối và thờ phượng.	8
9- Allah Hiển Vinh không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa), và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài.	9
10- Allah Hiển Vinh và Tối Cao không hoá thân vào bất cứ thứ gì, cũng không có bất cứ tạo vật nào là hiện thân của Ngài:	9
11- Allah Hiển Vinh, Tối Cao, tử tế, nhân từ với đám bầy tôi của Ngài, thế nên Ngài đã gửi các Sứ Giả và ban xuống cho Họ các Kinh Sách.	10
12- Allah, Ngài là Thượng Đế, là Đấng Nhân Từ, Ngài là Đấng Duy Nhất phán xét các tạo vật trong Ngày Phán Xét Cuối Cùng sau khi toàn bộ được phục sinh từ cõi mộ. Ngài thưởng phạt từng người tương ứng với những việc làm tốt xấu mà y đã làm. Người có đức tin và hành thiện sẽ được hưởng thụ muôn đời, còn ai vô đức tin và làm tội lỗi sẽ phải bị trừng phạt khủng khiếp ở Đời Sau.	10
13- Allah Hiển Vinh và Tối Cao đã tạo hoá Adam (ông tổ của loài người) từ đất và từ Người mà loài người được phân bố đầy khắp nơi trên trái đất. Vì vậy, con người có chung nguồn gốc, họ đều như nhau, không dân tộc nào tốt hơn dân tộc nào, ngoại trừ lòng Taqwa (kính sợ Allah).	11
14- Tất cả mỗi đứa trẻ sơ sinh đều được sinh ra trên Fit-rah (tôn giáo tự nhiên).	12
15- Không một con người nào sinh ra liền mang tội hoặc phải gánh tội của người khác:.....	12
16- Mục đích mà con người được tạo ra là để thờ phượng riêng Allah duy nhất:	13
17- Islam coi trọng và ban vinh dự cho con người – cả nam lẫn nữ - và đảm bảo cho họ đầy đủ quyền lợi, nhưng họ phải chịu trách nhiệm cho mọi việc làm, mọi hành vi, mọi lựa chọn của chính họ, tức hành động gây hại bản thân hay gây hại người khác.	13
18- Islam qui định nam và nữ như nhau về hành vi, trách nhiệm, thưởng và phạt.	15
19- Islam ưu đãi phụ nữ, Islam xem phụ nữ là chị em ruột thịt với nam giới và bất nam giới phải trách nhiệm cấp dưỡng khi có khả năng. Vì vậy, cha phải cấp dưỡng cho con gái, con trai phải cấp dưỡng cho mẹ khi đã trưởng thành và có khả năng và chồng phải cấp dưỡng cho vợ.	15

20- Chết không phải là chấm hết mà nó là sự chuyển tiếp từ cõi của việc làm đến với cõi thường phạt. Cái chết liên quan đến thể xác và linh hồn. Chết là linh hồn rời khỏi thể xác, sau đó, vào Ngày Phục Sinh nó sẽ nhập trở lại thể xác. Sau khi chết, linh hồn sẽ không chuyển sang cơ thể khác và cũng không chuyển thành một kiếp khác. 16

21- Islam kêu gọi đến với đức tin gồm các nền tảng chính, đó là tin nơi Allah; tin nơi các Thiên Thần của Ngài; tin nơi các Thiên Kinh Sách như Tawrah (Kinh Cựu Ước), Injil (Kinh Tân Ước), Zabur (Thánh Thi) – trước khi bị bóp méo – và Kinh Qur'an; tin vào tất cả các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, cũng như tin vào vị Thiên Sứ cuối cùng trong số họ và Người là Muhammad; tin vào Ngày Cuối Cùng, và chúng ta biết định ninh rằng cuộc sống trần gian này nếu như có ngày kết thúc thì sự sống và sự tồn tại của nó vốn là thứ phù phiếm; và tin vào sự Tiền Định. 16

22- Các vị Nabi không sai lầm về những gì họ truyền đạt từ Allah, họ không sai lầm về mọi thứ trái ngược với trí tuệ hoặc những gì đạo đức lành mạnh từ chối. Giới Nabi, họ được giao trách nhiệm truyền đạt mọi mệnh lệnh của Allah cho đám bầy tôi của Ngài (con người). Các vị Nabi không có bất cứ đặc điểm nào của Đấng tạo hoá hoặc Đấng Thờ Phụng. Đúng hơn, họ là những người phạm như bao người phạm khác, có điều họ được Allah mặc khải các thông điệp của Ngài..... 20

23- Islam kêu gọi đến với sự thờ phượng Allah duy nhất dựa trên các nền tảng của sự thờ phượng chính, đó là: (Thứ nhất): Lễ nguyện Salah gồm các nghi thức đứng, cúi mình, quỳ lạy, tụng niệm, tán dương và nguyện cầu. Một người phải hoàn thành lễ nguyện Salah này ngày đêm năm lần. Trong lễ nguyện Salah, loại bỏ mọi sự khác biệt; vì vậy, người giàu, người nghèo, nhà lãnh đạo và thường dân đều đứng cùng một hàng trong lễ nguyện Salah. (Thứ hai): Zakah, là xuất một ít tài sản theo định lượng nhất định – khi tài sản đã hội tụ đủ điều kiện mà Allah đã quy định – chỉ bắt buộc đối với người giàu có và phân phát lại cho người nghèo khó và những người khác theo quy định của Allah. Zakah chỉ bắt buộc một lần trong năm. (Thứ ba): Nhịn chay, là nhịn ăn, uống, giao hợp vợ chồng trong suốt ban ngày của tháng Ramadan, nhằm rèn luyện bản thân ý chí và nhẫn nại. (Thứ tư): Hành hương Hajj, là đi thăm viếng Ngôi Nhà của Allah tại Makkah thiêng liêng một lần duy nhất trong đời đối với ai có khả năng. Trong hành hương thể hiện sự ngang bằng nhau của con người trước Allah, tất cả đều hướng đến Đấng Tạo Hoá Hiển Vinh và loại bỏ mọi khác biệt và phân cấp..... 23

24- Điểm nổi bật nhất của thờ phượng trong Islam là hình thức, giờ giấc, điều kiện của nó đều do Allah Hiển Vinh và Tối Cao quy định. Thiên Sứ của Ngài truyền đạt nó, cho đến nay tuyệt đối không có sự thêm bớt của con người. Và tất cả hình thức thờ phượng vĩ đại này đều được tất cả các vị Nabi kêu gọi thực hiện..... 25

25- Thiên Sứ của Islam là Muhammad con trai của ông 'Abdullah, thuộc hậu duệ của Thiên Sứ Isma'il con trai của Thiên Sứ Ibrahim (Abraham). Người sinh năm 571 tại Makkah, và nhận lãnh sứ mạng tại đó, rồi di cư đến Madinah. Người chưa từng tham gia cùng với người dân của mình thờ phượng các bực tượng. Tuy nhiên, Người có tham gia cùng với họ trong những việc làm thời tiền Islam. Trước khi nhận lãnh sứ mạng Thiên Sứ, Người được biết đến với phẩm chất đạo đức vĩ đại, người dân của Người thường gọi Người là Al-Amin (người chân thật và ngay thẳng). Khi Người tròn bốn mươi tuổi, Allah chọn Người làm Thiên Sứ và hỗ trợ Người với những phép màu vĩ đại. Phép màu vĩ đại nhất là Kinh Qur'an cao quý. Qur'an là phép màu vĩ đại nhất trong tất cả các phép màu mà Allah đã ban cho các vị Nabi, các vị Thiên Sứ. Nó là phép màu trong số các phép màu mà Allah đã ban cho các vị Nabi, các vị Thiên Sứ còn tồn tại cho đến ngày nay. Sau khi Người được Allah phù hộ hoàn thành xuất sắc sứ mạng truyền đạt tôn giáo của Ngài, Allah đã cho Người chết ở tuổi sáu mươi ba và được an táng tại Madinah Nabawi. Thiên Sứ Muhammad là vị Thiên Sứ, vị Nabi cuối cùng được Allah dựng lên mang sự hướng dẫn và tôn giáo chân lý đưa nhân loại ra khỏi bóng tối của thờ phượng bực tượng, của sự vô đức tin và ngụ muội đến với ánh sáng của Tawhid (tôn thờ một mình Allah) và đức tin. Allah xác nhận rằng Ngài đã cử phái Người làm một vị kêu gọi đến với Ngài dưới sự cho phép của Ngài. 26

26- Bộ luật Islam được Thiên Sứ Muhammad mang đến là bức thông điệp cuối cùng và là bộ thiên luật mà Thượng Đế đã ban xuống. Nó là bộ luật hoàn hảo tuyệt đối, trong đó điều chỉnh tôn giáo và đời sống của nhân loại. Bộ luật ưu tiên bảo vệ tôn giáo, sinh mạng, tài sản, trí tuệ và giống nòi của con người. Nó thay thế tất cả các bộ thiên luật được ban xuống trước đây, giống như việc các bộ thiên luật trướcmad mang đến là bức thông điệp cuối cùng và là bộ thiên luật mà Thượng Đế đã ban xuống. Nó là bộ luật hoàn hảo tuyệt đối, trong đó điều chỉnh tôn giáo và đời sống của nhân loại. Bộ

luật ưu tiên bảo vệ tôn giáo, sinh mạng, tài sản, trí tuệ và giống nòi của con người. Nó thay thế tất cả các bộ thiên luật được ban xuống trước đây, giống như việc các bộ thiên luật trước đây đã thay thế nhau. 29

27- Allah Hiển Vinh và Tối Cao không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào ngoài Islam, tôn giáo được Thiên Sứ Muhammad mang đến, và ai chọn theo tôn giáo nào khác tôn giáo Islam thì không bao giờ được chấp nhận. 31

28- Kinh Qur'an cao quý là Kinh Sách được Allah thiên khai cho Thiên Sứ Muhammad, Nó là lời phán của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Allah đã thách thức toàn thể loài người và loài Jinn (ma quỷ) cùng hợp sức nhau để tạo ra một quyển kinh tư tượng hoặc chỉ một chương kinh bất kỳ, và lời thách thức này đến tận ngày nay vẫn chưa có đáp án. Kinh Qur'an cao quý giải đáp rất nhiều câu hỏi quan trọng của hàng triệu người đang trong hiện trạng rối rắm. Kinh Qur'an cao quý vẫn được bảo tồn bản gốc tiếng Ả-rập cho đến ngày nay, không bị thêm bớt và bóp méo dù chỉ là một chữ. Quyển Kinh được xuất bản rộng rãi khắp nơi, và quyển Kinh vĩ đại này là một phép màu là Kinh Sách được Allah thiên khai cho Thiên Sứ Muhammad, Nó là lời phán của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Allah đã thách thức toàn thể loài người và loài Jinn (ma quỷ) cùng hợp sức nhau để tạo ra một quyển kinh tư tượng hoặc chỉ một chương kinh bất kỳ, và lời thách thức này đến tận ngày nay vẫn chưa có đáp án. Kinh Qur'an cao quý giải đáp rất nhiều câu hỏi quan trọng của hàng triệu người đang trong hiện trạng rối rắm. Kinh Qur'an cao quý vẫn được bảo tồn bản gốc tiếng Ả-rập cho đến ngày nay, không bị thêm bớt và bóp méo dù chỉ là một chữ. Quyển Kinh được xuất bản rộng rãi khắp nơi, và quyển Kinh vĩ đại này là một phép màu kỳ diệu bởi lời xướng đọc bản gốc hoặc bản dịch ý nghĩa và nội dung của Nó. Ngoài Kinh Qur'an, đường lối Sunnah của Thiên Sứ Muhammad, tiểu sử của Người, cách giáo dục của Người cũng được bảo tồn và truyền đạt rất kỹ lưỡng và chuẩn xác bởi những nhà học giả uy tín đáng tin cậy và cũng được xuất bản bằng tiếng Ả Rập mà Thiên Sứ dùng nói chuyện hằng ngày, và đã được biên dịch ra nhiều ngôn ngữ khác nhau. Kinh Qur'an cao quý và đường lối Sunnah của Thiên Sứ là hai bộ nguồn luật nền tảng của một bộ luật Islam. Vì vậy, bộ luật Islam không được lấy từ lời nói hay hành động của bất kỳ cá nhân nào, mà chỉ được lấy từ lời thiên khai: đó là Kinh Qur'an vĩ đại và đường lối Sunnah. 32

29- Islam ban sắc lệnh phải hiếu thảo với cha mẹ cho dù cả hai là người ngoại đạo, và đây là di ngôn dành cho con cái. 37

30- Islam ra lệnh phải công bằng cả trong lời nói và hành động, kể cả đối với kẻ thù. 40

31- Islam ra lệnh phải đối xử tốt với toàn thể tạo vật và kêu gọi đến với các phẩm chất đạo đức cao quý và những hành động tốt đẹp. 42

32- Islam bảo sống bằng đạo đức tốt như chân thật, giữ lời, uy tín, trung thực, lịch sự, gan dạ, phấn đấu, rộng lượng, giúp người cần giúp, cứu trợ người hoạn nạn, nuôi ăn người đói, tốt với xóm giềng, gắn kết tình dòng tộc và tử tế với động vật. 43

33- Islam cho phép dùng các thức ăn và đồ uống tốt lành, và bảo giữ tâm hồn, thể xác và nhà cửa sạch sẽ. Chính vì vậy, Islam cho phép kết hôn lập gia đình giống như giới Nabi trước đây cũng chỉ sai bảo toàn điều tốt đẹp. 47

34- Islam cấm: Shirk với Allah, vô đức tin, thờ phượng bực tượng, nói về Allah một cách không kiến thức, giết con cái, giết người vô tội, tàn phá trái đất, bùa thuật, mọi điều ó ứ công khai hay thầm kín, Zina (tình dục ngoài hôn nhân), tình dục đồng giới, Riba (vay lãi), ăn xác chết và mọi động vật cất tiết cúng bái bực tượng; cấm ăn thịt heo và mọi thứ ô ứ, dơ bẩn khác; cấm ăn tài sản của trẻ mồ côi, gian lận trong việc cân đo, đong đếm; cấm đoạn tuyệt tình dòng tộc. Tất cả Nabi đều thống nhất cấm tất cả những điều này. 49

35- Islam cấm các tính xấu xa như nói dối, gian lận, phản bội, lừa đảo, ganh tị, hãm hại người khác, trộm cắp, bạo ngược, bất công và tất cả các tính xấu khác. 53

36- Islam cấm mọi hình thức thương mại liên quan đến vay lãi hoặc có hại hoặc lừa gạt hoặc bắt công hoặc hối lộ hoặc dẫn đến hiểm họa hoặc gây thiệt hại đến xã hội, tập thể và cá nhân. 58

Islam đến để bảo vệ tâm trí, cấm mọi thứ làm hư hại nó, chẳng hạn như uống rượu, nâng cao địa vị của tâm trí, biến nó thành đối tượng của trách nhiệm, và giải phóng nó khỏi xiềng xích của mê tính dị

đoan và thờ cúng thần tượng. Trong Islam không hề có những điều bí ẩn hoặc giáo luật riêng dành cho một giai cấp nhất định nào đó, mà tất cả giáo luật của Islam đều phù hợp với tâm trí chân chính và dựa trên cơ sở công bằng và trí tuệ. 60

Các tôn giáo nguy tạo đã không giúp tín đồ thấu hiểu hết mọi mâu thuẫn với tâm trí, khiến tông đồ rơi vào ảo tưởng rằng tôn giáo là thứ vượt bên trên tâm trí khiến nó không thể nhận thức và thấu hiểu được. Trong khi đó, Islam được công nhận là nguồn ánh sáng soi rọi con đường cho tâm trí; những người của tôn giáo nguy tạo muốn con người loại bỏ tâm trí để đi theo họ một cách mù quáng thì Islam muốn con người đánh thức sự nhận thức của tâm trí, để hiểu rõ được sự thật của mọi vấn đề mà họ đang theo..... 63

39- Islam đề cao kiến thức khoa học xác thực và thúc đẩy việc nghiên cứu khoa học, không có ý tưởng bất chợt và ham muốn, đồng thời kêu gọi xem xét và nghiên ngẫm về bản thân và vũ trụ xung quanh và kết quả của khoa học chính xác không bao giờ mâu thuẫn với Islam. 64

Allah không chấp nhận và ban thưởng cho bất cứ hành động nào ở Đời Sau ngoài những ai đã tin tưởng Allah, biết thần phục Ngài và chấp nhận sứ mạng của các Thiên Sứ của Ngài. Và Allah không chấp nhận bất cứ hình thức thờ phượng nào ngoài các hình thức mà Ngài đã quy định. Làm gì có chuyện con người phủ nhận Allah rồi lại mong muốn được Ngài ban thưởng? Và Allah cũng không chấp nhận bất cứ đức tin của một ai trong thiên hạ ngoài những ai đã tin tưởng toàn bộ các vị Nabi và tin tưởng luôn cả sứ mạng của Muhammad ﷺ..... 66

41- Mục đích của tất cả các bức thông điệp của Thượng Đế là nâng cao con người lên tầm xứng đáng với tôn giáo chân chính, để con người trở thành một nô lệ đích thực của Allah, Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật và giải thoát con người khỏi sự thờ phượng con người giống như mình hoặc một vật thể vô tri hoặc mê tín dị đoan. Như bạn thấy, Islam không hề tôn cao bất cứ cá nhân nào vượt quá mức vị trí của y, Islam không tôn bất cứ ai trong số họ làm thượng đế và thần linh. 68

42- Trong Islam, Allah cho phép sám hối, đó là con người ăn năn quay trở lại với Thượng Đế của mình và từ bỏ điều sai trái đã phạm. Islam xóa hết mọi tội lỗi trước đó, và sự sám hối xóa hết mọi tội lỗi đã phạm trước đây, vì vậy không cần phải thú tội trước mặt bất cứ ai trong loài người..... 71

43- Trong Islam, mối quan hệ giữa con người với Allah là trực tiếp. Vì vậy, không cần bất cứ ai làm trung gian giữa bạn với Allah. Ngược lại, Islam tuyệt đối cấm mọi hình thức tôn con người lên vị trí thần thánh hoặc là cộng sự chia sẻ quyền hạn với Allah về hình thức thờ phượng hoặc quyền chi phối. 73

44- Ở phần cuối của bức thông điệp này chúng tôi xin nhấn nhủ rằng con người sống khác nhau về triều đại, về dân tộc, về quốc gia. Hơn nữa, trong xã hội loài người khác nhau về tư tưởng, về mục đích sống do họ khác nhau về môi trường sống, về việc làm, cho nên con người cần lắm một người đứng ra hướng dẫn họ trên một quy tắc nhất định, có một thẩm phán đứng ra lấy công bằng cho họ. Sứ mạng của giới Thiên Sứ là như thế, họ đứng ra lãnh đạo con người dựa theo lời thiên khải của Allah để hướng dẫn con người đi trên con đường tốt đẹp, chính thống và tập trung loài người trên bộ giáo luật của Allah, phân xử giữa họ dựa trên bộ giáo luật đó. Vì vậy, mọi vụ việc của họ luôn ngay chính dựa theo sự vâng lời của mỗi người đối với các vị Thiên Sứ được gửi đến họ. Bức thông điệp cuối cùng mà Allah thiên khải xuống cho vị Sứ Giả Muhammad là bức thông điệp được Allah an bày được trường tồn và Ngài dùng nó làm chỉ đạo cho loài người, Nó là sự cứu rỗi, là ánh sáng, là sự hướng dẫn đưa con người bình an đến với Đấng Hiền Vinh. 74

45- Với tất cả giải trình ở phần trên, tôi hân hạnh mời gọi bạn, hỡi con người, hãy chân thành đứng lên vì Allah, chớ đừng bắt chước theo phong tục hay truyền thống nào cả, bởi bạn đã hiểu rõ sau khi chết là bạn phải trở về với Thượng Đế của bạn. Bạn xem xét chính bản thân và vùng trời xung quanh bạn, bởi lẽ chỉ có Islam mới có thể mang đến cho bạn niềm hạnh phúc đích thực ở ngay cuộc sống trần gian này và cả Đời Sau. Để trở thành một tín đồ Muslim chỉ cần bạn thốt ra lời tuyên thệ bằng nguyên văn tiếng Ả-rập “Ash ha đu al laa i laa ha il lol loh wa anh na mu hãm ma đanh ro su lul loh” (ý nghĩa: Tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah và xin chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah) và bạn vô can hết mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah, bạn tin tưởng rằng Allah sẽ phục sinh tất cả những ai được chôn dưới mộ, sự thanh toán thưởng phạt là sự thật. Ngay sau khi bạn đã tuyên thệ thì bạn đã trở thành một tín đồ Muslim thực thụ, trách nhiệm của bạn kể từ lúc này là hết lòng thờ phượng Allah đúng theo bộ giáo luật mà Ngài đã quy định qua các

hình thức thờ phượng như hành lễ nguyện Salah, xuất Zakah, nhịn chay và hành hương Hajj khi đã có đủ điều kiện và khả năng. 75